

CURTEA DE APEL BUCUREȘTI - SECȚIA A II A PENALĂ

DOSAR NR. 6528/2/2013

(3232/2013)

SENTINȚA PENALĂ NR.91/F

Ședința publică din 12 Mai 2016

Curtea constituită din:

PREȘEDINTE: IONUȚ VICTOR VOINA

GREFIER: MIRELA – ADINA PARASCHIV

MINISTERUL PUBLIC – Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție - DNA – reprezentat prin procuror Sorin Chiriaz.

Pe rol se află soluționarea cauzei penale privind pe inculpații:

1. ALEXANDRESCU GEORGE SORIN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prevăzută și pedepsită de art. 194 alin. 2 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr.78/2000,

2. VOICULESCU DAN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.

3. POP ȘERBAN – trimis în judecată pentru săvârșirea infracțiunii prev. la art. 12 lit. b din Legea nr.78/2000.

4. VOICULESCU CAMELIA – RODICA – trimisă în judecată pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 194 alin.2 C.pen. rap. la art.13¹ din Legea nr.78/2000.

5. MATIESCU GEORGE DANIEL – trimis în judecată pentru complicitate la săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 194 alin.2 C.pen. rap. la art.13¹ din Legea nr.78/2000.

și persoanele juridice:

6. S.C. ANTENA TV GROUP S.A. – trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art. 194 alin. 2 C.pen., cu aplicarea art.19¹ C.pen.

7. S.C INTACT PUBLISHING S.R.L. – trimisă în judecată pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art. 194 alin.2 C.pen., cu aplicarea art.19¹ C.pen.

8. S.C. ANTENA 3 S.A. – trimisă în judecată pentru săvârșirea complicității la infracțiunea de șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. rap. la art. 194 alin. 2 C.pen., cu aplicarea art. 19¹ C.pen.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din data de 13.04.2016, care face parte integrantă din prezenta, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera și pentru a da posibilitatea părților să depună concluzii scrise a amânat pronunțarea la data de 27.04.2016 și, ulterior, la 12.05.2016, când

CURTEA,

Deliberând asupra cauzei penale de față, constată:

Prin rechizitoriul nr. 129/P/2013 al Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. înregistrat pe rolul acestei instanțe la data de 1.10.2013 sub nr. 6528/2/2013 au fost trimiși în judecată inculpații:

1. Alexandrescu George Sorin pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prevăzută și pedepsită de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr.78/2000.
2. Voiculescu Dan pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000.
3. Voiculescu Camelia Rodica pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin.2 C.pen. din 1969 rap. la art.13¹ din Legea nr.78/2000.
4. Matiescu George Daniel pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin.2 C.pen. din 1969 rap. la art.13¹ din Legea nr.78/2000.
5. Pop Șerban pentru săvârșirea infracțiunii prev. de art. 12 lit. b din Legea nr.78/2000.
6. S.C. Antena 3 S.A. pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj, faptă prev. de art.26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969, cu aplicarea art. 19¹ C.pen. din 1969;
7. S.C. Antena TV Group S.A. pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj faptă prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969, cu aplicarea art.19¹ C.pen. din 1969;
8. S.C. Intact Publishing S.R.L. pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj, faptă prev. de art. 194 alin.2 C.pen. din 1969, cu aplicarea art.19¹ C.pen. din 1969.

În fapt, s-a reținut în actul de sesizare a instanței că instituțiile media nominalizate anterior – persoane juridice – au fost folosite de către reprezentanții lor legali inculpații persoane fizice (mai puțin numitul Pop Șerban) pentru șantaj, în scopul obținerii de foloase materiale ilicite însemnate.

În calitate de acționari și angajați, învinuiții și inculpatul, în numele libertății de exprimare și sub pretextul anchetelor jurnalistice, care ar fi vizat implicarea părții

vătămate Bendei Ioan, acționar și administrator al companiei S.C. RDS&RCS S.A., și a altor persoane în infracțiuni de dare – luare de mită, au amenințat-o pe partea vătămată cu răspândirea unor informații, care ar fi compromis-o în fața partenerilor de afaceri interni și externi și i-ar fi afectat viața de familie, scopul acestor acțiuni fiind obținerea ilicită a sumei de 6.480.000 euro/an, pe o durată de 5 ani, din contractul pretins părții vătămate să-l încheie în schimbul renunțării la demersul infracțional.

S-a mai arătat că la realizarea șantajului a fost facilitată de inculpatul Pop Șerban, fost președinte al A.N.A.F., persoană cu rang de secretar de stat și calitate de demnitar, care a utilizat abuziv documente și informații confidențiale nedestinate publicității, la care a avut acces în virtutea funcției deținute punându-le la dispoziția inculpatului Alexandrescu George Sorin.

Parchetul a arătat cu privire la inculpatul Alexandrescu George Sorin că în perioada 16.04.2013 - 21.05.2013, în calitate de director general al S.C. Antena TV Group S.A. a exercitat mod repetat și gradual, pentru a accentua temerea părții vătămate Bendei Ioan și a o determina să urmeze conduita impusă, acte de constrângere prin amenințarea cu darea în vileag a unei pretinse fapte de corupție săvârșită de către acesta.

În mod concret, inculpatul Alexandrescu George Sorin a exercitat acte de amenințare cu publicarea prin intermediul entităților media a unor documente care, în opinia sa argumentau o pretinsă faptă de corupție săvârșită de Bendei Ioan, în situația în care acesta nu ar fi acceptat semnarea unui contract de retransmisie a posturilor de televiziune aparținând S.C. Antena TV Group S.A. la un preț dorit de inculpat, ceea ce ar fi garantat stingerea litigiilor existente pe rolul instanțelor, oprirea campaniei media împotriva S.C. RCS&RDS S.A. și a persoanelor din conducerea societății.

S-a învederat că actele de constrângere prin amenințare s-au materializat după cum urmează:

a) În mod direct, verbal, prin afirmarea de către inculpatul Alexandrescu George Sorin a unor situații de natură să-i inducă lui Bendei Ioan temerea legată de izbucnirea unui scandal mediatic.

În perioada 16.04 - 21.05.2013 Alexandrescu George Sorin s-a întâlnit cu administratorul Bendei Ioan și i-a cerut acestuia să semneze sau să dispună semnarea unui contract de distribuție prin satelit a emisiunilor posturilor TV care aparțin S.C. Antena TV Group S.A. În timpul întâlnirilor, inculpatul a făcut o serie de afirmații în sensul că Bendei Ioan nu-și dă seama ce poate ieși din publicarea materialelor, că va fi supus unor investigații, că nu va mai fi posibilă finanțarea externă a companiei S.C. RCS&RDS S.A. după ce va fi făcută public pretinsa faptă de corupție.

b) Audio-vizual, prin intermediul unui promo pe care inculpatul Alexandrescu George Sorin a dispus a fi realizat în seara de 08.05.2013 de către angajații S.C. Antena TV Group S.A. și care să fie difuzat sub genericul „Exploziv! Mită în fotbal! 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică”, cu o frecvență de 5 ori pe zi. Promo-ul menționat a fost difuzat de toate posturile TV

aparținând S.C. Antena TV Group S.A. și S.C. Antena 3 S.A., în total de 401 ori în perioada 09.05 - 30.05.2013.

Rolul difuzării în mod repetat al acestor materiale promoționale era de fapt acela de a-i crea convingerea lui Bendei Ioan că amenințările cu mediatizarea unor presupuse fapte de corupție și expunerea sa și a S.C. RCS&RDS S.A. la o campanie de denigrare era iminentă. Conform înregistrărilor ambientale, inculpatul a descris ca unic mod de a face să înceteze o astfel de campanie, acela de a accepta încheierea contractului de difuzarea a producțiilor TV în condițiile impuse de S.C. Antena TV Group S.A.

c) Prin înscrisuri transmise în numele unei alte publicații (Jurnalul Național), cu caracterul unei "somații" și prin care se cereau lămuriri relative la condițiile încheierii contractului comercial dintre S.C. Bodu S.R.L. și S.C. RCS&RDS S.A. Emiterea acestora constituie de fapt un alt act material de executare a constrângerii dispus de inculpatul Alexandrescu George - Sorin și învinuita Voiculescu Camelia – Rodica, prin intermediul S.C. Intact Publishing S.R.L., în demersul lor de a-i crea părții vătămate o stare de temere și a-l determina pe Bendei Ioan să semneze contractul de difuzare sub presiunea unui eventual scandal mediatic și în condițiile dorite de autorii șantajului.

Conform rechizitoriului, toate aceste acte materiale exercitate în mod gradual și repetat ar fi avut scopul de a-l constrânge pe Bendei Ioan să semneze contractul cu S.C. Antena TV Group S.A.

Cu privire la inculpatul Pop Șerban s-a învederat că în luna februarie 2013, când ocupa poziția de director ANAF, i-a remis inculpatului Alexandrescu George Sorin un set cu documente provenind de la angajații Gărzii Financiare, în condițiile în care, având în vedere calitatea sa, era obligat să păstreze confidențialitatea informațiilor obținute în exercitarea funcției. S-a arătat că prin această faptă, inculpatul Pop Șerban i-a furnizat inculpatului Alexandrescu George Sorin materialul folosit ulterior la șantajarea părții vătămate, urmărind să obțină pentru sine sprijin în vederea menținerii în funcția de președinte al ANAF, iar pentru prietena sa promovarea imaginii pe canalele media deținute de trustul de presă.

Cu privire la inculpatul Voiculescu Dan, s-a reținut prin rechizitoriu că în perioada 16.04.2013-30.05.2013 direct, prin discuții și îndrumări adresate inculpatului Alexandrescu George Sorin sau indirect, prin intermediul fiicei sale, inculpata Voiculescu Camelia – Rodica, i-a acordat ajutor inculpatului Alexandrescu George Sorin pe tot parcursul activității infracționale prin asigurarea suportului moral și logistic necesar exercitării actelor de constrângere psihică asupra părții vătămate Bendei Ioan.

În acest sens, s-a arătat că i-a transmis inculpatului Alexandrescu George Sorin să procedeze cu prudență și multă grijă, pentru a nu fi descoperite acțiunile desfășurate în scopul realizării infracțiunii de șantaj și că, la rândul său, inculpatul Alexandrescu George Sorin l-a informat constant pe Voiculescu Dan, fie direct, fie prin intermediul

lui Voiculescu Camelia – Rodica despre stadiul acțiunilor de șantajare și despre pozițiile adoptate de partea vătămată.

S-a mai învederat că sprijinul acordat inculpatului Alexandrescu George Sorin de către inculpatul Voiculescu Dan rezultă și din interesul manifestat cu privire la stadiul demersului infracțional al autorului, în acest sens fiind amintite mai multe convorbiri telefonice interceptate în cauză.

Împrejurarea că inculpatul Voiculescu Dan a sprijinit activitatea infracțională, ar rezulta, conform actului de sesizare a instanței inclusiv din atitudinea sa avută după demararea cercetărilor penale față de inculpatul Alexandrescu George Sorin.

Sub acest aspect, s-au apreciat a fi relevante discuțiile pe care acesta le-a avut cu fiica sa și în care și-a asumat rolul de a fi persoana care a determinat și încurajat exercitarea actelor de constrângere împotriva părții vătămate Bendei Ioan. S-a arătat că tot în argumentarea sprijinului moral acordat inculpatului, se înscriu activitățile desfășurate de Voiculescu Dan începând cu data de 30.05.2013, dată la care Alexandrescu George Sorin a fost adus la sediul D.N.A. și reținut, împrejurare în care inculpatul a făcut afirmații care dovedesc cu certitudine că a cunoscut despre „problema” cu S.C. RCS&RDS S.A. De asemenea, potrivit rechizitoriului, atitudinea sa ulterioară acestei date denotă sprijinul necondiționat pe care l-a acordat inculpatului Alexandrescu George Sorin, în sensul că a preluat faptic conducerea tuturor activităților de natură să ducă la exonerarea de răspundere penală a acestuia din urmă.

Referitor la inculpata Voiculescu Camelia – Rodica, s-a arătat că aceasta a cunoscut, sprijinit și încurajat actele materiale de șantaj exercitate de inculpatul Alexandrescu George Sorin în intervalul aprilie-mai 2013.

Potrivit rechizitoriului, activitățile infracționale s-au materializat prin contactul permanent cu inculpatul, încurajarea acestuia și atenționarea să manifeste prudență în relația cu partea vătămată, modul în care s-a interesat permanent în timpul întâlnirilor avute de inculpat cu partea vătămată asupra stadiului discuțiilor, îndemnul adresat acestuia „să fie exagerat, chiar excesiv”, în abordarea părții vătămate Bendei Ioan, ceea ce însemna să intensifice actele de constrângere pe care le exercita asupra acesteia.

În aceeași arie a sprijinului, parchetul a avut în vedere și împrejurarea că, la data de 23.04.2013, inculpata a participat la luarea deciziei transiterii unor înscrisuri în numele altei publicații, în speță a Jurnalului Național, în scopul amplificării stării de temere a părții vătămate.

Cu privire la inculpatul Matiescu George Daniel, s-a arătat că, începând cu data de 23.04.2013, în baza unei înțelegeri prealabile cu ceilalți participanți la săvârșirea infracțiunii de șantaj, a publicat știri negative la adresa RCS&RDS S.A. prin intermediul site-urilor income magazin.ro și Jurnalul Național.ro, în scopul susținerii actelor materiale de șantaj exercitate de către inculpatul Alexandrescu George Sorin și că a semnat la data de 24.04.2013 înscrisurile trimise către părțile contractului de asociere în participațiune încheiat între RCS&RDS S.A. și S.C. Bodu S.R.L., în

condițiile în care acestea nu vizau niciun fel de investigație jurnalistică, ci pur și simplu erau făcute în scopul amplificării stării de temere a părții vătămate prin amenințarea cu publicarea detaliilor unor pretinse fapte de corupție.

Referitor la inculpata persoană juridică S.C. Antena TV Group S.A., s-a arătat că, începând cu data de 16.04.2013 prin reprezentantul său legal, inculpatul Alexandrescu George Sorin, a exercitat acte de constrângere prin amenințarea cu publicarea implicării părții vătămate într-o pretinsă faptă de corupție în scopul încheierii, pentru și în numele societății, a unui contract de redifuzare în sistem DTH a posturilor de televiziune care îi aparțineau la un preț prestabilit, urmărind în subsidiar și stingerea litigiilor aflate pe rolul instanțelor cu S.C. RCS&RDS S.A.

De asemenea, s-a învederat că la data de 08.05.2013 a produs promo-ul „Exploziv! Mită în fotbal! 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică” pe care a început să-l difuzeze începând cu data de 09.05.2013 și până la 30.05.2013 inclusiv, în scopul exercitării actelor de constrângere care o vizau pe persoana vătămată Bendei Ioan.

Cu privire la persoana juridică S.C. Intact Publishing S.R.L., s-a arătat că, începând cu data de 22.04.2013, fiind deținătoarea site-urilor Income Magazin și Jurnalul.ro, a publicat știri negative la adresa S.C. RCS&RDS S.A., în scopul amplificării actelor materiale de constrângere exercitate de inculpatul Alexandrescu George Sorin, iar la data de 24.04.2013, prin directorul său general, inculpatul Matiescu George Daniel, a emis, tot cu titlul de acte de constrângere, înscrisuri prin care se solicitau puncte de vedere semnatarilor contractului de asociere în participațiune încheiat la data de 15.08.2009 între S.C. RCS&RDS S.A. și S.C. Bodu S.R.L.

Referitor la inculpata persoană juridică S.C. Antena 3 S.A., s-a arătat în cuprinsul rechizitoriului că în perioada 16.04.2013 -30.05.2013, prin intermediul site-ului Antena 3.ro și al emisiunilor cu conținut negativ difuzate pe postul de televiziune, a sprijinit activitățile de constrângere prin amenințare a părții vătămate Bendei Ioan, iar începând cu data de 09.05.2013 a preluat și difuzat promo-ul cu textul „Exploziv! Mită în fotbal! 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică.” în scopul amplificării actelor de constrângere exercitate asupra părții vătămate Bendei Ioan.

S-a mai apreciat și că în aceeași arie a sprijinului acordat activităților exercitate de inculpatul Alexandrescu George Sorin pentru și în numele S.C. ANTENA TV Group S.A. se înscriu și emisiunile difuzate începând cu 30.05.2013 de postul de televiziune Antena 3, care au urmărit exonerarea de răspundere penală a inculpatului, denigrarea sistemului judiciar, influențarea deciziilor magistraților în ceea ce privește urmărirea penală și judecarea măsurilor preventive în prezenta cauză penală.

La baza actului de sesizare a instanței s-au aflat următoarele mijloace de probă, administrate în cursul urmăririi penale: plângere formulată de numitul Bendei Ioan, la data de 19.04.2013; declarații parte vătămată Bendei Ioan împreună cu înscrisuri depuse; proces-verbal din 29.05.2013 de efectuare acte premergătoare, declarații inculpați, declarațiile martorilor Dinei Mihai, Jura Cristina Felicia, Radu Bogdan,

Vasile Monica Valentina, Ambrono Alexandru Demostene, Cimpoeșu Radu, Popa Alexandru, Pușcaș Fraga Raluca, Gâdea Emanuel Mihai, Bălescu George Daniel, Gheorțu Larisa, Spulber Corneliu, Pîrvu Nițu Minodor, Armaș Cosmin, Cărbunaru Gabriel Valentin, Dragomir Dumitru, Bădiță Florin Bogdan și Păcuraru Mirela, procese-verbale de redare a convorbirilor și comunicărilor telefonice interceptate în cauză, procese-verbale de redare a convorbirilor în mediul ambiental interceptate în cauză, planșe foto cu imagini din timpul întâlnirilor dintre inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată Bendei Ioan, relații O.N.R.C., procese-verbale conținând verificări online efectuate de organele de urmărire penală, procese-verbale de identificare ale utilizatorilor unor posturi telefonice, înscrisuri depuse de persoana vătămată Bendei Ioan, relații din partea ANAF, raport de constatare științifică nr.57/04.07.2013 cu documente anexă, contract de asociere în participațiune și acte adiționale încheiate între S.C. Bodu SRL și SC. RCS&RDS SA, adresa ARMA nr.130712-01 din 12.07.2013, planșa foto privind spotul publicitar „Exploziv! Mită în fotbal”, înscrisuri ridicate de la S.C. Bodu SRL.

Prin încheierea din data de 23.04.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a penală a fost constatată legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală și s-a dispus începerea judecății în cauză. Încheierea menționată a rămas definitivă la data de 11.09.2014, prin respingerea de către Î.C.C.J. a contestațiilor declarate de inculpați.

În cursul judecății, instanța a procedat la audierea inculpaților Matiescu George Daniel (f.43-45 vol.3), Alexandrescu George Sorin (f.103-108 vol.3), Voiculescu Camelia Rodica (f.205-207 vol.4) și Pop Șerban (f.192-195 vol.8), a persoanei vătămate Bendei Ioan (f.46-50 vol.3), precum și a martorilor Pușcaș Raluca Fraga (f.239-242 vol.4), Vasile Monica Valentina (f.243 vol.4), Popa Alexandru (f.244-245 vol.4), Jura Cristina Felicia (f.246-247 vol.4), Gâdea Emanuel Mihai (f.224-226 vol.7), Dinei Mihai (f.227-230 vol.7), Pîrvu Nițu Minodor (f.231-232 vol.7), Armaș Cosmin (f.233-234 vol.7), Cărbunaru George Gabriel (f.235-236 vol.7), Spulber Corneliu (f.72 vol.8), Bălescu George Daniel (f.73-74 vol.8) și Gheorțu Larisa (f.75 vol.8).

A fost atașată declarația dată de inculpatul Alexandrescu George Sorin în fața Tribunalului București cu ocazia soluționării recursului declarat împotriva încheierii de arestare preventivă (f.261-262 vol.4).

Prin încheierile din datele de 20.04.2015 (f.193-195 vol.3) și 26.02.2016 (f.176-177 vol.9), instanța s-a pronunțat asupra probelor solicitate de Ministerul Public și de părți.

Inculpații au depus la dosarul cauzei înscrisuri pe situația de fapt, inclusiv propria interpretare a interceptărilor efectuate în faza de urmărire penală (f.1-289 vol.6, f.1-213 vol.7), listinguri ale convorbirilor și comunicărilor telefonice efectuate de inculpații Alexandrescu George Sorin și Voiculescu Camelia Rodica în perioada 19.04.2013-30.05.2013 (f.290-343 vol.6), precum și o expertiză extrajudiciară a interceptărilor efectuate în cauză (f.3-254 vol.10).

S-au solicitat relații de la unitățile de parchet care au instrumentat cauza în cursul urmăririi penale cu privire la caracterul original al înregistrării ambientale din data de 22.04.2013, respectiv cu privire la modalitatea de punere în executare a mandatelor de interceptare emise în cauză, acestea fiind atașate la dosarul cauzei (f.76-84, 141-142 vol.8, f.34, 37-38 vol.11).

Prin încheierea din 24.02.2016, s-a dispus sesizarea C.C.R. cu excepția de neconstituționalitate a disp. art. 374 alin. 7 C.proC.pen. din 1969 invocată de inculpatul Alexandrescu George Sorin (f.168-169 vol.9).

La termenul din 17.02.2016, Ministerul Public a formulat o cerere de schimbare a încadrării juridice cu privire la toți inculpații acuzați de săvârșirea infracțiunii de șantaj în sensul reținerii dispozițiilor art. 41 alin. 2 și art. 75 lit. a C.pen. din 1969 (f.165 vol.9).

La termenul din 13.04.2016, Ministerul Public a formulat o nouă cerere de schimbare a încadrării juridice în sensul reținerii dispozițiilor art. 13¹ din legea nr. 78/2000 și cu privire la faptele inculpaților persoane juridice.

La termenul din 17.02.2016, instanța a pus în discuție din oficiu schimbarea încadrării juridice a faptei de care este acuzat inculpatul Pop Șerban din infracțiunea prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea prev. de art. 304 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. (f.165 vol.9).

Analizând actele și lucrările dosarului, Curtea reține următoarele:

În esență, în perioada 16.04.2013-30.05.2013, inculpatul Alexandrescu George Sorin, director general al S.C. Antena TV Group S.A., societate care deținea posturile TV Antena 1 Antena 2, Euforia TV și GSP TV, a încercat să îl determine pe numitul Bendei Ioan, administrator și acționar al S.C. RCS&RDS S.A., una dintre principalele companii care activează pe piața serviciilor de televiziune prin cablu și satelit din România, să încheie un contract având ca obiect redifuzarea prin satelit de către S.C. RCS&RDS S.A. a posturilor TV controlate de S.C. Antena TV Group S.A.

Pentru a-și atinge acest scop, inculpatul, beneficiind și de ajutorul persoanelor care controlau S.C. Antena TV Group S.A. – inculpații Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Dan – a exercitat în mod repetat asupra persoanei vătămate Bendei Ioan amenințări privind dezvăluirea – însoțită de crearea unui scandal mediatic – unei presupuse fapte de corupție în care ar fi fost implicați persoana vătămată și S.C. RCS&RDS S.A.

Exercitarea amenințărilor menționate de către inculpat a fost facilitată de faptul că inculpatul Pop Șerban, la acel moment președinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, îi pusese anterior la dispoziție o copie a unui contract încheiat între S.C. RCS&RDS S.A. și S.C. Bodu S.R.L. și semnat din partea RCS&RDS de către Bendei Ioan, contract despre care inculpații Alexandrescu și Pop considerau că ascunde o faptă de corupție. Contractul respectiv fusese ridicat de către reprezentanții A.N.A.F. de la sediul S.C. Bodu S.R.L. la începutul anului 2013, în

urma unui control tematic, iar inculpatul Pop Șerban avea obligația de a păstra confidențialitatea acestuia.

Instanța apreciază că inculpații Matiescu George Daniel, S.C. Intact Publishing S.R.L. și S.C. Antena 3 S.A., deși au sprijinit prin acțiunile lor activitatea infracțională a inculpatului Alexandrescu George Sorin, nu au fost conștienți de împrejurarea că participă la comiterea unei infracțiuni, astfel că faptele acestor inculpați nu au fost săvârșite cu vinovăția prevăzută de lege.

1.Situația premisă

Înainte de a prezenta în mod detaliat situația de fapt, instanța consideră util a face câteva precizări cu privire la structura acționariatului persoanelor juridice implicate în cauza de față, relațiile anterioare dintre S.C. Antena TV Group S.A. și S.C. RCS&RDS S.A., precum și la contractul încheiat între S.C. RCS&RDS S.A. și S.C. Bodu S.R.L. în anul 2009.

Potrivit relațiilor comunicate de Oficiul Național al Registrului Comerțului (f.66-205 vol.3 d.u.p.), situația entităților persoane juridice din prezenta cauză în anul 2013 era următoarea:

S.C. Antena TV Group S.A. avea ca acționari persoane juridice pe Grivco S.A. și Fundația Dan Voiculescu pentru Dezvoltarea României, iar ca acționari persoane fizice pe Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina Mirela, Gheorghe Anca Raluca și Lazăr Mihai, iar persoana împuternicită să administreze societatea era inculpatul Alexandrescu George Sorin, în calitate de director general.

Deținea următoarele posturi: Antena 1, Antena 2, Euforia TV și GSP TV.

S.C Intact Publishing S.R.L. avea ca asociat unic pe S.C. Intact Production S.R.L., iar funcția de administrator era deținută de inculpatul Matiescu George Daniel.

Deținea următoarele publicații: Jurnalul Național, The Industry și Income Magazin. Jurnalul Național editează și site-urile: jurnalul.ro și incomemagazin.ro.

S.C. Intact Production S.R.L., asociatul unic al S.C Intact Publishing S.R.L., avea ca asociați persoane juridice Grupul Industrial Voiculescu și Compania (Grivco S.A.), iar ca asociați persoane fizice pe Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina Mirela. Inculpatul Alexandrescu George-Sorin era împuternicit, director general unic și președintele consiliului de administrație.

S.C. Antena 3 S.A. avea ca acționar persoană juridică Fundația Dan Voiculescu pentru Dezvoltarea României, iar ca acționari persoane fizice pe Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Corina Mirela și Oancea Sorin.

Deținea postul de televiziune Antena 3 și site-ul antena3.ro.

Din structura acționariatului societăților menționate rezultă că acestea erau controlate de membrii familiei Voiculescu (Voiculescu Dan și fiicele sale, Voiculescu Camelia Rodica și Voiculescu Corina Mirela), aceștia deținând fie direct, fie prin intermediul altor persoane juridice, pachetele majoritare de acțiuni sau părți sociale ale acestora.

S.C. RCS&RDS S.A. avea ca acționar principal o companie olandeză (Cable Communications Systems N.V.), iar ca acționari persoane fizice aproximativ 15 persoane, fiecare dintre acestea deținând un număr redus de acțiuni, însă din discuțiile purtate de inculpatul Alexandrescu George Sorin și Bendei Ioan rezultă că, în fapt, principalul acționar al companiei era numitul Zoltan Teszari, acesta deținând probabil pachetul majoritar de acțiuni al societății olandeze anterior menționate. Societatea avea ca director general pe numitul Oprea Alexandru, ajutat de alți trei administratori, printre care și persoana vătămată Bendei Ioan.

S.C. Bodu S.R.L. avea ca asociat unic pe numitul Dragomir Dumitru, fost președinte al Ligii Profesioniste de Fotbal din România, iar ca administrator pe numitul Bădiță Florin Bogdan.

Curtea reține totodată că relațiile dintre S.C. Antena TV Group S.A. și S.C. RCS&RDS S.A. au fost relativ bune până în anii 2010-2011, cele două societăți colaborând și câștigând împreună, în cadrul unui consorțiu, drepturile de televiziune pentru meciurile de fotbal din cadrul Ligii I pentru sezoanele competiționale 2008/2009, 2009/2010 și 2010/2011, drepturi puse în vânzare de Liga Profesionistă de Fotbal (L.P.F.), condusă de numitul Dragomir Dumitru.

Ulterior însă, între cele două entități au apărut neînțelegeri grave, izvorâte chiar din contractul de asociere privind transmisia meciurilor de fotbal din cadrul Ligii I, acestea acuzându-se reciproc de încălcarea obligațiilor contractuale.

Alte conflicte între cele două societăți au survenit și în ce privește retransmisia prin cablu și satelit de către S.C. RCS&RDS S.A. a posturilor de televiziune aparținând Antena Group, cele două societăți acuzându-se și în acest caz de nerespectarea unor obligații izvorâte din contractele încheiate.

Aceasta stare conflictuală a condus la un număr impresionant de procese civile și comerciale pe care cele două societăți și le-au intentat reciproc (o listă orientativă în acest sens se regăsește la filele 189-206 vol.9 d.u.p.), la sesizări reciproce la Consiliul Concurenței, CNA și alte instituții, precum și la o campanie de presă pe care entitățile mass-media din cadrul Grupului/Trustului Intact (denumirea neoficială prin care sunt desemnate societățile comerciale controlate de familia Voiculescu) au dus-o față de S.C. RCS&RDS S.A.

Evident, instanța nu va analiza în cadrul prezentei hotărâri neînțelegerile comerciale dintre cele două societăți și nici nu va încerca să determine căreia dintre ele îi revine responsabilitatea pentru situația anterior prezentată, însă va reține că faptele din cauza de față au survenit pe fondul unei stări conflictuale deosebit de intense între entitățile menționate.

De asemenea, un alt element relevant pentru cauza de față este că neînțelegerile prezentate au dus și la neîncheierea între S.C. RCS&RDS S.A. și S.C. Antena TV Group S.A. a unui nou contract de retransmisie prin satelit (în sistem DTH) a posturilor TV aparținând Antena Group, în condițiile în care cel anterior expirase la finalul anului 2011. Acest aspect era de natură să provoace pierderi financiare directe pentru S.C. Antena TV Group S.A., deoarece în cadrul unui astfel de contract

operatorul de satelit (RCS&RDS) este cel care achită societății deținătoare de posturi TV o sumă de bani lunară ca preț al dreptului de retransmisie. Această sumă este calculată în funcție de numărul de abonați pe care îl are operatorul de televiziune prin satelit.

În ce privește relațiile contractuale dintre S.C. RCS&RDS S.A. și S.C. Bodu S.R.L., Curtea reține că la data de 15.08.2009 între cele două societăți s-a încheiat un contract de asociere în participațiune având ca obiect exploatarea imobilului situat în București, sector 5, Calea Rahovei, nr. 198A deținut de S.C. Bodu S.R.L. (f.21-29 vol.6 d.u.p.). Potrivit acestui contract, S.C. Bodu S.R.L. urma să desfășoare activități de alimentație publică și organizare de evenimente (nunți, botezuri, festivități particulare sau corporative etc.) în cadrul cărora urma să promoveze brandul RCS&RDS, iar această ultimă societate contribuia cu suma de 1.700.000 euro în vederea modificării și amenajării imobilului anterior menționat. De asemenea, S.C. Bodu S.R.L. avea obligația de a achita anual către S.C. RCS&RDS S.A. o sumă reprezentând 5% din profitul net realizat în urma activităților desfășurate în cadrul asocierii.

Contractul a fost semnat de persoana vătămată Bendei Ioan din partea S.C. RCS&RDS S.A. și de Bădiță Florin Bogdan din partea S.C. Bodu S.R.L. Ulterior, contractul a fost prelungit prin trei acte adiționale la datele de 14.10.2009, 22.01.2010 și 28.07.2010. Prin aceste acte, S.C. RCS&RDS S.A. și-a mărit contribuția la asociere mai întâi cu 300.000 euro, apoi cu 700.000 euro și în final cu 800.000 euro, crescând progresiv și cota sa parte din profitul net al asocierii, la 7,5%, 10% și în final la 15% (f.52-54 vol.6 d.u.p.). Actele adiționale au fost semnate de aceiași reprezentanți ai celor două societăți.

Acesta a fost contractul pe care inculpatul Alexandrescu George Sorin l-a obținut și apoi, pretinzând că acesta ascunde o faptă de corupție, l-a folosit pentru șantajarea persoanei vătămate Bendei Ioan. În acest context, instanța atrage atenția asupra faptului că în prezenta hotărâre nu va stabili dacă numiții Bendei Ioan și Dragomir Dumitru au fost sau nu implicați în săvârșirea unor infracțiuni de dare-luare de mită, acest aspect fiind nerelevant sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj de către inculpați, însă va stabili dacă inculpatul Alexandrescu avea temeiuri să creadă că persoanele menționate comiseseră astfel de fapte în relație cu contractul anterior prezentat.

2.Fapta săvârșită de inculpatul Pop Șerban

Cu titlu prealabil, instanța precizează că o parte dintre filele volumelor ce compun dosarul de urmărire penală au o dublă numerotare (numere diferite atât în colțul de sus, cât și în colțul de jos al fiecărei file), astfel că referirile care se vor face la acestea în cuprinsul prezentei hotărâri vizează numărul din partea de jos a paginilor.

În continuare, Curtea va prezenta activitatea infracțională a inculpatului Pop Șerban, având în vedere că aceasta s-a epuizat anterior faptelor comise de ceilalți inculpați și, în același timp, a stat la baza actelor de șantaj săvârșite ulterior de aceștia.

Astfel, în luna ianuarie 2013, la nivelul Gărzii Financiare s-a luat decizia organizării unei operațiuni de control privind modul de înregistrare contabilă a veniturilor realizate de diverse unități de alimentație publică ce organizaseră evenimente cu ocazia Revelionului 2012/2013. Agenții economici ce urmau a fi controlați au fost selectați pe baza consultării mediului internet, iar una dintre unitățile vizate în cadrul acestei operațiuni a fost restaurantul „Crystal Palace Ballroom” aparținând S.C. Bodu S.R.L.

Operațiunea de control a avut loc la 23.01.2013, ocazie cu care la restaurantul menționat s-a deplasat o echipă formată din martorii Pârvu Nițu Minodor, Gheorțu Larisa și Bălescu George. În urma analizei înregistrărilor contabile operate de S.C. Bodu S.R.L., angajații Gărzii Financiare au constatat că societatea menționată realizase venituri importante în urma contractului de asociere în participațiune încheiat cu S.C. RCS&RDS S.A. (3,1 milioane euro), motiv pentru care au solicitat spre studiu contractul respectiv. Acestora li s-au pus la dispoziție atât contractul de asociere în participațiune, cât și actele adiționale. Deoarece aceste acte le-au ridicat suspiciuni, membrii echipei de control au efectuat în intervalul imediat următor (o săptămână) alte două deplasări la S.C. Bodu S.R.L., ridicând în copie, atât contractul de asociere în participațiune, cât și actele adiționale la acesta (decl. Pîrvu Nițu Minodor, f. 231-232 vol.7 dos.inst., decl. Bălescu George Daniel, f.4-8 vol.5 d.u.p.).

Trebuie menționat faptul că membrii echipei de control nu au întocmit nici un document care să ateste predarea-primirea actelor menționate, acestea fiind menționate abia în procesul-verbal de control din data de 14.05.2013 (în acest sens, decl. Bălescu George Daniel, f. 4-8 vol.5 d.u.p.).

De asemenea, membrii echipei de control au comunicat șefilor lor ierarhici (martorii Armaș Cosmin și Cărbunaru Gabriel Constantin) suspiciunile ridicate de contractul respectiv și de actele adiționale la acesta (lipsa unui fundament economic al asocierii, suma foarte mare de bani achitată de S.C. RCS&RDS S.A. către S.C. Bodu, cota foarte mică din profit care revenea RCS&RDS).

Potrivit declarației martorului Cărbunaru Gabriel Constantin (care deținea la începutul anului 2013 funcția de comisar general adjunct al Gărzii Financiare), clauzele contractului de asociere coroborate cu știrile din presă privind litigiile referitoare la drepturile de televizare ale meciurilor din Liga I i-au creat bănuiala că prin acest act se urmărise ascunderea unei fapte de corupție, motiv pentru care l-a contactat pe președintele ANAF, inculpatul Pop Șerban, căruia i-a relatat bănuielile pe care le avea și, de asemenea, i-a lăsat o copie a contractului de asociere în participațiune (f.52-60 vol. 5 d.u.p., f.235-236 vol.7 dos.inst.) și copii ale actelor adiționale.

Potrivit declarației inculpatului Pop Șerban din cursul urmăririi penale (f.238 vol.2 d.u.p.), martorul Cărbunaru Gabriel Constantin i-a lăsat copii ale contractului precum și ale actelor adiționale. Conform aceleiași declarații, după aproximativ două săptămâni de la acel moment (așadar în luna februarie 2013), cu ocazia unei întâlniri pe care a avut-o cu inculpatul Alexandrescu George Sorin la sediul Trustului Intact,

acesta din urmă l-a întrebat dacă are cunoștință despre controlul efectuat de Garda Financiară la S.C. Bodu S.R.L.

Inculpatul Pop Șerban a învederat că i-a comunicat inculpatului Alexandrescu George Sorin bănuielile existente la nivelul Gărzii Financiare cu privire la contractul de asociere în participațiune, inclusiv probabilitatea destul de mare a sesizării DNA (decl. inculpat Pop Șerban, f.192 verso vol. 8 dos. inst., f.239 vol.2 d.u.p.) și, de asemenea, la foarte scurt timp după discuție (posibil a doua zi) i-a înmănat acestuia copii ale contractului de asociere în participațiune și ale tuturor documentelor pe care i le lăsase Cărbunaru Gabriel (decl. inc. Pop Șerban, f.239 vol. 2 d.u.p.).

Prin raportul de constatare tehnico-științifică din data de 4.07.2013 (f.8-19 vol.6 d.u.p.) s-a stabilit că exemplarul contractului de asociere în participațiune predat organelor de urmărire penală de către inculpatul Alexandrescu George Sorin reprezintă o xerocopie ulterioară a xerocopiei contractului prezentat ca fiind ridicat de la S.C. Bodu S.R.L. de Garda Financiară.

În acest context, trebuie precizat că inculpatul Alexandrescu George Sorin a negat în mod constant faptul că ar fi primit de la numitul Pop Șerban documentele menționate (f.104 vol. 3 dos.inst.), pretinzând că acestea ar fi provenit dintr-o sursă anonimă și că în luna aprilie 2013 l-ar fi întrebat pe coinalpat dacă ANAF desfășoară acțiuni de combatere a evaziunii fiscale care să îl vizeze pe Dumitru Dragomir, moment la care acesta, surprins, i-ar fi spus doar că ANAF investighează relațiile comerciale dintre o societate a lui Dumitru Dragomir și un operator din zona de telecomunicații, fără însă a preciza numele societăților implicate.

În mod evident, reținând declarațiile inculpatului Pop Șerban, anterior expuse, această susținere a inculpatului Alexandrescu nu este reală, având ca scop doar ascunderea provenienței documentelor folosite pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj.

Raportat la această situație de fapt, Curtea constată mai întâi că, prin predarea către inculpatul Alexandrescu George Sorin a contractului și a actelor adiționale, dar și prin comunicarea suspiciunilor pe care instituția pe care o conducea le avea cu privire la societățile semnatare ale actelor respective, inculpatul Pop Șerban și-a încălcat în mod grav obligațiile de serviciu, în mod special cele de respectare a confidențialității cu privire la informațiile obținute ca urmare a exercitării funcției pe care o deținea la acel moment (președinte ANAF).

Aceste obligații era clar prevăzute în toate actele normative care reglementau la acel moment organizarea și funcționarea ANAF și a Gărzii Financiare. În acest sens, Curtea are în vedere următoarele dispoziții legale:

- art. 11 alin. 1 din Codul de procedură fiscală (O.G. 92/2003) – funcționarii publici din cadrul organului fiscal, inclusiv persoanele care nu mai dețin această calitate, sunt obligați, în condițiile legii, să păstreze secretul asupra informațiilor pe care le dețin ca urmare a exercitării atribuțiilor de serviciu;

- art. 12 alin. 1 din OUG nr. 91/2003 privind organizarea și funcționarea Gărzii Financiare – funcționarii Gărzii Financiare au obligația de a nu folosi în scop personal și de a nu divulga informațiile dobândite ca urmare a exercitării funcției. De asemenea, nu pot divulga aceste informații, inclusiv după încetarea raporturilor de muncă, pe o durată de 3 ani, cu excepția cazurilor impuse de procedurile judiciare ori în cazul schimbului de informații între instituțiile abilitate ale statului, precum și în cazul comunicărilor făcute, în condițiile legii, organismelor străine cu atribuții similare;

- art. 5 alin. 2 din H.G. nr. 109/2009 privind organizarea și funcționarea Agenției Naționale de Administrare Fiscală – Agenția Națională de Administrare Fiscală are dreptul să solicite de la celelalte autorități ale administrației publice, instituții publice și operatori economici, de la instituții de credit și de la alte persoane, în condițiile legii, datele și informațiile necesare în vederea realizării atribuțiilor, cu păstrarea confidențialității acestora;

- art. 6 lit. a din H.G. nr. 34/2009 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice - Ministerul Finanțelor Publice are dreptul să solicite de la celelalte autorități ale administrației publice, instituții publice și operatori economici, de la instituții de credit și de la alte persoane, în condițiile legii, datele și informațiile necesare în vederea realizării atribuțiilor, cu păstrarea confidențialității acestora, în mod gratuit.

În mod evident, toate aceste dispoziții legale impun funcționarilor publici care activează în cadrul Ministerului Finanțelor Publice și a instituțiilor în subordinea acestuia (ANAF, Garda Financiară) să respecte secretul informațiilor de care iau cunoștință în cadrul exercitării atribuțiilor de serviciu.

De asemenea, este indubitabil că inculpatul Pop Șerban primise în cadrul exercitării atribuțiilor de președinte ANAF și în virtutea acestei calități documentele transmise inculpatului Alexandrescu George Sorin și, tot în aceleași condiții, cunoscuse și faptul că aceste documente ridicaseră suspiciuni privind comiterea unor fapte de corupție angajaților Gărzii Financiare.

Cu privire la apărările inculpatului Pop Șerban, Curtea constată că acesta a recunoscut inițial transmiterea tuturor documentelor și informațiilor anterior menționate inculpatului Alexandrescu George Sorin (decl.u.p., f.235-241 vol. 2), arătând însă că a făcut aceasta deoarece avea „propriile suspiciuni cu privire la derularea controlului efectuat de Garda Financiară” și, de asemenea „avea rezerve legate de procedura aplicată de comisarii Gărzii Financiare” (f.239 vol. 2 d.u.p.).

Ulterior, în fața instanței, inculpatul și-a menținut parțial poziția, învederând însă că a transmis inculpatului Alexandrescu doar o copie a contractului de asociere în participațiune (nu și a actelor adiționale), că inc. Alexandrescu avea deja toate aceste documente (inclusiv actele adiționale, despre care inc. Pop Șerban nici nu ar fi avut cunoștință) și că a făcut aceasta deoarece a apreciat că Alexandrescu George Sorin îi ceruse informații privind SC Bodu SRL în baza legii accesului la informații de interes public. Inculpatul a mai învederat că a transmis aceste informații deoarece „legea transparenței publice” prevedea că nu se poate opune secretul profesional

pentru a ascunde o presupusă faptă penală comisă de un reprezentant al unei instituții publice, iar Alexandrescu George Sorin acuzase pe reprezentanții Gărzii Financiare de pasivitate cu privire la fapte penale comise de Dumitru Dragomir (f.193 vol. 8 dos.inst.).

De asemenea, prin concluziile scrise depuse la dosarul cauzei, inculpatul a invocat în apărarea sa dispozițiile art. 33 din Legea nr. 182/2002 și art. 11 din Codul de procedură fiscală (O.G. 92/2003).

Curtea nu poate primi însă apărările inculpatului. Mai întâi, cantitatea de documente confidențiale înmânate de inculpatul Pop Șerban inculpatului Alexandrescu George Sorin are o relevanță relativ scăzută în cauză. Practic, inculpatul a recunoscut atât transmiterea unei copii a contractului de asociere în participațiune, cât și a unor informații confidențiale deținute în virtutea funcției ocupate către Alexandrescu George Sorin, aspecte suficiente pentru dovedirea unei încălcări grave a obligațiilor sale de serviciu.

Oricum, în condițiile în care, audiat în data de 7.08.2013, la doar câteva luni după comiterea faptei, inculpatul Pop Șerban a arătat expres că a predat *toate documentele* pe care le primise de la Cărbunaru Gabriel (adică xerocopii ale contractului și anexelor, f.238, 239 vol. 2 d.u.p.) și, totodată, este incontestabil că instituția pe care o conducea deținea în luna februarie 2013 atât contractul încheiat între S.C. Bodu S.R.L. și S.C. RCS&RDS S.A., cât și actele adiționale la acesta, afirmațiile inculpatului din faza de judecată în sensul că ar fi înmănat lui Alexandrescu Sorin doar o copie a contractului sunt vădit neplauzibile.

Referitor la dispozițiile legale invocate de inculpat pentru a justifica transmiterea către Alexandrescu George Sorin a documentelor și informațiilor anterior menționate, instanța apreciază că nici una dintre acestea nu îi permitea numitului Pop Șerban să comunice către o persoană din afara organelor statului a unor documente și informații cu caracter confidențial.

Astfel, dispozițiile art. 11 alin. 4¹ din Codul de procedură fiscală (O.G. 92/2003) care prevedeau că „prin excepție de la prevederile alin. (4), cazurile de nerespectare a legislației financiar-fiscale pot fi făcute publice prin mass-media” fuseseră abrogate încă din anul 2009, prin Legea nr. 52/1.04.2009 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 47/2007 privind reglementarea unor măsuri financiar-fiscale. Practic, textul legal menționat fusese în vigoare doar de la momentul adoptării O.G. nr. 47/2007 și până la momentul adoptării Legii nr. 52/2009, astfel că în luna februarie 2013 își încetase aplicabilitatea cu 4 ani în urmă.

Oricum, chiar și dacă s-ar fi aflat în vigoare, norma menționată nu îi permitea inculpatului comunicarea către terți de copii ale unor documente ridicate de Garda Financiară în cadrul unor operațiuni de control sau a unor informații privind presupuse fapte de corupție, care sunt departe de a reprezenta „cazuri de nerespectare a legislației financiar-fiscale”.

În ce privește dispozițiile art. 33 din Legea nr. 182/2002, acesta prevede că este interzisă clasificarea ca secrete de serviciu a informațiilor care, prin natura sau

conținutul lor, sunt destinate să asigure informarea cetățenilor asupra unor probleme de interes public sau personal, pentru favorizarea ori acoperirea eludării legii sau obstrucționarea justiției.

Curtea apreciază că nici acest text legal nu are aplicabilitate în cauza de față. Astfel, dispoziția menționată, care face parte din legea privind protecția informațiilor clasificate, are ca scop doar interzicerea secretizării unor informații în scopul de a ascunde încălcări ale legii sau de a îngreuna activitatea organelor judiciare, în timp ce în cauza de față, inculpatul Pop Șerban este acuzat de divulgarea unor informații cu caracter confidențial, obținute în virtutea funcției sale, cu încălcarea dispozițiilor legale.

De asemenea, inculpatul nu a urmărit prin transmiterea documentelor menționate apărarea vreunui interes public sau a dreptului cetățenilor la informare. Acest ultim aspect rezultă cu evidență din chiar declarația inculpatului, care a arătat în fața instanței că i-a solicitat lui Alexandrescu George Sorin „să nu întreprindă nici un demers în spațiul public care să afecteze ancheta ANAF” (f.192 verso, vol. 8 dos.inst.).

În fine, nu se poate susține nici că informațiile și documentele transmise de inculpat s-ar fi încadrat în procedurile prevăzute de Legea nr. 544/2001 privind liberul acces la informațiile de interes public. În primul rând, acesta nu a urmat nici una dintre regulile prevăzute de art. 6-9 din actul normativ menționat, transmiterea documentelor având loc în afara cadrului legal prevăzut de acest act normativ.

De asemenea, documentele ridicate de Garda Financiară în copie de la o societate comercială în cursul unui control, documente cu privire la a căror predare-primire nu se încheiase vreun act, nu pot fi incluse *de plano* în sfera informațiilor de interes public, cu atât mai mult atunci când controlul nu este nici măcar finalizat.

Practic, inculpatul Pop Șerban nu a făcut altceva decât să transmită în mod nelegal numitului Alexandrescu George Sorin informații și documente cu caracter confidențial referitoare la o societate comercială, cunoscând faptul că între această societate și societatea condusă de inculpatul Alexandrescu existau numeroase litigii și o acută stare conflictuală.

Referitor la încadrarea juridică a faptei inculpatului Pop Șerban, Curtea apreciază că aceasta nu poate fi circumscrisă infracțiunii prevăzute de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000. Potrivit acestui text normativ, constituie infracțiune permiterea accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, dacă fapta este săvârșită în scopul obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Instanța reține că în cauză este întrunită latura obiectivă a infracțiunii, existând o acțiune de permitere a accesului unei persoane neautorizate la informații confidențiale, însă lipsește cerința esențială a scopului săvârșirii acestei fapte, anume în vederea obținerii pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

Curtea constată că, potrivit rechizitoriului, prin transmiterea informațiilor confidențiale către Alexandrescu George Sorin, inculpatul Pop Șerban a urmărit să obțină pentru sine sprijin în vederea menținerii în funcția de președinte al ANAF, iar pentru prietena sa promovarea imaginii pe canalele media deținute de trustul de presă. Pentru dovedirea acestei susțineri au fost invocate mai multe convorbiri și comunicări telefonice dintre inculpații Pop Șerban și Alexandrescu George Sorin, interceptate în baza unui mandat pentru siguranță națională, purtate la datele de 9.04.2013 (f.125-127 vol.5 d.u.p.), 11.04.2013 (f.140-141 vol.5 d.u.p.) și 22.04.2013 (f.177 vol.5 d.u.p.).

Instanța apreciază că aceste convorbiri dovedesc împrejurarea că, la 9 aprilie 2013, ulterior transmiterii documentelor și informațiilor anterior menționate către Alexandrescu George Sorin, inculpatul Pop Șerban i-a solicitat acestuia sprijin pentru a preveni apariția „unui scenariu negativ”, care putea fi reprezentat, în opinia instanței, de schimbarea sa din funcția de președinte ANAF (în cuprinsul convorbirii există suficiente elemente de natură a duce în mod rezonabil la această presupunere).

De asemenea, la data de 11 aprilie 2013, inculpatul Pop Șerban a discutat cu inculpatul Alexandrescu George Sorin despre un concurs internațional de gimnastică în organizarea căruia era implicată prietena inculpatului Pop Șerban, numita Irina Deleanu. În opinia instanței, această ultimă convorbire nu vizează în nici un caz vreun folos necuvenit solicitat de inculpatul Pop Șerban inculpatului Alexandrescu George Sorin. Practic, inculpații nu fac altceva decât să stabilească o întâlnire între Alexandrescu George Sorin și o persoană implicată în organizarea unui concurs de gimnastică, posibil numita Irina Deleanu (f.140-141 vol. 5 d.u.p.), fără ca în cuprinsul convorbirii să existe elemente de natură a duce la concluzia că s-ar încerca obținerea de foloase în sensul art. 12 din Legea nr. 78/2000.

În ce privește prima convorbire menționată (f.125-127 vol.5 d.u.p.), instanța apreciază că aceasta este insuficientă pentru a dovedi faptul că inculpatul Pop Șerban a transmis informații confidențiale lui Alexandrescu George Sorin în scopurile prevăzute de art. 12 din Legea nr. 78/2000.

Astfel, analizând toate convorbirile purtate de cei doi inculpați în perioada martie-mai 2013 (f.99-217 vol. 5 d.u.p.), Curtea reține, contrar celor afirmate de aceștia în declarațiile date în faza de judecată, că între numiții Pop Șerban și Alexandrescu George Sorin existau la acel moment relații apropiate, de prietenie. Relevante în acest sens sunt modalitatea neprotocolară de adresare folosită de aceștia („Dragule!”, „Te pup!”, „Pe unde umbli, bă, omule?”, „Te cinstesc?”, „Drăguțule..”, „ce faci, mă...”, „te pupic, pa, pa” etc. f.99-100, 110, 111, 117, 119, 140 vol.5 d.u.p.), faptul că Pop Șerban îi permite lui Alexandrescu Sorin să îl aștepte în biroul său în timp ce el se află la o întâlnire cu ministrul (f.165 vol.5 d.u.p.), împrejurarea că cei doi inculpați se întâlnesc frecvent ca să ia masa împreună sau ca să meargă la teatru, discută despre filmele văzute recent etc.

Raportat la aceste aspecte, Curtea apreciază că inculpatul Pop Șerban a transmis informații confidențiale lui Alexandrescu Sorin nu în perspectiva unor viitoare foloase pe care urma să i le procure acesta, ci pur și simplu datorită relațiilor de prietenie existente între ei. Relevante în acest sens sunt conversațiile și comunicările dintre inculpați din data de 22.04.2013, când inculpatul Pop Șerban a fost înlăturat din poziția de președinte ANAF (f.177-182 vol.5 d.u.p.), când acesta, departe de a-i reproșa lui Alexandrescu Sorin o eventuală ineficiență a susținerii solicitate anterior, îl informează că „jocul a fost închis”, acesta își exprimă regretul, iar apoi inculpații discută despre evenimentul survenit, apreciind că „e tâmpenie”. În final, aceștia stabilesc să se vadă în zilele următoare, încheind convorbirea în termeni cât se poate de amicali.

În aceste condiții, Curtea nu poate reține că inculpatul Pop Șerban și-a încălcat obligațiile de serviciu în modalitatea anterior arătată în scopul de a obține pentru sine sau pentru altul de bani, bunuri ori alte foloase necuvenite.

În același timp însă, chiar dacă nu a fost săvârșită în scopul menționat, activitatea ilicită a inculpatului constituie infracțiune, fiind însă incriminată de dispozițiile art. 298 alin. 1 C.pen. din 1969, care sancționează infracțiunea de divulgare a secretului economic, constând în divulgarea unor date sau informații care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă fapta este de natură să producă pagube. Elementele constitutive ale acestei fapte sunt pe deplin întrunite, inculpatul divulgând date sau informații nedestinate publicității, de natură economică, iar fapta sa a fost de natură să producă pagube.

Curtea reține totodată că infracțiunea prevăzută de art. 298 alin. 1 C.pen. din 1969 a fost preluată de dispozițiile art. 304 alin. 1 din noul Cod penal, care incriminează infracțiunea de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, constând în divulgarea, fără drept, a unor informații secrete de serviciu sau care nu sunt destinate publicității, de către cel care le cunoaște datorită atribuțiilor de serviciu, dacă prin aceasta sunt afectate interesele sau activitatea unei persoane.

Instanța apreciază că dispozițiile art. 304 alin. 1 C.pen. reprezintă legea penală mai favorabilă în cazul inculpatului Pop Șerban, deoarece prevede limite de pedeapsă semnificativ mai mici (închisoarea de la 3 luni la 3 ani alternativ cu amenda) față de dispozițiile art. 298 alin. 1 C.pen. din 1969 (închisoarea de la 2 la 7 ani).

Raportat la cele arătate, Curtea constată că fapta inculpatului Pop Șerban, care în luna februarie 2013, în calitate de președinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală, a înmănat inculpatului Alexandrescu George Sorin, director general al S.C. Antena Group S.A., în copie, un set de documente ridicate de angajații Gărzii Financiare în cursul unui control, documente care avea caracter confidențial, întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de divulgare a informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, prev. de art. 304 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

În consecință, instanța va dispune schimbarea încadrării juridice a faptei inculpatului Pop Șerban în sensul arătat, urmând ca individualizarea pedepsei ce se va aplica inculpatului să fie tratată ulterior în cuprinsul prezentei hotărâri.

3. Infracțiunea de șantaj îndreptată împotriva persoanei vătămate Bendei Ioan.

Referitor la această faptă, instanța reține că în perioada 16.04.2013-30.05.2013, după obținerea contractului de asociere în participațiune și a actelor adiționale de la inculpatul Pop Șerban în modalitatea anterior arătată, inculpatul Alexandrescu George Sorin a exercitat presiuni asupra persoanei vătămate Bendei Ioan, unul dintre administratorii și acționarii S.C. RCS&RDS S.A., în scopul de a obține încheierea unui contract de redifuzare prin satelit (în sistem DTH) a posturilor de televiziune aparținând S.C. Antena Group S.A. în condițiile dorite de inculpat (la prețul de 0,6 euro/abonat lunar, scăzut ulterior de inculpat la 0,4 euro/abonat lunar).

Presiunile asupra persoanei vătămate au constat în amenințarea cu declanșarea unui scandal mediatic, însoțit și de sesizarea organelor judiciare, cu privire la contractul de asociere în participațiune încheiat între S.C. Bodu S.R.L. și S.C. RCS&RDS S.A. care urma a fi prezentat ca o operațiune care ascundea săvârșirea unor infracțiuni de dare-luare de mită. Amenințările menționate au fost exercitate de inculpat în mod direct, în cadrul a 7 întâlniri cu persoana vătămată care au avut loc la datele de 16.04.2013, 19.04.2013, 22.04.2013, 26.04.2013, 14.05.2013, 16.05.2013 și 21.05.2013 și au fost dublate de alte acțiuni care au avut rolul de a mări presiunile asupra numitului Bendei Ioan.

Aceste acțiuni au constat în trimiterea la data de 24.04.2013 unor scrisori din partea publicației „Jurnalul Național”, componentă a Grupului Intact, persoanei vătămate și altor persoane cu influență în cadrul RCS&RDS S.A. (acționarul principal Zoltan Teszari și directorul general Oprea Alexandru) prin care se cereau puncte de vedere privind contractul încheiat cu S.C. Bodu S.R.L., precum și în difuzarea în perioada 9.05.2013-30.05.2013 la posturile TV Antena 1, Antena 2, Antena 3, Euforia TV și GSP TV a unui promo/teaser intitulat „Exploziv! Mită în fotbal 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică.” prin care era prefigurată o viitoare emisiune în care urma a fi expusă fapta de corupție de a cărei săvârșire inculpatul îl acuza pe Bendei Ioan.

În fapt, nici scrisoarea trimisă de „Jurnalul Național” și nici promo-ul/teaser-ul difuzat la posturile TV menționate nu aveau în spate o anchetă jurnalistică sau o emisiune nici măcar într-un stadiu incipient, ci erau destinate doar intensificării presiunii exercitate de inculpat asupra persoanei vătămate și RCS&RDS S.A.

Curtea constată că discuțiile purtate de inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată Bendei Ioan în cadrul întâlnirilor din datele de 19.04.2013, 22.04.2013, 26.04.2013, 14.05.2013, 16.05.2013 și 21.05.2013 au fost înregistrate audio-video de organele de urmărire penală, sesizate de persoana vătămată la data de 19.04.2013. Totodată, au fost interceptate și convorbirile telefonice purtate de inculpatul Alexandrescu George Sorin începând cu data de 19.04.2013 și de inculpații Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica începând cu data de 9.05.2013.

Instanța reține că inculpații au adus numeroase critici interceptărilor telefonice și ambientale efectuate în cauză, după cum urmează:

- s-a solicitat excluderea interceptărilor ambientale din materialul probator datorită existenței în cauză a unei provocări din partea persoanei vătămate în colaborare cu organele de urmărire penală (f.60-69 vol.9 dos.inst., 73-77 vol.11 dos.inst.);

- s-a susținut că înregistrările audio-video ale discuțiilor dintre persoana vătămată și inculpatul Alexandrescu George Sorin nu au caracter original, fiind posibil să se fi intervenit asupra acestora (f.237-246 vol.7 dos.inst., f.47-48, f.52-59 vol.9 dos.inst.);

- s-a susținut că transcrierea înregistrărilor în mediul ambiental și a înregistrărilor convorbirilor telefonice s-ar fi efectuat în mod selectiv, pentru a sprijini acuzațiile aduse inculpaților, iar cu privire la convorbirile telefonice ar exista și inadvertențe privind datele și orele la care s-ar fi purtat (f. 237-246 vol.7 dos.inst., f.47-48, 49-51, 52-57 vol.9 dos.inst.);

- s-a solicitat excluderea din materialul probator a tuturor interceptărilor efectuate în cauză, invocându-se decizia nr. 51/16.02.2016 a C.C.R. (f.1-5, 6-16, 43-48 vol. 11 dos.inst.).

Curtea constată mai întâi că este necesar a analiza cu prioritate solicitarea bazată pe decizia nr. 51/16.02.2016 a C.C.R. privind excluderea tuturor interceptărilor efectuate în cauză, deoarece, în ipoteza în care această cerere ar fi întemeiată, ar avea ca efect excluderea unei mari părți din materialul probator administrat în cursul urmăririi penale.

Celelalte critici aduse de inculpați interceptărilor efectuate în cauză, critici care vizează în marea lor majoritate încălcări ale principiului loialității administrării probelor, vor fi analizate după prezentarea situației de fapt reținute de instanța de judecată.

a. Efectele deciziei nr. 51/16.02.2016 a C.C.R. asupra înregistrărilor audio și video efectuate în faza de urmărire penală.

Curtea constată mai întâi că întreaga urmărire penală s-a desfășurat în prezenta cauză anterior intrării în vigoare a noului Cod de procedură penală, instanța fiind sesizată cu rechizitoriul întocmit la data de 1.10.2013. Implicit, și interceptările au fost realizate în baza dispozițiilor art. 91¹ -91⁶ din vechiul Cod de procedură penală.

Totodată, prin decizia nr. 51/16.02.2016 a C.C.R. s-a constatat că sintagma „ori de alte organe specializate ale statului” din cuprinsul dispozițiilor art.142 alin.1 din noul Cod de procedură penală este neconstituțională. Anterior deciziei menționate, art. 142 alin. 1 C.proc.pen. prevedea că procurorul pune în executare supravegherea tehnică ori poate dispune ca aceasta să fie efectuată de organul de cercetare penală sau de lucrători specializați din cadrul poliției *ori de alte organe specializate ale statului*.

Art. 91² din Codul de procedură penală anterior prevedea că procurorul procedează personal la interceptările și înregistrările prevăzute în art. 91¹ sau poate dispune ca acestea să fie efectuate de organul de cercetare penală. Persoanele care sunt chemate să dea concurs tehnic la interceptări și înregistrări sunt obligate să păstreze secretul operațiunii efectuate, încălcarea acestei obligații fiind pedepsită potrivit Codului penal.

Raportat la cele arătate, Curtea reține că decizia nr. 51/16.02.2016 a C.C.R. nu poate avea efecte asupra dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală anterior, aceasta vizând doar dispozițiile privind punerea în executare a supravegherii tehnice din noul Cod de procedură penală (art. 142 alin. 1 C.proc.pen.), care aveau *un conținut diferit* față de vechea reglementare. De altfel, acest lucru rezultă cu evidență chiar din decizia Curții Constituționale (pct. 27), în cuprinsul căreia s-au constatat expres diferențele de reglementare dintre cele două texte, subliniindu-se elementele de noutate care au atras și neconstituționalitatea noii reglementări.

Drept urmare, instanța constată că înregistrările audio și video realizate în cursul urmăririi penale s-au efectuat în baza unui text legal care nu contravenea dispozițiilor constituționale.

Curtea reține că inculpații au susținut că toate înregistrările audio și video efectuate în cauză au fost realizate de către Serviciul Român de Informații și nu de către procuror sau de către lucrătorii de poliție, aspect care atrage nulitatea mijloacelor de probă astfel obținute.

Rezultă așadar că inculpații au invocat doar formal decizia nr. 51/16.02.2016 a C.C.R., despre care cunoșteau că nu are aplicabilitate directă în cauză, iar cererile acestora vizează în fapt constatarea nulității mijloacelor de probă menționate datorită nerespectării dispozițiilor art. 91² din Codul de procedură penală anterior.

Instanța mai constată că cererea inculpaților de constatare a nulității se bazează în fapt pe dispozițiile ordonanței nr. 236/P/2013 din data de 19.04.2013 a Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică (f.149-151 vol. 1 d.u.p.), prin care s-a dispus punerea în executare a interceptărilor provizorii autorizate de procuror de către Serviciul Român de Informații, precum și pe dispozițiile ordonanțelor cu nr. 129/P/2013 din datele de 14.05.2013 și 24.05.2013 ale D.N.A. (f.181-185, 207-211 vol. 2 d.u.p.) prin care s-a dispus punerea în executare a interceptărilor provizorii autorizate de procuror de către ofițerii de poliție judiciară din cadrul D.N.A. – Serviciul Tehnic și Serviciul Român de Informații.

Emiterea de ordonanțe de către unități diferite de parchet s-a datorat faptului că, inițial, cercetările în cauză au fost efectuate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică, iar la data de 23.04.2013 acesta și-a declinat competența în favoarea Direcției Naționale Anticorupție.

În urma verificărilor efectuate de instanță, Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică a comunicat că autorizațiile de interceptare au fost puse în aplicare de Serviciul Român de Informații, care a oferit și tehnica necesară pentru realizarea înregistrărilor în mediul ambiental (f.34 vol.11 dos.inst.), iar

Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. a comunicat că autorizațiile emise de către instanța de judecată, precum și autorizațiile provizorii emise de procuror au fost puse în executare de Serviciul tehnic al D.N.A. (f.37-38 vol.11 dos.inst.).

Modul de punere în executare al autorizațiilor de către D.N.A. este confirmat și de ordonanțele de delegare din datele de 13.06.2013, 25.04.2013, 9.05.2013, 14.05.2013, 17.05.2013 ale procurorului (f.248, 250, 253-255 vol. 2 d.u.p.) prin care ofițeri de poliție judiciară au fost desemnați cu punerea în executare a autorizațiilor de interceptare emise în cauză.

Drept urmare, cererea inculpaților nu ar putea duce, dacă ar fi admisă, decât la anularea a două interceptări efectuate în mediul ambiental, la 19.04.2013 și 22.04.2013, în perioada în care cauza a fost instrumentată de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică.

În vederea soluționării cererii inculpaților, instanța constată că art. 3 din Legea nr. 255/2013 pentru punerea în aplicare a Legii nr. 135/2010 privind noul Cod de procedură penală prevede că legea nouă (noul Cod de procedură penală) se aplică de la data intrării ei în vigoare tuturor cauzelor aflate pe rolul organelor judiciare, cu excepțiile prevăzute în cuprinsul prezentei legi.

De asemenea, art. 4 alin. 1 din același act normativ prevede că actele de procedură îndeplinite înainte de intrarea în vigoare a Codului de procedură penală, cu respectarea dispozițiilor legale în vigoare la data îndeplinirii lor, rămân valabile, *cu excepțiile prevăzute de prezenta lege.*

La aliniatul 2 al aceluiași ultim text legal se arată de asemenea că nulitatea oricărui act sau oricărei lucrări efectuate înainte de intrarea în vigoare a legii noi poate fi invocată numai în condițiile noului Cod de procedură penală.

Analizând dispozițiile noului Cod de procedură penală cu privire la cazurile de nulitate a actelor de procedură, Curtea constată că art. 281 C.proc.pen. reglementează șase cazuri de nulitate absolută, care pot fi invocate, ca regulă generală, în orice stare a procesului penal, însă, încălcarea normelor de procedură invocată de inculpați nu se circumscrie nici unuia dintre aceste cazuri.

Pe cale de consecință, rezultă că inculpații au invocat o nulitate relativă, care, potrivit art. 282 alin. 1 C.proc.pen. reprezintă încălcarea oricăror dispoziții legale în afara celor prevăzute la art. 281, atunci când prin nerespectarea cerinței legale s-a adus o vătămare drepturilor părților ori ale subiecților procesuali principali, care nu poate fi înlăturată altfel decât prin desființarea actului.

În același timp, dispozițiile art. 282 alin. 4 lit. a C.proc.pen. prevăd că încălcarea dispozițiilor legale prevăzute la alin. 1 poate fi invocată *până la închiderea procedurii de cameră preliminară, dacă încălcarea a intervenit în cursul urmăririi penale sau în această procedură.*

Drept urmare, Curtea constată că nulitatea relativă a înregistrărilor audio și video nu putea fi invocată de inculpați decât în cadrul procedurii de cameră preliminară, care în cauza de față a început prin încheierea din data de 11.02.2014 a Curții de Apel

București – Secția a II-a Penală și s-a finalizat prin încheierea din data de 23.04.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală prin care s-au respins ca nefondate toate cererile de excludere a probelor, precum și excepțiile vizând regularitatea actului de sesizare a instanței invocate de inculpați, constatându-se legalitatea sesizării instanței, a administrării probelor și a efectuării actelor de urmărire penală, respectiv prin încheierea din data de 11.09.2014 a Î.C.C.J. prin care s-au respins ca nefondate contestațiile declarate de inculpați împotriva încheierii din data de 23.04.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

După cum s-a arătat deja, faptul că Serviciul Român de Informații pusese în executare ordonanța nr. 236/P/2013 din data de 19.04.2013 a Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică (f.149-151 vol. 1 d.u.p.) și că era posibil să fi pus în executare și ordonanțele cu nr. 129/P/2013 din datele de 14.05.2013 și 24.05.2013 ale D.N.A. (f.181-185, 207-211 vol. 2 d.u.p.) era un aspect care rezulta din chiar cuprinsul acestor acte, aflate în dosarul de urmărire penală și înaintate instanței odată cu rechizitoriul întocmit în cauză.

Cu toate acestea, deși au beneficiat de asistență juridică extrem de calificată, deși studiaseră în detaliu dosarul de urmărire penală atât cu ocazia prezentării materialului acestuia cât și după sesizarea instanței, inculpații nu au invocat în cursul procedurii de cameră preliminară nulitatea interceptărilor dispuse de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică pentru motivul anterior arătat.

În acest context, Curtea observă că în procedura de cameră preliminară, doar inculpatul Alexandrescu George Sorin a invocat 67 de excepții privind legalitatea actelor de urmărire penală și 16 excepții privind legalitatea probelor administrate în această fază procesuală (separat de acestea, și ceilalți inculpați, cu excepția lui Matiescu George Daniel și Pop Șerban, au invocat la rândul lor numeroase excepții și cereri), aspect care întărește ideea că inculpații aveau posibilitatea deplină de a solicita constatarea nulității înregistrărilor audio-video din datele de 19.04.2013 și 22.04.2013 dispuse de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – Secția de urmărire penală și criminalistică datorită modului în care au fost realizate.

Drept urmare, reținând că nulitatea celor două înregistrări audio-video menționate a fost invocată după finalizarea fazei procesuale în care se putea face aceasta, Curtea constată că legalitatea acestor mijloace de probă a fost deja analizată și constatată în cursul procedurii de cameră preliminară, astfel că acestea vor fi avute în vedere la soluționarea pe fond a prezentei cauze.

b. Situația de fapt.

Perioada 16.04.2013-19.04.2013

Curtea reține că prima întâlnire dintre inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată Bendei Ioan a avut loc la data de 16.04.2013, în București, la

Hotelul Marriott, la inițiativa inculpatului, care obținuse numărul de telefon al persoanei vătămate de la numitul Dumitru Dragomir.

În data de 19.04.2016, persoana vătămată s-a adresat organelor de urmărire penală, arătând că la întâlnirea respectivă, inculpatul, pe care nu îl mai întâlnise niciodată anterior, i-a spus că are cunoștință despre contractul de asociere în participațiune încheiat între RCS&RDS și SC Bodu, descriindu-i în detaliu prevederile acestui contract și ale actelor adiționale și, totodată, i-a comunicat că acel contract este o „șpagă”. De asemenea, persoana vătămată a declarat că inculpatul i-a propus ca societatea pe care o reprezintă să încheie un contract de retransmisie prin satelit a posturilor Antena Group la prețul lunar de 0,6 euro/abonat pe o perioadă de 5 ani și, de asemenea, să stingă toate litigiile existente între cele două societăți, în caz contrar urmând să declanșeze o campanie mediatică negativă împotriva RCS&RDS, campanie având la bază contractul de asociere în participațiune dintre RCS&RDS și SC Bodu (f.88-94 vol.1 d.u.p.).

Persoana vătămată a mai precizat că suma de 0,6 euro/abonat mai fusese solicitată de reprezentanții Grupului Intact în cadrul negocierilor oficiale purtate cu RCS&RDS în anul 2012, însă societatea sa nu fusese de acord cu acest preț, iar datorită acestor neînțelegeri contractul de retransmisie nu putuse fi încheiat.

Bendei Ioan a mai învederat că inculpatul i-a solicitat un răspuns în 3 zile (adică în chiar ziua declarației, 19.04.2016, fiind stabilită și o întâlnire în acest sens), precizând că, dacă nu se va da curs solicitărilor, va începe campania de presă menționată, campanie în urma căreia persoana vătămată „nu va mai putea sta la masă”, iar „partenerul contractual va face infarct”. De asemenea, inculpatul i-ar mai fi atras atenția că dacă nu se vor înțelege, este posibil ca persoana vătămată să aibă probleme și cu organele judiciare și i-ar fi dat de înțeles că ar putea fi chiar reținut pe baza documentelor în original deținute.

Totodată, persoana vătămată a arătat că și-a notat pe două bilețele datele privind contractul încheiat cu SC Bodu și solicitările inculpatului, depunând aceste înscrisuri la dosarul cauzei (f.95-96 vol.1 d.u.p.).

Înainte de a prezenta evenimentele ulterioare sesizării organelor de urmărire penală de către Bendei Ioan, instanța consideră util a expune pe scurt și *poziția inculpatului Alexandrescu George Sorin cu privire la întâlnirile cu persoana vătămată*.

Astfel, inculpatul a arătat că, după primirea „din surse anonime” a documentelor privind pe RCS&RDS și pe SC Bodu, a dorit să efectueze personal verificările privind realitatea acestora „pentru a elimina orice eventuale riscuri juridice” înainte de a declanșa o investigație jurnalistică pe acest subiect. De asemenea, acesta a precizat că discuțiile despre încheierea contractului de retransmisie au fost începute de persoana vătămată în cursul întâlnirilor avute cu aceasta la 19 și 22.04.2016 și că Bendei Ioan a încercat constant să lege într-un mod artificial problema contractului încheiat cu SC Bodu SRL de problema contractului de retransmisie dintre Antena Group și RCS&RDS.

Inculpatul a declarat că a continuat să se întâlnească cu persoana vătămată, la solicitările acesteia, doar în vederea eventualei încheieri a contractului de retransmisie, deoarece Bendei Ioan afirma că este un „purător de cuvânt” al colegilor săi din cadrul RCS&RDS. Alexandrescu Sorin a subliniat faptul că întâlnirile din luna mai 2013 nu au avut nici o legătură cu investigația jurnalistică privind contractul de asociere în participațiune, ci au vizat doar contractul de retransmisie pe care persoana vătămată dorea să îl încheie (f.103-107 vol.3 dos.inst.).

Revenind la cele petrecute ulterior sesizării organelor de urmărire penală, Curtea reține că în data de 19.04.2013, înainte de întâlnirea dintre inculpat și persoana vătămată, procurorul a dispus prin ordonanță autorizarea provizorie a înregistrării audio-video în mediul ambiental a discuțiilor dintre aceștia și interceptarea convorbirilor telefonice ale acestora.

În aceeași zi, inculpatul și persoana vătămată s-au întâlnit tot la Hotelul Marriott, în jurul orei 17.00, discuțiile dintre aceștia fiind înregistrate. Instanța constată că înregistrarea ambientală efectuată este însă de o calitate tehnică extrem de slabă, în cuprinsul acesteia existând numeroase pasaje neinteligibile, unele de lungă durată (1 minut și 10 secunde, f.245 vol.1 d.u.p., 24 de secunde, f.246 vol.1 d.u.p., 2 minute 1 secundă, f.250 vol.1 d.u.p., 1 minut 56 de secunde, f.251 vol.1 d.u.p. etc.).

Având în vedere caracterul incomplet al înregistrării, în aplicarea principiului *in dubio pro reo*, Curtea va reține din cuprinsul acesteia doar elementele care se coroborează cu declarația inculpatului din faza de judecată (f.104 verso vol. 3 dos.inst.). Astfel, se poate observa că din cuprinsul înregistrării, astfel cum a fost redată aceasta în procesul-verbal de la filele 241-254 vol. 1 d.u.p., reiese doar că părțile au discutat despre contractul de asociere încheiat între RCS&RDS și SC Bodu (inculpatul afirmând că nu îl are asupra sa), despre transmisiunea unor posturi TV în sistem DTH și de costurile aferente acestei operațiuni. Nu se poate stabili din cuprinsul înregistrării care dintre interlocutori a avut inițiativa aducerii în discuție a acestui ultim subiect și în ce context.

De altfel, în fața instanței, inculpatul a confirmat existența unor discuții privind aceste subiecte.

Curtea are în vedere susținerile inculpatului Alexandrescu din fața instanței, în sensul că la acea întâlnire persoana vătămată „s-ar fi oferit să-i cumpere tăcerea” și „să ajungă la o înțelegere între ei doi”, observând însă că nici un fragment al înregistrării nu confirmă această susținere. Această susținere a inculpatului va fi analizată ulterior în cursul hotărârii.

La fel, din conținutul înregistrării nu se poate stabili în ce condiții au stabilit cele două părți să se întâlnească din nou, inculpatul arătând că Bendei Ioan i-a spus că îl va contacta el (decl.inc., f.104 verso vol.3 dos.inst.), iar persoana vătămată că inculpatul a fixat următoarea întâlnire pentru data de 22.04.2013, ora 16.00, tot la Hotelul Marriott (f.98 vol.1 d.u.p., declarație din data de 19.04.2016).

Perioada 22.04.2013-26.04.2013

Curtea reține însă că la data de 22.04.2016, în jurul orei 15.45, persoana vătămată l-a contactat telefonic pe inculpat, întrebându-l dacă „a rămas pentru șaișpe” (f.1 vol.8 d.u.p.), ceea ce denotă faptul că cei doi stabiliseră anterior o întâlnire conform celor declarate de persoana vătămată în data de 19.04.2016, după discuția cu inculpatul. De altfel, și împrejurarea că în cuprinsul convorbirii telefonice menționate cei doi nu stabilesc nimic cu privire la locul unde urmau să se întâlnească este un aspect care duce la concluzia că detaliile noii întâlniri dintre aceștia fuseseră stabilite anterior.

Și întâlnirea din data de 22.04.2013 dintre inculpat și persoana vătămată a avut loc la Hotelul Marriott, fiind de asemenea înregistrată audio-video. De această dată însă, calitatea tehnică a înregistrării este acceptabilă, nemaexistând nici o perioadă lungă de timp în care conținutul convorbirilor dintre părți să fie neinteligibil.

În continuare, instanța va reda doar rezumativ conținutul discuției dintre Alexandrescu Sorin și Bendei Ioan, având în vedere durata foarte lungă a acesteia. Astfel, inculpatul a adus cu el, în copie, contractul și actele adiționale încheiate între RCS&RDS și SC Bodu, prezentându-i-le persoanei vătămate. În continuare, discuțiile dintre aceștia au vizat următoarele subiecte:

- contractul dintre RCS&RDS și SC Bodu și semnificația acestuia;
- contractul de distribuție prin satelit a posturilor aparținând Antena Group;
- reproșuri din partea lui Bendei Ioan în sensul că, după ultima întâlnire cu inculpatul, în mass-media au apărut știri negative la adresa RCS&RDS, iar în spatele acestora s-ar afla Sorin Alexandrescu, aspect negat vehement de acesta din urmă;
- solicitări ale persoanei vătămate de obținere a unor garanții în sensul că nu va fi denigrată.

Referitor la contractul dintre RCS&RDS și SC Bodu, Curtea observă că inculpatul nu a cerut persoanei vătămate nici o informație privind caracterul real sau nereal al documentelor prezentate ei, dimpotrivă, s-a comportat ca o persoană care nu are nici un dubiu privind veridicitatea acestora și caracterul ilicit al operațiunii comerciale dintre RCS&RDS și SC Bodu. De asemenea, rezultă că inculpatul privea întâlnirea cu Bendei Ioan ca un demers „neoficial”, premergător celor „oficiale”, care urmau să fie efectuate prin intermediul unor adrese trimise RCS&RDS, Ligii Profesioniștii de Fotbal, lui Dumitru Dragomir, precum și parchetului.

Astfel, la momentul când persoana vătămată îi reproșează faptul că nu a adus originalul documentelor, Alexandrescu Sorin îi răspunde „Păi, n-am cum să vin eu cu originalul la d-voastră. Originalul îl aveți d-voastră. (...) Acolo nu scrie „Sorin Alexandrescu”. Nu Sorin Alexandrescu i-a dat șpagă lui Mitică Dragomir trei milioane jumătate.” (f.273-274 vol. 1 d.u.p.).

De asemenea, la protestele persoanei vătămate în sensul că exemplarul său din contract ar fi diferit de cel prezentat de inculpat (literale ar fi mai mici), acesta din urmă îi spune „Auziți, n-are rost să mai discutăm atunci.” (f.275 vol.1 d.u.p.) și că „O să facem o solicitare la d-voastră, facem o solicitare la parchet.”, „și vedem dacă-i bine.” (f.276 vol.1 d.u.p.). Inculpatul îi mai precizează persoanei vătămate că „O să

vă facem mâine dimineață o adresă (...). *În mod oficial*, d-voastră, la Ligă, d-lui Dragomir. (...) Vizavi de situația asta, în care o să vă solicităm lămuriri cu privire la treaba asta. Totodată noi o să...probabil că asta o să facem cu siguranță...mâine sau poimâine, o să facem o sesizare la parchet.” (f.278 vol.1 d.u.p.). De asemenea, inculpatul îi explică lui Bendei Ioan că există o legătură între crearea postului Digi de către RCS&RDS și contractul cu SC Bodu și că, potrivit contractului, s-au investit 3,5 milioane euro într-o companie care n-a produs nimic (f.278 vol.1 d.u.p.).

Persoanei vătămate i s-a atras și atenția că „(...) d-voastră sunteți un reprezentant al companiei. Pe urmă reprez...răspunderea d-voastră ca persoană fizică. Asta este prima parte.(...) Asta este mită, oficial dată.” (f.282 vol.1 d.u.p.).

În ce privește subiectul contractului de retransmisie dintre RCS&RDS și Antena Group, acesta a fost legat aproape în permanență de cel al contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu și de garanțiile cerute de Bendei Ioan în sensul că nu va fi denigrat de instituțiile mass-media controlate de inculpat.

Astfel, la momentul când persoana vătămate vorbește despre „contractul ăla pe care trebuie să-l facem între noi și d-voastră (...) ăsta cu difuzarea...”, inculpatul neagă inițial legătura dintre acest contract și problema contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu („Nu, nu! Astea-s două probele fundamentale diferite.”, f.287 vol.1 d.u.p.), pentru ca apoi să îi spună persoanei vătămate „Asta-i una, noi mai avem în discuție contractul de distribuție.” (f.287 vol.1 d.u.p.).

La acest moment, Bendei Ioan a afirmat că a vorbit cu colegii săi, le-a spus că s-a întâlnit „cu dl.Sorin” și că le-a spus de „zero șase”, iar aceștia „au râs” (f.287 vol.1 d.u.p.).

În acest context, instanța reamintește că cifra de 0,6 însemna prețul de 0,6 euro lunar pe abonat pe care ar fi trebuit să îl achite RCS&RDS în cadrul contractului de retransmisie cu SC Antena Group, preț despre care Bendei Ioan afirmase încă din prima declarație dată la parchet că i-a fost solicitat de Sorin Alexandrescu pentru a se evita unui scandal mediatic și sesizarea parchetului.

Auzind aceasta, inculpatul nu a părut surprins de subiectul abordat de persoana vătămată și a început să îi prezinte acesteia un istoric al negocierilor cu RCS&RDS privind încheierea contractului de distribuție prin satelit (f.287-290 vol.1 d.u.p.).

Deoarece la un moment dat discuția divagase oarecum, iar Bendei Ioan a afirmat că „iar ne ducem la alt subiect. Nu-i subiectul nostru.” (f.292 vol.1 d.u.p.), inculpatul a decis să revină la subiectul principal afirmând „Păi atunci hai să discutăm despre contractul nostru de distribuție.” (f.292), iar în continuare discuțiile dintre părți s-au referit pe larg la condițiile acestuia. Astfel, inculpatul a precizat în repetate rânduri că prețul trebuie să fie de „zero șase” (f.292, 293), și-a arătat disponibilitatea de a încheia contractul chiar și la „zero patru”, acesta fiind „ultimul preț” (f.294, 308, 311 vol. 1 d.u.p.) și a exclus orice înțelegere la prețul de „zero doi” (f.294, 311, 316-319, 324 vol. 1 d.u.p.).

De asemenea, inculpatul și-a exprimat dorința de a rezolva toate litigiile și conflictele dintre RCS&RDS și Antena Group (f.299, 306, 314 vol. 1 d.u.p.).

Deoarece persoana vătămată își arăta neîncrederea în afirmațiile inculpatului, evocând atacuri recente apărute în mass-media și dorea acordarea unor garanții privind propria persoană, inculpatul i-a arătat în repetate rânduri că avocații părților se vor întâlni și vor încheia o convenție care va oferi protecție atât entităților pe care le reprezintă, cât și persoanelor fizice aflate la conducerea acestora (f.300-301, 303-307, 309-310, 316-319, 324-325 vol. 1 d.u.p.).

De asemenea, la momentul când persoana vătămată întreabă ce se va încheia mai întâi, contractul de difuzare prin satelit sau convenția care va stinge toate litigiile dintre cele două societăți, inculpatul afirmă că nu există nici o legătură între aceste aspecte, iar la reacția lui Bendei Ioan „Ba au! Cum nu au? (...) păi, vedeți, aici e garanția mea.”, Sorin Alexandrescu precizează că „dacă hotărâm să ne împăcăm (...), noi punem totul (*în contract, n.n.*), toate problemele pe care le avem noi. (...) Le punem pe toate și după aia punem avocații să pună clauzele de protecție în ele” (f.306 vol. 1 d.u.p.).

De altfel, tot în contextul discuției privind convenția de stingere a litigiilor și garanțiile date persoanei vătămate inculpatul a subliniat din nou că prin convenția respectivă se va stinge „tot, tot, tot” (f.319 vol.1 d.u.p.).

Totodată, inculpatul i-a precizat persoanei vătămate că ajungerea la o înțelegere privind toate litigiile existente între cele două companii ar fi extrem de benefică, deoarece nu este bine să existe „o stare conflictuală” „în momentul când vreți să vă refinanțați compania” (...) „că aveți și d-voastră povești cu băncile și cu refinanțările (...)” (f.315 vol. 1 d.u.p.).

Către finalul discuției, inculpatul a subliniat din nou aspectele din contractul între RCS&RDS și SC Bodu pe care le consideră suspecte (f.332-337 vol. 1 d.u.p.), arătând că nu poate să ignore un asemenea document și că „nu el a făcut contractul” respectiv (f.337 vol. 1 d.u.p.), pentru ca apoi discuțiile să se reîntoarcă la prețul contractului de retransmisie și la garanțiile solicitate de Bendei Ioan (f.338-344 vol.1 d.u.p.). Din nou inculpatul a dat asigurări persoanei vătămate în sensul că avocații pot redacta un act care să ofere suficiente garanții tuturor persoanelor fizice care compun conducerea RCS&RDS iar, la întrebarea persoanei vătămate, a subliniat că prețul de „zero doi” e prea mic pentru încheierea contractului de retransmisie (f.343).

De asemenea, în contextul în care cei doi au discutat despre suma pe care o va achita RCS&RDS anual la un preț de „zero patru” per abonat, ajungând la concluzia că ar fi vorba de 4.320.000 euro pe an, timp de 5 ani (f.345-346), inculpatul a refuzat din nou oferta persoanei vătămate „de a stinge litigiile” cu suma de „zero doi”, adică 2.500.000 euro/an (f.348 vol. 1 d.u.p.).

În final, inculpatul și persoana vătămată au stabilit ca aceasta din urmă să discute cu colegii săi despre ultima ofertă făcută de inculpat (4.000.000 euro/an, f.349 vol. 1 d.u.p.) și să îl contacteze pe numitul Alexandrescu Sorin a doua zi la ora 12.00 (f.350-351 vol. 1 d.u.p.).

Raportat la conținutul discuțiilor din data de 22.04.2013, Curtea apreciază că acestea sprijină acuzațiile aduse de persoana vătămată inculpatului încă din data de 19.04.2013. Astfel, chiar dacă, în cursul discuției, inculpatul a negat că problema contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu ar fi legată de problema contractului de retransmisie și că încheierea acestui ultim contract în condițiile dorite de el ar duce la „stingerea tuturor litigiilor”, era evident că problemele menționate se află într-o conexiune strânsă.

Instanța observă și că inculpatul nu a urmărit în nici un caz realizarea procedurilor premergătoare unei investigații jurnalistice, adică verificarea realității contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu, deoarece în acest caz discuția cu Bendei Ioan ar fi trebuit să se încheie după primele 15 minute, când persoana vătămată confirmase că respectivul contract există, doar că ar avea caractere diferite față de exemplarul prezentat de inculpat.

De asemenea, dacă susținerile inculpatului cu privire la scopul întâlnirii ar fi reale, era lipsit de sens ca acesta să îi solicite lui Bendei Ioan să îl contacteze a doua zi, pentru a-i comunica poziția sa cu privire la oferta referitoare la încheierea unui contract de retransmisie.

Curtea constată că în ziua următoare (23.04.2013), conform solicitării inculpatului, persoana vătămată l-a contactat telefonic în jurul orei 12.00, dându-i însă un alt răspuns decât cel dorit: „Am tot stat și m-am gândit astă-noapte, na, n-are nici un rost să intru eu în asta, că nu e ceva pentru mine, să zic așa. M-ar afecta și m-ar distruge.” (f.2 verso, vol. 8 d.u.p.). Practic, Bendei Ioan și-a anunțat refuzul de a efectua demersuri pe lângă colegii săi pentru ca aceștia să accepte oferta inculpatului. Această poziție a persoanei vătămate l-a determinat însă pe inculpat să își intensifice presiunile asupra acestuia.

Astfel, în aceeași zi, inculpatul i-a dat martorei Pușcaș Raluca Fraga, directorul Departamentului Juridic al Antena Group, contractul dintre RCS&RDS și SC Bodu și actele adiționale, solicitându-i un punct de vedere cu privire la aceste documente. În seara aceleiași zile, martora a fost chemată în biroul Camelliei Voiculescu la o întâlnire la care au participat inculpatul Alexandrescu Sorin, inculpata Voiculescu Camelia și numitul Popa Alexandru, PR manager al Intact Media Group S.A.

Martora le-a expus celorlalți participanți punctul său de vedere privitor la contracte (că acestea erau foarte avantajoase pentru SC Bodu SRL și dezavantajoase RCS&RDS), acesta fiind împărtășit și de inculpați. La aceeași întâlnire, inculpații au decis să fie transmise scrisori către Zoltan Teszari, Ioan Bendei, Alexandru Oprea (persoanele cu funcții de conducere în cadrul RCS&RDS), Dumitru Dragomir și administratorul SC Bodu SRL prin care să se solicite puncte de vedere privind contractul menționat. De asemenea, s-a stabilit ca aceste scrisori să fie trimise din partea publicației „Jurnalul Național”.

După stabilirea formei finale a scrisorii și verificarea acesteia de către Alexandrescu George Sorin, la data de 24.04.2013, aceasta a fost transmisă de martora Pușcaș

Raluca Fraga inculpatului Matiescu George Daniel în vederea semnării. După ce acest inculpat a modificat doar termenul până la care destinatarilor li se cerea un răspuns (acesta era inițial de o zi, iar inculpatul l-a modificat la 5 zile), a semnat scrisorile, care au fost expediate de martoră destinatarilor deja menționați.

În cuprinsul scrisorii, care poartă antetul publicației „Jurnalul Național” (f.367-368 vol.10 d.u.p.) este prezentat doar contractul încheiat între RCS&RDS și S.C. Bodu S.R.L., menționându-se condițiile dezavantajoase ale acestuia pentru RCS&RDS și se solicită un punct de vedere destinatarilor.

Instanța a reținut aceste aspecte pe baza declarațiilor martorei Pușcaș Raluca Fraga (f.49-60 vol. 4 d.u.p., f.239-242 vol.4 dos.inst.), care se coroborează parțial cu declarațiile inculpatului Matiescu Daniel (în privința modului în care i-au parvenit scrisorile, f.43 verso vol. 3 dos.inst.) și ale inculpatului Alexandrescu George Sorin (doar în privința faptului că i-a solicitat opinia martorei asupra documentelor, f.105 vol. 3 dos.inst.).

Deși inculpatul Alexandrescu George Sorin a negat faptul că el a solicitat prin intermediul martorei Pușcaș Raluca Fraga ca inculpatul Matiescu George Daniel să semneze scrisorile menționate și că, probabil, acesta din urmă declanșase propria investigație jurnalistică (f.105 vol. 3 dos.inst.), Curtea nu poate primi această susținere a inculpatului, care este contrazisă de celelalte probe administrate în cauză. Astfel, inculpatul Matiescu Daniel a arătat că nu declanșase nici o investigație jurnalistică privind contractul dintre RCS&RDS și S.C. Bodu S.R.L. și că a semnat scrisorile la cererea lui Pușcaș Raluca fără ca măcar să vadă copia contractului de asociere în participațiune (f.43 vol. 3 dos.inst.). De asemenea, inculpatul Matiescu Daniel a precizat că nu a repartizat subiectul unui jurnalist nici după expirarea termenului de răspuns fixat în cuprinsul scrisorilor.

Instanța constată și că inculpata Voiculescu Camelia Rodica a negat faptul că ar fi participat la întâlnirea din data de 24.04.2013 și la procesul decizional în urma căruia s-a hotărât ca inculpatul Matiescu Daniel să semneze scrisorile menționate, declarația acesteia fiind susținută implicit și de cele arătate de inculpatul Alexandrescu George Sorin.

Curtea nu poate primi însă nici apărările inculpatei Voiculescu Camelia Rodica, în raport de susținerile constante ale martorei Pușcaș Raluca Fraga, care a descris pe larg modalitatea în care au fost concepute și expediate scrisorile menționate, din declarația acesteia rezultând cu claritate că inculpații Voiculescu Camelia Rodica și Alexandrescu George Sorin au fost persoanele care au decis ca scrisorile să fie trimise, iar inculpatul Matiescu Daniel a executat pur și simplu dispozițiile transmise prin intermediul martorei.

Curtea nu are motive să se îndoiască de credibilitatea martorei Pușcaș Raluca Fraga, care a ocupat până la data de 18.06.2013, când a reziliat contractul de asistență juridică, funcția de director al Departamentului Juridic al Antena Group. Potrivit declarației martorei, această reziliere s-a produs din cauza presiunilor la care a fost supusă în legătură cu declarația pe care urma să o dea în calitate de martor în

cauza de față. Nu s-a demonstrat în nici un fel că martora ar fi avut vreun interes să nu spună adevărul în fața organelor judiciare.

De altfel, faptul că inculpații Voiculescu Camelia Rodica și Alexandrescu George Sorin aveau cunoștință despre expedierea corespondenței menționate rezultă și din convorbiri telefonice purtate de aceștia, al căror conținut va fi expus ulterior.

Raportat la cele arătate, Curtea apreciază că trimiterea acestor scrisori din dispoziția inculpaților Voiculescu Camelia Rodica și Alexandrescu George Sorin nu reprezenta o etapă normală a unei investigații jurnalistice, ci doar o altă cale de a exercita presiuni asupra numitului Bendei Ioan, ca urmare a răspunsului negativ dat de acesta ofertei făcute de Alexandrescu Sorin. Acest aspect rezultă cu evidență din împrejurarea că nici un jurnalist din cadrul entităților de presă aparținând Grupului Intact nu desfășura la acel moment vreo investigație privind subiectul contractului de asociere în participațiune.

După primirea scrisorii menționate, la data de 26.04.2013, în jurul orei 9.30, Bendei Ioan l-a contactat pe inculpatul Alexandrescu George Sorin, spunându-i că „a primit un plic” și solicitându-i o întâlnire. Inculpatul a fost de acord cu întâlnirea, chemând-o pe persoana vătămată la biroul său la ora 11.30 (f.3 vol.8 d.u.p.).

Imediat după încheierea convorbirii cu persoana vătămată, Alexandrescu George Sorin a contactat-o pe inculpata Voiculescu Camelia Rodica spunându-i că „omul care primit primu' plicu'... e într-o oră aicea”. Inculpata întreabă „Care dintre ei?” (cu referire la faptul că se trimiseseră mai multe scrisori), inculpatul precizează că e vorba de „Ăla cu care m-am văzut eu”, iar Voiculescu Camelia Rodica îi recomandă să aibă „la fel de mare grijă” (f.4 vol. 8 d.u.p.).

La data de 26.04.2013, în jurul orei 11.00, a avut loc întâlnirea dintre inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată, la biroul inculpatului, și această întâlnire fiind înregistrată audio-video (proces-verbal redare f.358-370 vol.1 d.u.p.).

Curtea constată că pe parcursul discuției, persoana vătămată îi adresează rugăminți repetate inculpatului de a nu-l defăima, subliniind faptul „munca sa de 20 de ani” este în joc și arătând că, după ce va reveni din concediul de Paști, în data de 8.05.2013, îl va contacta din nou pe inculpat pentru a discuta.

Pe parcursul discuției, inculpatul a pretins că nu știe nimic despre scrisoarea primită de persoana vătămată, cerând chiar să o citească și i-a precizat lui Bendei Ioan că este vorba despre o altă investigație demarată de altă instituție de presă, „Jurnalul Național” cu care el nu are legătură. De asemenea, inculpatul, făcând abstracție de discuțiile anterioare cu persoana vătămată, s-a prefăcut că nu ar cunoaște nimic despre situația de fapt expusă în scrisoare, și a constatat, îngrijorat, după lecturarea acesteia că „ce scriu oamenii ăștia aicea cred că sunt niște fapte foarte grave! Sunt foarte, foarte grave treaba asta!” (f.361 vol.1 d.u.p.).

De asemenea, inculpatul i-a spus persoanei vătămate că era normal ca scrisoarea să îi fie adresată lui, deoarece este administrator al RCS&RDS („că nu sunteți un simplu slujbaş acolo”, f.368 vol.1 d.u.p.) și a semnat contractul cu SC Bodu SRL („din

câte văd ce scriu oamenii ăștia aicea, d-voastră ați semnat contractul, nu?”, f.362 vol.1 d.u.p.) și, totodată, că „din experiența a ceea ce am văzut până în momentul de față, eu nu cred că dacă contractul ăsta nu e în regulă se va disocia de d-voastră, pentru că d-voastră sunteți semnatarul! Compania asta, nu s-a dus compania să semneze (...) Adică, hm, d-voastră sunteți ăla care a semnat!” (f.363 vol.1 d.u.p.).

Inculpatul a mai adăugat și că ar fi indicat ca persoana vătămată să dea un răspuns „Jurnalului Național”, deoarece întreaga situație este „o mega porcărie” și că „Eu nu știu ce vor face oamenii ăștia! (n.n. *jurnaliștii de la „Jurnalul Național”*) Oamenii ăștia pot să o ducă, din câte înțeleg eu aicea, vor să o ducă la Consiliul Concurenței, la ANAF, la Gardă, la DNA...” (f.365 vol.1 d.u.p.).

În final, la solicitările persoanei vătămate, inculpatul i-a răspuns „Domnul Bendei, ne mai auzim!”, persoana vătămată i-a sugerat ca dată a unei noi discuții zilele de 7-8 mai, iar inculpatul a arătat că în data de 8 este la birou (f.370 vol.1 d.u.p.).

După terminarea discuției cu Bendei Ioan, inculpatul Alexandrescu George Sorin a contactat-o din nou pe inculpata Voiculescu Camelia Rodica, spunându-i că a avut o întâlnire cu „cineva” care „era foarte, foarte speriat că primise o adresă”. De asemenea, persoana respectivă l-a întrebat dacă are ceva cu el personal, iar inculpatul i-a răspuns că nu și că adresa viza compania și nu pe persoana respectivă. În final, inculpatul a subliniat din nou că persoana respectivă era foarte speriată, iar la întrebarea inculpatei dacă întâlnirea a fost „bună”, răspunsul său a fost „în principiu, da” (f.5 vol.8 d.u.p.).

Raportat la cele arătate, instanța constată că și aceste înregistrări susțin săvârșirea faptelor de care sunt acuzați inculpații Voiculescu Camelia Rodica și Alexandrescu George Sorin. Astfel, este evident că ambii inculpați au evitat să se refere direct la persoana vătămată în convorbirile purtate, luându-și măsuri de precauție, acesta fiind și motivul pentru care în cursul întâlnirii cu Bendei Ioan din data de 26.04.2013, inculpatul a pretins că nu avea nici o legătură cu scrisoarea expediată de „Jurnalul Național”.

Nu trebuie însă pierdută din vedere împrejurarea că în cursul acestei discuții, inculpatul a subliniat în mod repetat că persoana vătămată se află într-o situație dificilă datorită semnării contractului cu SC Bodu SRL, expunându-i inclusiv posibilitatea ca ziariștii de la „Jurnalul Național” să sesizeze instituții ale statului cu privire la acest contract.

Perioada 27.04.2013-30.05.2013

Instanța reține că după întâlnirea cu Bendei Ioan din data de 26.04.2013 și până la 8.05.2013 (data la care persoana vătămată ar fi trebuit să îl contacteze pe inculpatul Sorin Alexandrescu), inculpații nu au mai întreprins nici o acțiune care ar putea fi interpretată ca o presiune la adresa victimei șantajului.

Discuția telefonică din data de 4.05.2013 între inculpații Voiculescu Dan și Alexandrescu George Sorin în care se face o referire cu privire la RCS&RDS, menționată și în rechizitoriu (f.80 rechizitoriu, f.5-6 vol.8 d.u.p.) nu pare să aibă nici o

legătură cu faptele care fac obiectul cauzei. În cuprinsul discuției respective, reprodusă doar parțial în procesul-verbal de redare (f.5-6 vol.8 d.u.p.), inculpații se referă la unul dintre acționarii SC Antena 3 SA, numitul Oancea Sorin, care tocmai îl sunase pe inculpatul Alexandrescu („tu cu aia cu RCS-ul i-ai dat drumul, că eu credeam că pentru aia te-a sunat”). Cum nu rezultă că Oancea Sorin ar fi avut vreo legătură cu faptele cercetate în cauză, implicit inculpații se referă la alte aspecte care au legătură cu RCS&RDS și nu la fapta de șantaj.

De asemenea, nici cele trei discuții purtate de inculpații Voiculescu Camelia Rodica și Alexandrescu Sorin la 8-9.05.2013 (f.6-8 vol.8 d.u.p.) nu par să aibă o conexiune cu cauza de față.

Curtea apreciază și că știrile negative publicate în această perioadă de unele dintre entitățile mass-media din cadrul Grupului Intact nu au vreo legătură cu infracțiunea de șantaj din prezenta cauză, urmând ca lămuriri suplimentare în acest sens să fie date ulterior în cuprinsul hotărârii.

Instanța reține însă că la data de 8.05.2013, persoana vătămată nu și-a respectat promisiunea făcută la întâlnirea din data de 26.04.2013, de a lua legătura cu inculpatul Alexandrescu George Sorin, astfel că acesta din urmă și-a reluat presiunile asupra acesteia.

Astfel, la data de 8.05.2013, inculpatul a solicitat martorei Jura Cristina Felicia, director de marketing în cadrul S.C. Antena Group S.A. să realizeze un teaser/promo cu titlul „Mită în fotbal! 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică.”, care să fie difuzat pe posturile Antena Group precum și la Antena 3 cu o frecvență de 5 ori pe zi. Martora a desemnat o echipă care să se ocupe de realizarea spotului, hotărând și să adauge cuvântul „Exploziv!” la începutul textului primit de la inculpat (declarații Jura Cristina Felicia, f.21-24 vol.4 d.u.p., f. 246-247 vol.4 dos.inst.).

După realizarea spotului, al cărui conținut este reprodus în imaginile de la filele 101-103 vol.6 d.u.p., acesta a fost difuzat de posturile TV aparținând Antena Group (Antena 1, Euforia TV, Antena 2, GSP TV) și de Antena 3 de 401 ori în perioada 9.05.2013-30.05.2013 (relații Asociația Română pentru Măsurarea Audiențelor, f.105-121 vol.6 d.u.p.).

Dacă difuzarea acestui material s-a efectuat pe posturile TV aparținând Antena Group în baza dispoziției inculpatului Alexandrescu George Sorin, în cazul Antena 3, entitate separată de S.C. Antena Group S.A., difuzarea a avut loc în baza unui contract de promovare reciprocă încheiat la data de 30.12.2011 între S.C. Antena Group S.A. și S.C. Antena 3 S.A., prelungit ulterior la data de 31.12.2012 (f.75-79 vol. 4 d.u.p.). Această împrejurare are o importanță deosebită pentru stabilirea răspunderii penale a inculpatei S.C. Antena 3 S.A., urmând a fi dezvoltată ulterior în cuprinsul prezentei hotărâri.

Nici difuzarea acestui spot nu a fost însoțită de desemnarea vreunui jurnalist care să realizeze emisiunea prefațată prin intermediul materialului realizat de martora Jura Cristina Felicia.

Curtea constată că spotul respectiv nu era de natură să ridice suspiciuni unei persoane neavizate, însă destinatarul real al acestuia nu era publicul larg, ci persoana vătămată Bendei Ioan, care dispunea de suficiente elemente pentru a înțelege la ce se referă materialul respectiv și la modul în care acesta urma să fie tratat într-o eventuală emisiune difuzată de posturile Antena Group subiectul contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu SRL. Totodată, difuzarea materialului trebuia să atragă atenția persoanei vătămate asupra faptului că nu-și respectase obligația asumată anterior de a lua legătura cu inculpatul Alexandrescu George Sorin.

De asemenea, difuzarea spotului de către toate posturile TV ale Grupului Intact s-a făcut cel mai probabil pentru ca inculpații să fie siguri că acesta va ajunge la cunoștința persoanei vătămate.

Aceste aspecte par a fi confirmate și de discuția telefonică purtată la data de 13.05.2013 de inculpații Voiculescu Dan și Alexandrescu George Sorin, în cuprinsul căreia, după ce tratează mai multe chestiuni de ordin comercial (lansarea Antena Play, operațiuni cu Orange și Focus Sat), inculpatul Voiculescu Dan întreabă „Cum merge treaba cu RCS-ul?”, iar Alexandrescu Sorin răspunde „Lucrăm, deja avem pe post ceva. (...) Deci lucrăm la ea.”. Auzind aceasta, Voiculescu Dan își exprimă aprobarea („Bine.”) și sugerează că totuși „ar trebui în afară de pe post”, moment la care Alexandrescu George Sorin răspunde „Da, da, da, da. Păi, noi am făcut aia cu un scop, da' vă spun eu când ne vedem față în față.” (f.8-9 vol.8 d.u.p.).

În aceeași zi, după discuția cu Voiculescu Dan, inculpatul Alexandrescu a fost contactat și de persoana vătămată Bendei Ioan (este evident că aceștia nu mai discutaseră în intervalul 27.04.2013-13.05.2013 din formulele de salut – „Hristos a înviat!”, în condițiile în care Paștele fusese la data de 5.05.2013), care a solicitat o nouă întâlnire, stabilită în cele din urmă, după încă o discuție purtată în ziua următoare, pentru data de 14.05.2013, ora 13.30, la Hotelul Sofitel (f.9-11 vol.8 d.u.p.).

Împrejurarea că persoana vătămată a solicitat această întâlnire ca urmare a spotului difuzat de posturile TV aparținând Antena Group rezultă chiar dintr-una din primele sale replici din cadrul conversației cu Alexandrescu George Sorin („Știți durerea mea care este, că văd că tot mai apare câte o...câte *un bum*.”), în care se face o referire evidentă la materialul intitulat „Exploziv! Mită în fotbal...”.

În cadrul acestei întâlniri, înregistrată de asemenea audio-video (f.383-401 vol. 1 d.u.p.), inculpatul Alexandrescu Sorin a adoptat o atitudine tranșantă, solicitându-i persoanei vătămate să îi comunice un răspuns concret. La solicitarea persoanei vătămate de a obține garanții „că nu se mai întâmplă nimic”, inculpatul i-a precizat că aceste garanții vor fi „sută la sută”, materializate atât în scris, cât și prin însuși faptul că cele două societăți comerciale vor fi partenere (f.386 vol.1 d.u.p.). La momentul când persoana vătămată i-a reproșat inculpatului că, deși au discutat, „nici nu se oprește treaba” (din nou o referire la presiunile exterioare ale inculpatului), acesta i-a răspuns că „Noi nu am discutat nimic concret. Eu v-am spus niște lucruri, am așteptat

de la d-voastră ceva concret.”, „Noi n-avem nimic concret până în momentu’ acesta, avem decât vorbe.” (f.388 vol.1 d.u.p.).

De asemenea, inculpatul l-a întrebat pe Bendei Ioan cu cine dintre colegii săi a vorbit despre propunerea făcută anterior (f.389 vol. 1 d.u.p.), iar atunci când persoana vătămată s-a plâns că „e sumă mare, domnu’ Sorin” (referindu-se la suma solicitată de inculpat ca preț al contractului de retransmisie), i-a efectuat un calcul comparativ al sumelor achitate de RCS&RDS către Pro TV cu același titlu pentru a-i demonstra că suma solicitată nu este de fapt mare (f.391-392 vol.1 d.u.p.).

Totodată, când persoana vătămată a reluat reproșurile privind presiunile exterioare îndreptate împotriva sa („Ați mai apărut ceva...A mai apărut!”, f.393 vol. 1 d.u.p.), referindu-se tot la spotul difuzat de posturile TV controlate de inculpat, acesta din urmă i-a răspuns că „N-a apărut. Încă n-a apărut nimic. (...) Nu sunt nume, nu sunt persoane, nu-i nimic încă. (...) E adevărat că e... investigația e terminată toată, cap-coadă.” (f.393 vol. 1 d.u.p.).

Drept urmare, Bendei Ioan a tras concluzia logică „Deci toporu’-i deasupra capului meu.”, iar inculpatul i-a răspuns că „Nu, eu am spus că investigația noastră e terminată cap-coadă. E făcută toată în cap, în coadă. E făcută cu toate etapele, cu tot, cu tot, tot, tot. E terminată. (...) Pe d-voastră v-aștept.”

Inculpatul i-a comunicat persoanei vătămate și ultima ofertă („Eu v-am zis patru”, f.393 vol.1 d.u.p., *n.n. milioane euro*, referire la discuția din 22.04.2013, când aceasta a fost suma solicitată de inculpat ca preț al contractului de retransmisie), asigurându-l că aceasta „comercial stă sută la sută în picioare” (f.394 vol. 1 d.u.p.), astfel că va putea să își convingă colegii din conducerea RCS&RDS să o accepte. Totodată, în scopul de a mări presiunile asupra persoanei vătămate și a combate afirmațiile acesteia că „cifra patru e cerută mult!” (f.396 vol.1 d.u.p.), inculpatul a mai precizat acesteia că „Mă, tu te gândești că dacă, cumva, iese dracu’ ceva cu asta...Adică, dacă se duc în morții mă-sii o sută de milioane, câți bani ați dat voi la Ligă, tu la asta te gândești? Tu știi cum e Dragomir? Ăla fierbe! Ăla îi vine să sară de pe clădire!”, adăugând și că „L-am sunat! (*n.n. pe Dumitru Dragomir*) Ăla e înnebunit! E terminat ăla! Tu nu te gândești la asta? ... ți-o spun, moare! (...) Îmi spui mie că e mult? Ce dracu’!” (f.396 vol.1 d.u.p.).

În fine, inculpatul s-a plâns de ineficiența discuțiilor anterioare cu persoana vătămată – „O discutăm, e a cincea oară! Pe bune!”, „ne vedem de cinci ori ca să ce?” (f.397-398 vol.1 d.u.p.) – și a cerut acesteia în mod imperativ să discute cu colegii săi și „până joi” (16.05.2013) la ora 10.00, în cadrul unei noi întâlniri care să aibă loc tot la Hotelul Sofitel, să îi dea „un răspuns clar”, „albă sau neagră” (f.399-400 vol.1 d.u.p.).

Curtea apreciază că această întâlnire dintre inculpat și persoana vătămată nu mai lasă loc nici unei îndoieli cu privire la scopurile urmărite de Alexandrescu George Sorin. Rezultă practic cu evidență din cuprinsul întregii discuții că inculpatul nu este interesat decât de încheierea contractului de retransmisie la prețul dorit de el (4 milioane de euro/an) și în acest scop exercită presiuni directe asupra persoanei vătămate, pretinzând în mod fals că investigația jurnalistică ar fi terminată (în fapt,

aceasta nu era nici măcar începută) și că numitul Dumitru Dragomir, persoana căreia RCS&RDS i-ar fi dat presupusa mită s-ar afla într-o stare de panică fiind gata „să sară de pe clădire”.

Din afirmațiile inculpatului referitoare la ineficiența întâlnirilor anterioare cu Bendei Ioan reiese și că toate aceste întâlniri au avut ca scop încheierea contractului menționat în condițiile dorite de inculpat și în nici un caz nu au reprezentat demersuri jurnalistice. De asemenea, referirile inculpatului la garanțiile oferite persoanei vătămate au vizat, în mod evident, contractul de asociere în participațiune folosit în vederea șantajului.

La următoarea întâlnire, din data de 16.05.2013 (înregistrată de asemenea audio-video, proces-verbal de redare, f.403-428 vol.1 d.u.p.), persoana vătămată a încercat inițial să testeze determinarea inculpatului în a merge mai departe cu acțiunile îndreptate împotriva sa – „cale de întoarcere nu e! Hm, cu treaba?” – primind însă răspunsul ferm „Nu, nu, nu, nu este! E prea mare problema ca să fie cale de întoarcere!” și asigurări că ancheta este finalizată, iar Dumitru Dragomir este foarte speriat (f.404-405 vol. 1 d.u.p.). După alte lamentări ale persoanei vătămate privind efectele negative pe care apariția în spațiul public a acuzației privind mita dată lui Dumitru Dragomir le-ar avea asupra sa, reprimată rapid de inculpat („păi d-voastră ați semnat-o, asta e, ce să facem!”, f.407 vol. 1 d.u.p.), acesta din urmă a decis să treacă la subiectul principal – „cred că noi ne-am hotărât să ne vedem astăzi să discutăm altceva!”.

Fiind evident că inculpatul se referea la oferta făcută anterior cu privire la încheierea contractului de retransmisie, persoana vătămată a înfățișat un raport al activităților desfășurate în acest sens – discuții cu Oprea Alexandru (alt administrator al RCS&RDS), care ar fi fost de acord cu încheierea contractului solicitat de inculpat și cu Zoltan Teszari (acționarul principal al RCS&RDS), cu care urma să aibă o discuție pe larg „luni” (20.05.2013). De asemenea, persoana vătămată i-a solicitat inculpatului sfaturi privind modul în care să discute cu numitul Zoltan Teszari pentru a obține acordul acestuia privind încheierea contractului de retransmisie.

Inculpatul s-a conformat acestei cereri și i-a oferit persoanei vătămate îndrumări destul de clare: „Păi spune-i-o pe bune! Măi, omul lui Dumnezeu, asta dacă iese, crede-mă ce-ți spun, în primul rând că vă (*cuvânt obscen*) listarea ... Vă (*cuvânt obscen*) listarea asta, ce vreți voi să faceți cu fondurile, ți-o spun clar! V-o (*cuvânt obscen*) total, deci pe asta v-o (*cuvânt obscen*)...total!”. De asemenea, inculpatul a subliniat și alte efecte negative pe care apariția în spațiul public a acuzațiilor privind fapte de corupție le-ar avea atât asupra RCS&RDS, cât și asupra persoanei vătămate: „riscul e pe Ligă și pe licitație, aia e clar!”, „pe Mitică (*n.n. Dumitru Dragomir*) va ieși foarte nasol și o dată cu asta o să vă tragă și pe voi! E imposibil să nu vă tragă!”, „Tu nu ai cum să nu fii tras pentru că tu ai semnat documentul ăla!” și că, pentru a-l convinge pe Teszari Zoltan să fie de acord cu contractul propus, persoana vătămată va trebui doar să îi atragă atenția asupra tuturor acestor riscuri (f.411-413, 416 vol.1 d.u.p.).

Inculpatul a mai stabilit și să aibă o nouă întâlnire cu Bendei Ioan „marți” (23.04.2013), după ce acesta din urmă va discuta cu acționarul principal al RCS&RDS, subliniind din nou prejudiciile pe care le poate cauza companiei (f.413, 416 vol. 1 d.u.p., „Eu ți-o spun, îți dau sfatul meu ca om, rezolv-o, pentru că ce poate să iasă din ea... E bombă, crede-mă!”) și fiabilitatea soluției „comerciale” propuse. De asemenea inculpatul a dat asigurări persoanei vătămate că totul se va rezolva prin semnarea contractului propus și că, după încheierea acestuia, îi va da și documentele pe care le deține (f.419-420, 424 vol.1 d.u.p.).

În final, inculpatul a reiterat faptul că vrea un răspuns până „marți” și că, pentru el „deadline-ul” (termenul limită) este „săptămâna viitoare”, subliniind încă o dată efectele apariției în spațiul public a investigației („O să creeze un deranj mare de tot! Un scandal de genul acesta nu-și permite nimeni!”, f.426 vol.1 d.u.p.), suma mică pe care o solicită („patru milioane și cu aia nu e mare c...t!”, „Patru, aia e!”) și durata de 5 ani a contractului (f.427 vol. 1 d.u.p.).

Raportat la conținutul discuției, astfel cum a fost doar rezumativ expus, Curtea apreciază că săvârșirea faptei de șantaj este dovedită fără nici un dubiu. Întreaga conversație vizează doar încheierea contractului de retransmisie, consecințele negative ale publicării investigației pentru RCS&RDS și Bendei Ioan și modalitatea în care acesta trebuia să încerce să obțină acordul acționarului principal privind încheierea contractului.

Inculpatul a fost extrem de insistent și a folosit un ton ultimativ pe parcursul întregii întâlniri, iar referirile sale la „listare” vizează operațiunile derulate la acel moment de RCS&RDS pe piața de capital în vederea lansării unei emisiuni de obligațiuni. Această ultimă informație fusese adusă la cunoștința publicului prin publicarea în Monitorul Oficial din 5.04.2013 a convocării adunării generale a acționarilor care să aprobe această operațiune (f.106-109 vol.10 d.u.p.).

Tot la data de 16.05.2013, între inculpații Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica s-a purtat o discuție telefonică (f.15-16 vol.8 d.u.p.), în cursul căreia Voiculescu Dan a cerut fiicei sale să îi atragă atenția lui Alexandrescu Sorin să fie extrem de atent și să aibă mare grijă atât la întâlnirile cu Bendei Ioan cât și „în general”. De asemenea, inculpatul Voiculescu Dan o întreabă pe fiica sa și când va fi următoarea întâlnire dintre Sorin Alexandrescu și persoana vătămată („când e, mâine, nu?”), iar aceasta îi răspunde, eronat că „Ăăă...nu. Parcă, parcă luni!”.

Și în acest caz inculpații evită să se refere direct la persoana vătămată și folosesc un limbaj aluziv („știi că a fost la o întâlnire Sorin, la un hotel nu știu unde.”).

Împrejurarea că inculpații au discutat despre întâlnirile dintre Alexandrescu Sorin și Bendei Ioan este pusă în lumină și de următoarele convorbiri purtate de aceștia și de inculpatul Alexandrescu.

Astfel, la data de 20.05.2013, inculpata Voiculescu Camelia Rodica, a purtat următoarea discuție cu Alexandrescu Sorin (f.18 verso vol.8 d.u.p.):

VOICULESCU CAMELIA RODICA: (...) Știi ce vreau să te rog! *Să fii foarte atent dacă vorbești cu omu' ăla, care urma să vină să discute cu tine!* ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: Care dintre ei?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: *E, știi tu, ăla...*

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: *Cu care m-am mai tot văzut?*

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: îhî...

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da, te rog...! Deci nu, te rog, încearcă să fii maxim! Chiar așa ăă... exagerat!

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: îhî! Ok!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da... da?

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: îhî. Ok! Nu uit.

VOICULESCU CAMELIA RODICA: îmi promiți, da?

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: Am înțeles mesaju', da!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Bine...

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: Ok! Bine.

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Te... te pup! Ăă... *rămăsese că azi dă ceva cifre?*

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: *Mâine!*

VOICULESCU CAMELIA RODICA: *Mâine*. Ok, bine!

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: *Mâine dă, mâine, mâine!*

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Bine, lasă că îți aduc aminte și mâine.

ALEXANDRESCU GEORGE SORIN: Ok! Bine.

Această convorbire, purtată luni, 20.05.2013, se referă la întâlnirea pe care Alexandrescu Sorin urma să o aibă marți, 21.05.2013 cu persoana vătămată. Și de această dată inculpații nu au discutat direct despre identitatea persoanei cu care urma să se întâlnească Alexandrescu George Sorin, însă aceasta poate fi stabilită cu ușurință. Inculpata i-a transmis lui Alexandrescu Sorin sfatul de a fi foarte prudent dat de tatăl său și, de asemenea, și-a arătat interesul cu privire la „cifrele” pe care urma să le dea Bendei Ioan, aspect care arată că inculpata era la curent cu stadiul și natura „negocierilor” purtate.

Curtea nu se raliază însă interpretării date de parchet expresiei folosite de inculpată „Să fii maxim! Chiar așa ăă...exagerat!”. După cum s-a arătat deja, în cuprinsul rechizitoriului s-a apreciat că expresia menționată ar fi reprezentat un îndemn adresat inculpatului de a intensifica presiunile asupra victimei șantajului. Analizând însă evoluția discuției rezultă că aceasta îl îndemna de fapt pe Sorin Alexandrescu

să dovedească prudență maximă, exagerată, nu să accentueze presiunile asupra lui Bendei Ioan.

Tot în cursul zilei de 20.05.2013, inculpata Voiculescu Camelia Rodica a discutat și cu tatăl său, relevanță având în cauză următoarele schimburi de replici:

VOICULESCU DAN: Ăă... ce-a făcut Sorin? Da?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Măine!

VOICULESCU DAN: Păi, azi trebuia, nu?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Nu, mâine! Mâine trebuia!

VOICULESCU DAN: Ok!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Am încurcat eu sau am... I-am sunat dimineață și i-am adus aminte să fie atent.

VOICULESCU DAN: Aha!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Și încă cu ocazia aia eu am întrebat și mi-a zis că "Mâine".

VOICULESCU DAN: Ok! Bine.

În cursul acestei convorbiri, inculpata și-a corectat eroarea făcută în discuția cu tatăl său din data de 16.05.2013 referitoare la data întâlnirii dintre Sorin Alexandrescu și Bendei Ioan.

La data de 21.05.2013 a avut loc ultima întâlnire dintre inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată Bendei Ioan, de asemenea înregistrată audio-video (proces-verbal de redare, f.430-436 vol. 1 d.u.p.). Cu această ocazie, inculpatul, răspunzând unei întrebări a lui Bendei Ioan, i-a spus acestuia că materialele despre care a vorbit sunt cele mai importante documente cu caracter compromițător pe care le deține și a refuzat propunerea unei întâlniri între Voiculescu Dan și Teszari Zoltan. De asemenea, auzind că acționarul majoritar al RCS&RDS nu dorea încheierea contractului de retransmisie în condițiile oferite, a întrerupt întâlnirea, nu înainte de a-i spune persoanei vătămate, care era îngrijorată de ceea ce se va întâmpla în continuare: „N-am... Nu, eu n-am cum să te ajut. N-am, pentru că la... Voi n-ați reușit să v-ajutați voi pe voi! Să v-ajut eu mai mult decât atât, eu n-am cum! Eu, personal, n-am cum, crede-mă! Eu n-am cum!”, „Eu n-am cum. Eu n-am cum. Mai mult de atâta, eu n-am cum! Adică, eu am făcut... din punctul meu de vedere, eu am făcut absolut... chiar mai mult decât omenește posibil! D-acuma încolo... Cu ce să v-ajut? Să stau eu să... ? Am fost, ne-am văzut, ne-am... Am discutat...” (f.434 vol.1 d.u.p.).

Inculpatul a amintit și de scrisorile transmise anterior către RCS&RDS și Dumitru Dragomir, recunoscând implicit că el este cel care a decis expedierea acestora (f.435 vol.1). Și aceste afirmații au fost făcute într-un context amenințător, inculpatul dorind

să sublinieze că răspunsurile la aceste scrisori primite din partea RCS&RDS și a lui Dumitru Dragomir sunt vădit necredibile.

În aceeași zi, inculpata Voiculescu Camelia Rodica, într-o discuție telefonică cu tatăl său, Voiculescu Dan, i-a comunicat acestuia rezultatul negativ al întâlnirii (f.21-22 vol.8 d.u.p.):

VOICULESCU CAMELIA RODICA: *Oamenii ăștia cu care ne-am tot întâlnit noi în ultima vreme* nu au dat și nu dau nici un răspuns, așa că... asta e, să fie sănătoși!

VOICULESCU DAN: în ultima vreme?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: *Știi, care am tot zis noi: „Să fii atent! Să fiți atenți”*. S-a întâlnit SORIN.

VOICULESCU DAN: Așa?

VOICULESCU CAMELIA RODICA. Știi?

VOICULESCU DAN: A, da, da, da!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Și nu, nu se...

VOICULESCU DAN: *Trebuia să răspundă ieri, sau azi.*

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da, azi!

VOICULESCU DAN: Da.

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Și au...

VOICULESCU DAN: N-au răspuns!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Au răspuns că „nu”!

VOICULESCU DAN: A...!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Adică nu, că „Nu, stai că da, că hâr, că mâr..” A zecea întâlnire, nu... Nimic, absolut nimic concret! îhî.

VOICULESCU DAN: Da.

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Din ce în ce mai... puțin concret!

VOICULESCU DAN: Bun. Hai să discutăm asta separat.

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da, ok.

Convorbirea se referă în mod evident la întâlnirile Sorin Alexandrescu-Bendei Ioan, lămurește o dată în plus că îndemnurile la atenție exprimate de inculpatul Voiculescu Dan în convorbirile telefonice anterior reproduse privesc aceste întâlniri și nu alte activități ale inculpatului și este purtată în aceeași notă conspirativă ca și discuțiile anterioare.

Perioada 30-31.05.2013

În dimineața zilei de 30.05.2013, inculpatul Alexandrescu George Sorin a fost adus cu mandat de aducere la sediul Direcției Naționale Anticorupție în cauza de față și,

până la momentul când față de acesta s-a emis ordonanță de reținere pentru 24 de ore, a comunicat cu inculpata Voiculescu Camelia Rodica prin mesaje de tip SMS. Astfel, la ora 8.36, acesta a transmis un prim mesaj cu conținutul „M'a ridicat DNA" (f.26 vol.8 d.u.p.). La ora 8.41, inculpata, îngrijorată, l-a contactat pe tatăl său, transmițându-i această veste, iar în cursul conversației, cei doi au speculat cu privire la motivele care au determinat acțiunea organelor judiciare:

„VOICULESCU CAMELIA RODICA: Ăștia vor să ne sperie!

VOICULESCU DAN: Nu, nu vor să te sperie! El, așa cum ți-am spus, vorbește gura fără el, se dă mare, se dă rotund... se dă în toate felurile! Și în felu' ăsta, ăștia l-au prins, a căzut pe ceva...

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

VOICULESCU DAN: *Ori cu RCS-ul...*

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da. Nu știu, mă rog! Hai, bine, vedem! Bine.”.

Se poate observa că, fără să aibă nici o informație cu privire obiectul cauzei în care era implicat inculpatul Alexandrescu Sorin, Voiculescu Dan a presupus aproape imediat că ar putea fi vorba despre o faptă penală privind pe RCS&RDS, iar fiica sa nu a părut absolut deloc surprinsă de afirmația tatălui său. Inculpata și tatăl său au mai purtat alte două convorbiri telefonice în intervalul următor (la ora 8.44, f.26-28 vol.8 d.u.p., respectiv la ora 9.13, f.50-52 vol.8 d.u.p.), din conținutul acestora rezultând că inculpații nu cunoșteau în continuare nimic despre motivele aducerii cu mandat la sediul DNA a lui Alexandrescu George Sorin.

Abia la ora 9.17, inculpatul Alexandrescu a reușit să îi transmită lui Voiculescu Camelia Rodica informații despre obiectul cauzei în care era implicat prin intermediul unui SMS cu conținutul „RCs” (f.46 vol.8 d.u.p.). Imediat, la ora 9.18, inculpata l-a contactat pe tatăl său, purtând următoarea discuție (f.46-48 vol.8 d.u.p.):

„VOICULESCU DAN: Da, CAMI!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: RCS!

VOICULESCU DAN: Păi, vezi, tată?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

VOICULESCU DAN: Păi, vezi, tată?

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

VOICULESCU DAN: Ăștia s-au dus și au reclamat...

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

VOICULESCU DAN: Că i-a șantajat!

VOICULESCU CAMELIA RODICA: Da.

VOICULESCU DAN: Asta a făcut! Și l-au înregistrat!”

În continuare, din discuția purtată rezultă că ambii inculpați cunosc despre întâlnirile lui Alexandrescu Sorin cu persoana vătămată, iar Voiculescu Camelia Rodica pare să considere că acuzațiile aduse inculpatului au o importanță minoră.

Celelalte convorbiri interceptate în cauză ulterior au o relevanță probatorie îndoielnică, în condițiile în care inculpații Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica aflaseră despre faptul că le sunt interceptate convorbirile telefonice. Singurul aspect cu o oarecare importanță constă în aceea că inculpații au decis să declanșeze prin intermediul entităților mass-media deținute o campanie de sprijin a lui Alexandrescu George Sorin. Având însă în vedere că nu s-au administrat probe cu privire la conținutul concret al campaniei de presă, instanța neștiind nici măcar dacă aceasta a avut loc în fapt, nu se pot face considerații suplimentare sub acest aspect.

c. Apărările inculpaților și concluziile instanței.

Inculpatul Alexandrescu George Sorin a înfățișat pe parcursul procesului penal numeroase apărări, care pot fi împărțite în două mari categorii: unele constând în aceea că probele administrate nu dovedesc săvârșirea faptei de care este acuzat (prezentate la începutul capitolului **b** al prezentei hotărâri), iar altele vizând calitatea probatoriului administrat în faza de urmărire penală, în special cu referire la încălcarea principiului loialității administrării probelor.

În ce privește prima categorie de apărări ale inculpatului, Curtea apreciază că acestea nu sunt confirmate de probatoriul administrat în cauză.

Astfel, dincolo de argumentele deja expuse pe parcursul descrierii situației de fapt, instanța constată că probele administrate în cauză au confirmat pe deplin acuzațiile aduse inculpatului de persoana vătămată în cuprinsul primei declarații date în fața organelor judiciare, la data de 19.04.2016.

În esență, teza inculpatului a constatat în aceea că în cursul întâlnirilor cu persoana vătămată nu a încercat niciodată să facă o conexiune între ancheta jurnalistică ce viza contractul încheiat între RCS&RDS și SC Bodu SRL și încheierea unui nou contract de retransmisie între SC Antena Group SA și RCS&RDS. De altfel, inculpatul a arătat expres că Bendei Ioan a fost cel care, în cadrul întâlnirii din data de 22.04.2013, ar fi fost cel care a legat „în mod artificial” cele două subiecte.

Instanța constată însă că însăși conversația avută de inculpat și persoana vătămată la acea dată contrazice această apărare. După cum s-a arătat deja, la acea întâlnire inculpatul a solicitat expres un anumit preț la care să fie încheiat contractul de retransmisie și a subliniat consecințele negative pe care apariția în spațiul public a detaliilor contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu SRL le-ar avea asupra societății la care era administrator persoana vătămată, dar și asupra sa personal.

În aceeași arie a faptei de șantaj se înscriu și asigurările date de inculpatul Alexandrescu lui Bendei Ioan atât cu ocazia întâlnirii din 22.04.2013, dar și ulterior, cu privire la garanțiile care i-ar putea fi date acestuia și celorlalte persoane din

conducerea RCS&RDS prin acte juridice care s-ar încheia o dată cu contractul de retransmisie.

Referitor la afirmațiile inculpatului reiterate în numeroase rânduri în discuțiile cu persoana vătămată privind faptul că „ancheta jurnalistică” viza doar pe RCS&RDS și nu pe Bendei Ioan, Curtea a constatat deja că tot inculpatul i-a atras atenția persoanei vătămate de mai multe ori că, deoarece a semnat contractul cu SC Bodu SRL, este imposibil să nu suporte consecințele acestui fapt.

De altfel, tocmai acesta a și fost motivul pentru care inculpatul a efectuat presiuni asupra lui Bendei Ioan și nu asupra altei persoane din conducerea RCS&RDS, deoarece în calitate de semnatar al contractului cu societatea lui Dumitru Dragomir, acesta ar fi avut și un interes personal, separat de cel al SC RCS&RDS, de a evita un scandal mediatic în care să fie implicat.

De asemenea, și acțiunile inculpatului ulterioare întâlnirii din 22.04.2013 cu Bendei Ioan demonstrează pe deplin că nu persoana vătămată era cea care urmărea încheierea unui contract de retransmisie în sistem de DTH a posturilor TV ale Antena Group. În acest sens, Curtea reamintește presiunile directe făcute de inculpat în acest sens în cadrul întâlnirilor cu Bendei Ioan din 14.05.2013 și 16.05.2013, totul coroborat cu inexistența oricărei anchete jurnalistice care să vizeze subiectul contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu SRL.

În acest context, trebuie subliniat că, în ciuda afirmațiilor repetate făcute de inculpat în cursul întâlnirilor cu Bendei Ioan în sensul că ancheta jurnalistică ar fi finalizată, de fapt nici un jurnalist din cadrul entităților media din cadrul Grupului Intact nu fusese însărcinat cu realizarea vreunui material în acest sens. După cum a rezultat din probele administrate, nici publicația „Jurnalul Național” și nici vreunul dintre posturile TV aparținând Antena Group nu începuse vreo anchetă jurnalistică privind subiectul menționat.

Nu se poate susține că inculpatul Alexandrescu George Sorin ar fi realizat el însuși vreo anchetă jurnalistică în condițiile în care acesta nu era angajat ca jurnalist în cadrul Antena Group, ci era directorul general al companiei, nu realizase în trecut nici o emisiune TV și nu scrisese niciodată vreun articol de presă.

Sunt vădit nefondate și susținerile inculpatului privind neimplicarea sa în expedierea scrisorilor semnate de Matiescu George Daniel, Curtea prezentând anterior pe larg probele care demonstrează că, dimpotrivă, inculpatul Alexandrescu a fost cel care a decis conținutul și trimiterea corespondenței respective.

Separat de aceste aspecte, instanța constată că susținerile inculpatului Alexandrescu erau încă de la început neplauzibile. Astfel, nu exista nici un motiv credibil care să îl determine pe inculpat, director general al unei societăți care controla patru posturi TV să efectueze personal verificări cu privire la contractul dintre RCS&RDS și SC Bodu SRL, contactând chiar pe unul dintre semnatarii actului respectiv. În mod evident, în cadrul trustului de presă existau suficienți jurnaliști cu experiență care erau în măsură să realizeze o anchetă jurnalistică în cadrul căreia să respecte toate regulile deontologice ale profesiei de ziarist.

Totodată, având în vedere aspectele deja prezentate în cuprinsul prezentei hotărâri cu privire la modul în care inculpatul intrase în posesia contractului RCS&RDS – Bodu, acesta știa perfect că documentul este real, astfel că nici măcar nu era necesară o întâlnire cu persoana vătămată pentru a verifica veridicitatea înscrisului, expedierea unei scrisori de tipul celei semnate de Matiescu Daniel fiind absolut suficientă în acest sens.

Instanța reține și că inculpatul a adus o serie de argumente prin care a încercat să prezinte ca fiind necredibile acuzațiile aduse, anume că nu avea nevoie să săvârșească o infracțiune pentru a obține încheierea contractului de retransmisie la prețul solicitat persoanei vătămate, că persoana vătămată nu ar fi avut oricum competența de a încheia acest contract, fiind doar un administrator neexecutiv al RCS&RDS și că Bendei Ioan știa încă din luna februarie 2013 că ANAF face verificări privind contractul încheiat cu SC Bodu SRL.

În ce privește susținerea inculpatului în sensul că RCS&RDS ar fi dorit oricum să încheie contractul de retransmisie la prețul menționat în cursul discuțiilor cu persoana vătămată, Curtea constată că aceasta este vădit netemeinică. Acest aspect rezultă atât din istoricul negocierilor prezentat de inculpat persoanei vătămate cu ocazia întâlnirii din 22.04.2013 (f.287-289 vol. 1 d.u.p.), dar și din corespondența purtată între cele două societăți în cursul anului 2012 (f.178-194 vol. 10 d.u.p.).

Susținerea inculpatului în sensul că RCS&RDS și-ar fi exprimat acordul de a achita un astfel de preț prin intermediul unei cereri de intervenție în interes propriu formulată într-o cauză civilă care implica S.C. Antena Group și S.C. Focus Sat România este nefondată. Din cuprinsul cererii de intervenție menționate (f.59-70 vol. 4 dos.inst.) rezultă că RCS&RDS aprecia pe de o parte că nu ar trebui să achite nimic pentru dreptul de a retransmite posturile Antena Group în sistem DTH (în acest sens, pct. II.1-3 ale cererii), iar pe de altă parte arăta cu claritate că prețul de 0,6 euro/abonat/lună era de 50 de ori mai mare decât cel practicat anterior, caracterizându-l drept „exorbitant” și ca reprezentând o dovadă de rea-credință (pct. II.4 al cererii, f.68 vol.4 dos.inst.).

În ce privește competența persoanei vătămate în calitate de administrator al RCS&RDS de a semna un eventual contract de retransmisie, instanța reține că aceasta a fost chiar premisa de la care a pornit inculpatul, acesta știind că decizia încheierii contractului de retransmisie nu aparținea exclusiv persoanei vătămate.

Acest aspect rezultă cu claritate din chiar discuțiile dintre inculpat și persoana vătămată, în cursul cărora Bendei Ioan a arătat în repetate rânduri că trebuie să obțină acordul lui Oprea Alexandru (alt administrator al RCS&RDS) și al lui Zoltan Teszari (acționarul principal) pentru încheierea contractului. Mai mult, chiar inculpatul a fost cel care i-a dat sfaturi persoanei vătămate în legătură cu modul în care să obțină acceptul lui Zoltan Teszari pentru încheierea contractului de retransmisie la prețul solicitat. De altfel, aceste sfaturi au constatat tocmai în sublinierea riscurilor pe care izbucnirea unui scandal mediatic implicând pe RCS&RDS le-ar fi antrenat cu privire la activitatea societății.

După cum s-a arătat deja, inculpatul a exercitat presiuni directe asupra lui Bendei Ioan pe de o parte deoarece acesta făcea parte din conducerea RCS&RDS, iar pe de altă parte deoarece acesta semnase contractul cu SC Bodu SRL și ar fi fost direct afectat de acuzațiile privind comiterea unei fapte de corupție prin încheierea acestuia. Faptul că presiunile inculpatului vizau indirect și întreaga conducere a RCS&RDS nu afectează cu nimic existența infracțiunii de șantaj.

Nici susținerea inculpatului în sensul că Bendei Ioan cunoștea despre verificările ANAF privind contractul de asociere în participațiune încă din luna februarie 2013, astfel că nu avea cum să îl amenințe pe acesta cu dezvăluirea contractului respectiv, nu sunt întemeiate.

În mod evident, verificările Gărzii Financiare privind modul de înregistrare în contabilitate a contractului de asociere în participațiune nu echivalau cu o anchetă a organelor judiciare privind săvârșirea unei fapte de corupție prin intermediul acestui act și, totodată, persoana vătămată nu putea să cunoască bănuielele martorului Cărbunaru Gabriel privitoare la contractul respectiv. De asemenea, amenințările inculpatului vizau și declanșarea unei campanii mediatice în acest sens, iar modul extrem de păgubitor pentru persoana vătămată și pentru RCS&RDS în care urma să se desfășoare această campanie rezultă cu evidență din spotul „Exploziv! Mită în fotbal...”.

În ce privește apărările inculpatului Alexandrescu George Sorin privind încălcări ale principiului loialității în administrarea probelor de către organele de urmărire penală, instanța reține că acestea au vizat modalitatea de întocmire a proceselor-verbale de redare a convorbirilor interceptate, interceptările ambientale în sine, cu privire la care acesta a afirmat că ar fi fost modificate, precum și obținerea probelor prin activități de provocare din partea persoanei vătămate care a acționat sub îndrumarea organelor de urmărire penală.

Cu privire la modalitatea de întocmire a proceselor-verbale de redare a convorbirilor interceptate, Curtea constată că organele de urmărire penală au trecut în cuprinsul acestora doar conversațiile sau fragmentele de conversație cu privire la care au apreciat că au relevanță în cauză. În cazul conversațiilor redată doar parțial, instanța reține că acestea se regăsesc însă integral pe suportii optici înaintați Curții, suportii la care inculpații au avut acces, primind chiar copii ai acestora. De altfel, inculpatul Alexandrescu George Sorin a depus la dosarul cauzei încă un exemplar al tuturor proceselor-verbale de redare a convorbirilor interceptate care îl priveau (f.1-289 vol.6, f.1-213 vol.7) cuprinzând redarea integrală a convorbirilor, referiri la starea de spirit și comportamentul persoanei vătămate în cazul înregistrărilor video etc., putând așadar să își exercite pe deplin dreptul la apărare.

Totodată, instanța a apreciat anterior că una dintre convorbirile telefonice redată doar fragmentar în procesul-verbal de redare și considerată de parchet ca susținând acuzațiile aduse lui Alexandrescu George Sorin (conversația din data de 4.05.2013, f.80 rechizitoriu, f.5-6 vol.8 d.u.p.), nu are în fapt legătură cu infracțiunile care fac obiectul cauzei.

În ce privește criticile inculpatului referitoare la anumite modificări aduse interceptărilor ambientale, Curtea constată că atât la termenul din 1.04.2015 (f.114 verso vol.3 dos.inst.), când a procedat la audierea inculpatului, cât și la termenul din 18.11.2015 (f.91 verso vol.8 dos.inst.), instanța a solicitat expres acestuia să precizeze în ce constau aceste modificări.

În acest sens, la termenul din 1.04.2015, inculpatul a criticat în primul rând procesele-verbale de redare a convorbirilor înregistrate, dar a afirmat că există și anumite pasaje din conversațiile purtate care lipsesc cu desăvârșire și din înregistrări, nu doar din procesele-verbale de redare a acestora, fără însă a putea să precizeze în ce ar consta aceste pasaje.

La termenul din 18.11.2015, inculpatul a afirmat că s-ar fi intervenit „în mod brutal” de către parchet asupra înregistrărilor ambientale din datele de 19 și 22.04.2013, arătând că discuțiile privind contractul de retransmisie nu ar fi fost începute de el, ci de persoana vătămată și că ar fi fost eliminate numeroase pasaje în care i-ar fi spus lui Bendei Ioan că discuția privind contractul de retransmisie nu are nici o legătură cu ancheta jurnalistică.

Mai mult, acesta a afirmat că ar fi fost înlăturate anumite părți din aceste înregistrări și că înregistrările din cele două date sunt în fapt selecții ale unor materiale originale care ar fi fost „lipite și remontate”.

Referitor la aceste critici, Curtea a arătat deja că în ce privește discuția din data de 19.04.2013, calitatea tehnică a acesteia este extrem de slabă, înregistrarea având porțiuni neinteligibile care, adunate, depășesc 10 minute. De asemenea, înregistrarea respectivă nu conține pasaje care să fie, în sine, incriminatoare pentru inculpat. În aceste condiții, nu se vede în ce ar fi constat „intervenția brutală” reclamată de inculpat cu privire la această înregistrare.

După cum s-a arătat deja, din declarația inculpatului dată în fața instanței rezultă că singura chestiune care s-ar fi discutat cu acea ocazie și ar lipsi complet din cuprinsul înregistrării ar consta într-o tentativă a persoanei vătămate Bendei Ioan de a-i „cumpăra tăcerea”, întrebându-l dacă „nu s-ar putea ajunge la o înțelegere între ei doi” astfel încât investigația jurnalistică să nu se mai desfășoare (f.104 verso vol. 3 dos.inst.).

Curtea apreciază că această susținere a inculpatului nu este neplauzibilă, mai ales în condițiile în care, cu ocazia discuțiilor din data de 16.05.2013, persoana vătămată i-a spus expres inculpatului că „Am crezut ca să nu mai dai în mine, să mă distrugi, să mă... asta am crezut că ne înțelegem amândoi!” (f.415 vol. 1 d.u.p.), arătând practic că ar fi dorit să găsească o soluție prin care numele său să fie exclus din scandalul mediatic care se prefigura.

Însă, chiar și în cazul în care persoana vătămată ar fi încercat „să cumpere tăcerea” inculpatului la 19.04.2013, această atitudine din partea sa nu duce la inexistența infracțiunii de șantaj. Faptul că o persoană supusă unui șantaj este dispusă să ofere ceva pentru ca amenințările ce îi sunt adresate să nu fie transpuse în practică nu face ca infracțiunea de șantaj să nu mai existe. Împrejurarea că cel șantajat încearcă

să identifice o cale de rezolvare a situației, diferită de cea propusă de autorul șantajului, nu poate influența în nici un fel existența elementelor constitutive ale infracțiunii.

Referitor la susținerile inculpatului în sensul că din cuprinsul înregistrării din 22.04.2013 ar lipsi pasaje în care i-ar fi spus lui Bendei Ioan că discuția privind contractul de retransmisie nu are nici o legătură cu ancheta jurnalistică, instanța a arătat deja că aceste pasaje nu lipsesc din cuprinsul înregistrării (f.287, 306 vol.1 d.u.p.) și că astfel de afirmații ale inculpatului se mai regăsesc și în ale conversații purtate cu persoana vătămată.

Curtea apreciază însă că probele administrate în cauză, astfel cum au fost anterior prezentate, duc la concluzia că aceste afirmații ale inculpatului aveau un caracter pur formal, reprezentând cel mult o măsură de precauție, în condițiile în care, în fapt cele două chestiuni („ancheta jurnalistică” și încheierea contractului de retransmisie) erau indisolubil legate. De altfel, discuțiile purtate de inculpat cu Bendei Ioan în luna mai 2013 nu lasă nici o îndoială sub acest aspect.

Oricum, chiar dacă înregistrarea discuției dintre inculpat și persoana vătămată din data de 22.04.2013 ar fi exclusă cu desăvârșire din materialul probator, infracțiunea de șantaj ar subzista în continuare, pe baza celorlalte discuții dintre părți (la 26.04.2013, 14.05.2013, 16.05.2013 și 21.05.2013), coroborate cu celelalte probe administrate în cauză (declarațiile persoanei vătămate, interceptările convorbirilor telefonice, declarațiile martorei Pușcaș Raluca Fraga, declarațiile inculpatului Matiescu Daniel și inclusiv declarațiile inculpatului).

În acest context, mergând chiar mai departe cu acest raționament, Curtea apreciază că, și în situația în care *toate înregistrările ambientale* ar fi excluse din probatoriul cauzei, iar conținutul discuțiilor dintre inculpat și persoana vătămată ar fi stabilit doar pe baza declarațiilor celor două părți și ale celorlalte probe administrate, ar exista în continuare probe solide în sensul săvârșirii de către inculpat a faptei de care este acuzat.

Practic, analizând credibilitatea declarațiilor celor două părți implicate în infracțiunea de șantaj (inculpatul Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată Bendei Ioan), instanța constată că aspecte importante ale declarației inculpatului sunt contrazise de alte probe decât interceptările ambientale. În acest sens, Curtea reamintește susținerile inculpatului privind modul de obținere a documentelor folosite pentru șantaj, implicarea sa în trimiterea scrisorilor publicației „Jurnalul Național” către Bendei Ioan, implicarea inculpatei Camelia Voiculescu în aceasta acțiune, scopul întâlnirilor cu persoana vătămată etc.

Totodată, aceste aspecte se coroborează cu împrejurări de fapt care duc de asemenea la concluzia că acuzațiile aduse inculpatului sunt fondate, dintre care cea mai importantă este *inexistența* unei anchete jurnalistice realizată de entitățile mass-media controlate de acesta, iar scopul urmărit de inculpat prin întâlnirile cu Bendei Ioan este exprimat destul de clar în convorbirea telefonică dintre acesta și Voiculescu Camelia din data de 26.04.2013, anterior prezentată, când inculpații discută cu

nonșalanță despre starea de spaimă a persoanei vătămate, iar inculpata întreabă dacă întâlnirea a fost „bună”, precum și în alte convorbiri telefonice între aceleași persoane, de asemenea expuse în cuprinsul hotărârii.

La fel, nu trebuie pierdut din vedere că inculpatul Alexandrescu George Sorin a dispus difuzarea pe posturile TV ale Grupului Intact a unui spot promovând o emisiune *inexistentă* de 401 ori într-un interval de trei săptămâni, inclusiv la ore de maximă audiență, având în același timp întâlniri neoficiale, pentru negocierea unui contract cu o persoană vizată de spotul respectiv.

Referitor la teza unei provocări provenind din partea organelor de urmărire penală și a persoanei vătămate, teză de asemenea susținută de inculpatul Alexandrescu (f.60-69 vol.9 dos.inst.), Curtea reține în primul rând că o astfel de apărare pornește de la premisa că inculpatul a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, fiind însă influențat în acest sens de către agenți ai statului.

Acest aspect rezultă atât din prevederile art. 101 alin. 3 C.proc.pen., care prevede că este interzis organelor judiciare penale sau altor persoane care acționează pentru acestea să provoace o persoană să săvârșească ori să continue săvârșirea unei fapte penale, în scopul obținerii unei probe, precum și din jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, care a stabilit că există provocare din partea agenților statului atunci când agenții implicați nu se limitează să examineze într-un mod strict pasiv activitatea infracțională, ci exercită asupra persoanei vizate o influență de natură să o incite să comită o infracțiune pe care altfel nu ar fi comis-o în scopul obținerii unei probe și al punerii sub acuzare (cauza *Teixeira de Castro* împotriva Portugaliei, hotărârea din 9.06.1998).

În speță, inculpatul a susținut că persoana vătămată, acționând în conivență cu organele judiciare și serviciile de informații, a mimat o stare de spaimă în cursul discuțiilor purtate, a adus constant în discuții subiectul contractului de retransmisie, deși inculpatul nu dorise să îl abordeze, a inițiat în mod constant întâlniri cu inculpatul, fără ca acesta să le solicite și a încercat în mod constant să îl determine să comită o faptă de șantaj. Ca dovezi ale atitudinii pătinoare a organelor de urmărire penală, inculpatul a invocat omisiunea acestora de a analiza relevanța probatorie (dar și de a include în procesele-verbale de redare a înregistrărilor ambientale) a atitudinii vesele și relaxate a persoanei vătămate anterioară și ulterioară întâlnirilor cu inculpatul, dar și o conversație telefonică purtată de Bendei Ioan cu o persoană despre care inculpatul afirmă că ar fi procurorul de caz și un SMS transmis acestuia înainte de întâlnirea din data de 21.05.2013.

Înainte de a analiza această apărare a inculpatului, Curtea reamintește că infracțiunea de care este acuzat acesta constă, potrivit art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 (coroborat și cu disp. art. 194 alin. 1 din același act normativ) în fapta de a constrânge o persoană prin amenințarea cu darea în vileag a unei fapte reale sau imaginare, compromițătoare pentru persoana amenințată, dacă fapta este comisă spre a dobândi în mod injust un folos, pentru sine sau pentru altul.

Totodată, potrivit rechizitoriului, acțiunea infracțională a inculpatului Alexandrescu George Sorin a presupus următoarele etape:

- obținerea unor date compromițătoare despre victima șantajului;
- contactarea acesteia și exprimarea amenințărilor pe parcursul a numeroase întâlniri;
- presiuni exterioare, materializate în trimiterea unei scrisori din partea publicației „Jurnalul Național” și difuzarea televizată a unui spot care prefața dezvăluiri privind fapte de corupție.

Raportat la aceste aspecte, Curtea reține că în jurisprudența CEDO, provocarea polițienească a fost reținută în cauze care presupuneau activități ilicite lipsite de complexitate, nepremeditate, din partea reclamantilor. De altfel, nu se vede cum ar putea coexista premeditarea faptei din partea inculpatului (care presupune preexistența hotărârii de a comite o infracțiune) cu provocarea în săvârșirea acestei fapte de către persoana vătămată acționând împreună cu organele judiciare.

Relevante în sensul arătat sunt cauzele *Teixeira de Castro* împotriva Portugaliei (organele de poliție, acționând sub acoperire, l-au contactat pe reclamant și au solicitat ca acesta să le obțină droguri), *Ramanauskas* împotriva Lituaniei, hotărârea din data de 5 februarie 2008 (organele judiciare, acționând sub acoperire l-au contactat pe reclamant, care era procuror, oferindu-i în mod repetat sume de bani pentru a da o soluție într-o anumită cauză; insistențele au continuat, deși inițial reclamantul refuzase oferta, până când acesta a acceptat-o).

Dimpotrivă, Curtea nu a reținut o activitate provocatoare din partea organelor judiciare în situațiile în care acestea s-au „alăturat” unei activități infracționale în desfășurare, ca urmare a unei sesizări din partea unei persoane particulare, neavând rolul de a iniția acțiunile ilicite ale reclamantului (cauza *Miliniene* împotriva Lituaniei, hotărârea din 24 iunie 2008). De asemenea, nu s-a constatat existența provocării atunci când reclamanta începuse să organizeze o vânzare de droguri din cursul lunii septembrie 2004, iar prima sa întâlnire cu agentul sub acoperire a avut loc în cursul lunii ianuarie 2005, după ce poliția se afla deja în posesia unor interceptări ale unor convorbiri telefonice referitoare la vânzări de droguri. Din nou, CEDO a apreciat că poliția s-a „alăturat” unei activități infracționale în desfășurare (*Bannikova* împotriva Rusiei, hotărârea din 4 noiembrie 2010).

În cauza de față, instanța reține că organele judiciare au acționat în urma unei plângeri penale formulate de persoana vătămată Bendei Ioan la data de 19.04.2013. Acțiunea acestora era totodată imperios necesară atât prin prisma obligația lor de a verifica plângerile penale, dar și datorită gravității faptei reclamate (persoana vătămată a arătat că, în urma încheierii contractului solicitat de inculpat, societatea sa ar fi trebuit să achite anual către societatea inculpatului aproximativ 6 milioane de euro). Totodată, înregistrarea discuțiilor dintre inculpat și persoana vătămată era singura modalitate în care organele judiciare puteau stabili veridicitatea celor afirmate de numitul Bendei Ioan.

Instanța a arătat deja modul în care au fost stabilite întâlnirile dintre inculpat și persoana vătămată, dar va expune din nou, rezumativ, acesta împrejurare:

- întâlnirea din data de 19.04.2013 era deja stabilită la momentul sesizării parchetului;

- întâlnirea din data de 22.04.2013 a fost stabilită de părți în cadrul discuției din 22.04.2013, ulterior Bendei Ioan doar reconfirmând împreună cu inculpatul ora întâlnirii;

- discuția telefonică din 23.04.2013 s-a purtat ca urmare a solicitării inculpatului, formulată cu o zi înainte de a primi un răspuns din partea persoanei vătămate;

- întâlnirea din 26.04.2013 a avut loc la inițiativa persoanei vătămate, dar ca urmare a scrisorii trimise de inculpat la 24.04.2013;

- întâlnirea din 14.05.2013 fusese stabilită anterior de inculpat și persoana vătămată pentru data de 8.05.2013, însă, deoarece Bendei Ioan nu își respectase promisiunea de a-l contacta pe inculpat, acesta a început difuzarea spotului intitulat „Mită în fotbal...”;

- întâlnirea din data de 16.05.2013 a fost stabilită imperativ de inculpat la 14.05.2013;

- întâlnirea din data de 21.05.2013 a fost stabilită într-un mod asemănător tot de inculpat, care a insistat de altfel să existe o întâlnire cu Bendei Ioan și nu o simplă convorbire telefonică (f.425 vol. 1 d.u.p.).

Se poate așadar observa că inculpatul a fost implicat în stabilirea tuturor întâlnirilor cu persoana vătămată, iar atunci când aceasta fie nu a dat răspunsul dorit de inculpat (la 23.04.2013), fie nu a respectat promisiunea de a-l contacta (la 8.05.2013), acesta din urmă a efectuat presiuni de natură a o determina pe persoana vătămată să reia întâlnirile.

Nu se poate reține că întâlnirile din 26.04.2013 și 14.05.2013 ar reprezenta provocări din partea persoanei vătămate, în contextul în care aceasta primise la 26.04.2013 scrisoarea anterior menționată, iar în perioada 8.05.2013-13.05.2013 fusese difuzat spotul „Mită în fotbal...”. Practic, dacă persoana vătămată nu l-ar fi contactat pe inculpat la aceste date, singura alternativă ar fi fost să suporte punerea în practică a amenințărilor acestuia.

Nu trebuie pierdut din vedere nici că, după ce la 23.04.2013 Bendei Ioan își exprimase refuzul de a urma conduita solicitată de inculpat, acesta din urmă nu a sesizat organele judiciare cu presupusa faptă de corupție comisă de persoana vătămată și nici nu a demarat o anchetă jurnalistică (expedierea scrisorilor menționate a avut ca scop doar intensificarea presiunilor față de Bendei Ioan și nu a fost însoțită și de derularea efectivă a unei anchete jurnalistice, aspect deja expus pe larg în cuprinsul hotărârii) privind această faptă. Mai mult chiar, contactat de persoana vătămată, inculpatul a negat că el ar fi dispus expedierea scrisorilor respective.

În ce privește atitudinea persoanei vătămate pe parcursul întâlnirilor cu inculpatul, instanța apreciază că preocuparea acesteia cu privire la efectele pe care un scandal mediatic privind o presupusă faptă de corupție săvârșită de ea însăși le-ar fi avut asupra sa și familiei sale nu pare a avea un caracter anormal sau artificial. De altfel, chiar inculpatul i-a amintit acesteia în repetate rânduri că, în calitate de semnatar al contractului, va fi implicată în dezvăluirile care vor urma. La fel, întrebările persoanei vătămate privind documentele deținute de inculpat și încercările de a amâna punerea în practică a amenințărilor acestuia nu reprezintă o conduită care ar putea fi asimilată unor acte de provocare, inculpatul având oricând posibilitatea să renunțe oricând la săvârșirea faptei.

Practic, persoana vătămată nu avea decât posibilitatea de a încheia contractul de retransmisie în condițiile solicitate de inculpat (lucru vădit imposibil în condițiile în care celelalte persoane din conducerea RCS&RDS nu erau de acord cu aceasta) sau să obțină amânarea punerii în practică a amenințărilor acestuia, sub diferite pretexte.

Totodată, Curtea nu poate observa vreo influență din partea organelor statului în deciziile inculpatului de a expedia scrisorile din partea „Jurnalului Național” și de a realiza spotul intitulat „Mită în fotbal...”.

Cu privire la discuția telefonică și SMS-ul primit de persoana vătămată anterior întâlnirii din data de 21.05.2013 cu inculpatul, despre care acesta afirmă că ar implica pe procurorul care a instrumentat cauza (conținutul acestora, la filele 117-120 vol. 6 dos.inst.), Curtea constată mai întâi că aceste comunicări, despre care nu este clar cu cine s-au desfășurat, dar este posibil să fi implicat organele judiciare, au avut loc la un moment când infracțiunea de șantaj era pe deplin probată, întâlnirea respectivă fiind ultima dintre părți. Drept urmare, chiar și în cazul în care aceste comunicări s-au purtat cu organele judiciare, acest aspect ar avea o relevanță scăzută în cauză.

Oricum, inculpatul a luat cunoștință de comunicările respective în urma faptului că parchetul a pus la dispoziția acestuia, integral, toate înregistrările relevante din cauză, care au fost atașate totodată dosarului înaintat instanței, de unde rezultă că organele judiciare nu au avut vreodată intenția de a le ascunde.

Instanța atrage atenția și asupra faptului că nu poate echivala cu o provocare faptul că organele judiciare sesizate de o persoană supusă unui șantaj țin legătura cu aceasta și îi dau eventual indicații în legătură cu modul în care să poarte discuțiile cu autorul șantajului. În mod evident, în cauza dedusă judecății, era esențial ca organele judiciare să cerceteze modul în care inculpatul Alexandrescu Sorin intrase în posesia documentelor folosite pentru șantaj, existând indicii că acestea proveneau de la o instituție a statului, precum și să stabilească dacă mai existau și alți participanți la această infracțiune, iar aceste informații puteau fi obținute în primul rând de persoana vătămată, în cadrul întâlnirilor cu inculpatul.

De altfel, Curtea amintește că în alte tipuri de cauze (precum cele având ca obiect traficul de droguri sau infracțiunile de corupție), colaborarea dintre organele de

urmărire penală și persoanele care le acordă asistența sunt mult mai strânse decât în cauza de față. Nu trebuie pierdut din vedere nici că în dosarele vizând fapte de șantaj organele judiciare sunt obligate să păstreze un echilibru extrem de fin între necesitatea soluționării complete a cauzei și evitarea situației în care autorul șantajului să își pună aplicare amenințările, situație care impune o cooperare cu victima infracțiunii.

Instanța mai reține că nu rezultă din nici o probă administrată în cauză că organele judiciare sau persoana vătămată l-ar fi determinat în vreun fel pe inculpat să săvârșească acțiuni ilicite pe care în fapt acesta nu ar fi dorit să le aducă la îndeplinire ci, dimpotrivă, după cum s-a arătat deja, persoana vătămată a încercat în două rânduri să rupă șirul întâlnirilor cu inculpatul, atât la 23.04.2013, când a refuzat să facă cele cerute de acesta, cât și după data de 8.05.2013, când nu l-a mai contactat pe inculpat decât după ce acesta dispusese difuzarea spotului „Mită în fotbal...”, fiind însă obligată să le reia datorită presiunilor acestuia.

Raportat la cele arătate, Curtea apreciază că probele administrate conduc la concluzia că inculpatul, fără a fi influențat în vreun fel de organele judiciare, a avut inițiativa săvârșirii infracțiunii, a acționat în mod elaborat și premeditat și, punându-și în aplicare rezoluția infracțională, a realizat acțiuni ample asupra cărora agenții statului nu au avut și nici nu puteau avea vreo influență.

Curtea mai constată că Alexandrescu George Sorin a invocat faptul că persoana vătămată nu s-a aflat niciodată sub imperiul unei stări de temere în urma discuțiilor purtate cu el și, mai mult, că aceasta ar fi încercat însă să mimeze existența unei astfel de stări. Această apărare a fost invocată de inculpat atât ca un argument în sprijinul tezei provocării anterior expuse, dar și ca o apărare de fond, vizând neîntreinerea elementelor constitutive ale infracțiunii de șantaj.

Instanța reține în primul rând că inculpatul face o confuzie între aptitudinea concretă a amenințărilor sale de a crea o stare de temere persoanei vătămate și manifestările exterioare ale acestei stări. Astfel, pentru existența infracțiunii de șantaj trebuie analizat dacă amenințările exprimate aveau aptitudinea, în condițiile concrete în care au avut loc și în raport de persoana celui amenințat, să creeze acestuia din urmă o stare de îngrijorare, de temere. Nu este obligatoriu ca persoana șantajată să își manifeste în exterior sentimentul de teamă. Practic, starea de teamă, la fel ca orice altă stare psihică, se manifestă în mod diferit în funcție de structura psihică a persoanei aflată sub imperiul acestei stări.

Nu există o obligație din partea unei persoane supuse unor amenințări de a se comporta într-un anumit fel sau de a avea o anumită atitudine. Tocmai din acest motiv, organele judiciare trebuie să aprecieze dacă în raport de circumstanțele concrete ale cauzei, amenințările inculpatului aveau aptitudinea de a afecta libertatea psihică a persoanei vătămate.

După cum s-a arătat deja, chiar după prima întâlnire cu inculpatul, persoana vătămată s-a adresat organelor judiciare, sesizând comiterea unei infracțiuni de șantaj, aspect care duce la concluzia că aceasta a considerat amenințările

inculpatului ca fiind suficient de concrete și de îngrijorătoare încât să impună intervenția autorităților.

De asemenea, instanța apreciază că amenințarea persoanei vătămate cu declanșarea unei campanii de presă prin care aceasta și societatea comercială din a cărei conducere făcea parte urmau să fie acuzate de săvârșirea unei fapte grave de corupție, totul dublat și de sesizarea autorităților cu privire la această presupusă infracțiune, era de natură să provoace acesteia o stare justificată de temere, indiferent dacă fapta de corupție avea o existență reală sau nu.

Practic, inculpatul nu avea intenția ca în cadrul campaniei de presă ce avea să fie declanșată să prezinte contractul încheiat de RCS&RDS și SC Bodu SRL ca o posibilă faptă de corupție, ci urma să susțină că acest contract reprezintă în mod cert o activitate infracțională. Acest aspect rezultă cu claritate din conținutul spotului difuzat, care avea conținutul „Exploziv! Mită în fotbal! 3.500.000 euro de la Oradea via București! În curând anchetă jurnalistică.”

În mod evident, o astfel de campanie de presă ar fi avut, în cazul în care ar fi fost declanșată, aptitudinea de a aduce grave prejudicii de imagine atât persoanei vătămate Bendei Ioan, semnatar al contractului incriminat, cât și societății comerciale RCS&RDS. De altfel, după cum s-a arătat deja, inculpatul Alexandrescu a subliniat în numeroase rânduri, în special în cadrul întâlnirilor cu persoana vătămată din luna mai 2013, efectele negative pe care apariția în spațiul public a acuzațiilor de corupție le-ar fi avut asupra RCS&RDS, mai ales în contextul în care societatea încerca să obțină o finanțare printr-o emisiune de obligațiuni lansată pe piața internațională.

Nu trebuie pierdută din vedere nici conversația telefonică din data de 26.04.2013 dintre Alexandrescu George și Voiculescu Camelia Rodica, în cuprinsul căreia inculpatul nu era deloc surprins de faptul că persoana vătămată părea „foarte speriată”, iar acest lucru nu i se părea anormal nici unuia dintre inculpați.

Totodată, împrejurarea că victima unui șantaj se adresează organelor judiciare, reclamând săvârșirea faptei, nu echivalează cu pierderea aptitudinii amenințărilor de a crea o stare de îngrijorare celui șantajat, în condițiile în care autorul infracțiunii poate să pună în practică oricând fapta păgubitoare care face obiectul presiunilor.

Raportat la cele arătate, instanța consideră că amenințările adresate de inculpat persoanei vătămate au avut aptitudinea de a crea acesteia o stare de temere, efectele unei campanii de presă care ar fi prezentat contractul de asociere în participațiune dintre RCS&RDS și SC Bodu ca reprezentând o infracțiune de dare de mită fiind de natură să producă prejudicii grave atât lui Bendei Ioan cât și societății al cărei administrator era.

Cu privire la apărările inculpatei Voiculescu Camelia Rodica, instanța reține că aceasta a arătat în esență că până în luna mai 2013 nu a știut că Alexandrescu George Sorin se afla în posesia contractului dintre RCS&RDS și SC Bodu SRL și că a cunoscut doar vag faptul că inculpatul avea întâlniri cu o persoană din cadrul

RCS&RDS pentru a discuta despre încheierea unui nou contract de retransmisie. Referitor la discuțiile cu tatăl său, inculpata a afirmat că îi spusese acestuia că Alexandrescu Sorin avea întâlniri cu reprezentanți ai RCS&RDS, iar acesta din urmă i-a atras atenția să îi transmită acestuia să fie foarte atent cu ocazia întâlnirilor respective. După cum s-a arătat deja, inculpata a negat că ar fi participat la întâlnirea cu martora Pușcaș Raluca Fraga și Alexandrescu George Sorin în care s-a decis expedierea scrisorii către persoana vătămată, despre a cărei existență a aflat abia după începerea cercetărilor în cauză (declarație inculpată, f.205-207 vol.4 dos.inst.).

Curtea apreciază că, raportat la materialul probator prezentat anterior, apărările inculpatei nu pot fi primite. După cum s-a arătat deja, declarațiile martorei Pușcaș Raluca Fraga, la a cărei credibilitate instanța s-a referit anterior, coroborate cu interceptări ale convorbirilor telefonice purtate de inculpată, conduc la concluzia că aceasta a cunoscut și a sprijinit activitatea infracțională a inculpatului Alexandrescu George Sorin.

Rezultă din probele prezentate anterior că inculpata a participat la luarea deciziei de a expedia scrisori către părțile implicate în încheierea contractului dintre RCS&RDS și S.C. Bodu S.R.L., că aceasta a fost informată în mod constant de inculpatul Alexandrescu George Sorin despre mersul „negocierilor” cu persoana vătămată, inclusiv despre starea de teamă a acesteia și, de asemenea, că i-a transmis inculpatului Alexandrescu George sfaturile de a fi foarte prudent date de tatăl său, inculpatul Voiculescu Dan. Împrejurarea că inculpata cunoștea obiectivul real urmărit de inculpatul Alexandrescu George Sorin prin întâlnirile cu Bendei Ioan rezultă din convorbirile telefonice cu acest inculpat, în cadrul cărora Voiculescu Camelia s-a interesat de rezultate obținute (dacă una dintre întâlniri a fost „bună”, dacă persoana vătămată urmează să „dea cifre”).

De asemenea, discuțiile purtate de inculpată cu tatăl său, Voiculescu Dan în dimineața zilei de 30.05.2013, imediat după aducerea inculpatului Alexandrescu George Sorin la sediul D.N.A., constituie alte probe care demonstrează că inculpata avea cunoștință despre infracțiunea de șantaj îndreptată împotriva lui Bendei Ioan.

Curtea a înfățișat anterior în mod detaliat fiecare din probele care au fundamentat aceste concluzii.

Inculpatul Voiculescu Dan a dat o singură declarație în cauză, în faza de urmărire penală (f.148-150 vol.2 d.u.p.), în cadrul căreia a arătat că nici inculpatul Alexandrescu George Sorin și nici fiica sa nu i-au adus la cunoștință nimic despre întâlnirile avute de Alexandrescu Sorin cu reprezentanți ai RCS&RDS (de altfel, fiica sa nici nu ar fi cunoscut despre aceste întâlniri) și că nu știe nimic despre obiectul prezentei cauze.

Instanța apreciază că nici apărările acestui inculpat nu pot fi primite. Probele prezentate anterior (interceptări ale convorbirilor telefonice dintre inculpat și fiica sa ori dintre inculpat și Alexandrescu George Sorin) duc la concluzia că inculpatul Voiculescu Dan a avut cunoștință atât despre întâlnirile dintre Alexandrescu George Sorin și persoana vătămată, cât și despre scopul real al acestora. Relevantă în acest

sens este discuția telefonică între inculpatul Voiculescu Dan și Alexandrescu George Sorin din data de 13.05.2013, când, după începerea difuzării spotului „Exploziv! Mită în fotbal...!”, inculpatul Alexandrescu îl informează pe celălalt inculpat în legătură cu RCS&RDS că „avem ceva pe post”, Voiculescu Dan exprimându-și opinia că „ar trebui în afară de pe post” (f.8-9 vol.8 d.u.p.).

De asemenea, spre aceeași concluzie duc și convorbirile purtate de inculpat cu fiica sa la datele de 16.05.2013 (f.15 vol.8 d.u.p.) și 20.05.2013 (f.19 vol.8 d.u.p.), coroborate cu discuția purtată la 20.05.2013 de Voiculescu Camelia Rodica cu Alexandrescu George Sorin (f.18 vol.8 d.u.p.), în cuprinsul cărora Voiculescu Dan se interesează despre întâlnirile dintre inculpatul Alexandrescu și persoana vătămată, transmițând prin intermediul fiicei sale sfaturi de a fi foarte prudent acestuia din urmă.

La fel, sunt relevante și discuțiile purtate de inculpat cu fiica sa la 21.05.2013 (f.21-22 vol.8 d.u.p.), când este informat de aceasta despre răspunsul negativ dat de RCS&RDS cu privire la încheierea contractului de retransmisie, precum și la data de 30.05.2013, imediat după aducerea cu mandat a inculpatului Alexandrescu la sediul parchetului (f.44-45, 26-28, 46-48 vol. 8 d.u.p.), de unde rezultă că atât Voiculescu Dan cât și fiica sa cunoșteau despre infracțiunea săvârșită de Alexandrescu George Sorin.

Conținutul acestor convorbiri a fost prezentat în mod cronologic și detaliat cu ocazia expunerii situației de fapt.

Curtea reține și că însăși fiica inculpatului a arătat, în fața instanței, că i-a adus acestuia la cunoștință despre cel puțin una dintre întâlnirile lui Sorin Alexandrescu cu reprezentanți ai RCS&RDS.

Separat de aspectele care rezultă direct din cuprinsul acestor convorbiri, instanța are în vedere modalitatea conspirată în care inculpații au discutat despre întâlnirile dintre Sorin Alexandrescu și persoana vătămată, precum și măsurile de precauție luate de aceștia pentru a evita ca, în eventualitatea interceptării acestor discuții, să se poată stabili subiectul acestora.

Singurul element favorabil inculpaților Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica privind fapta de care sunt acuzați este împrejurarea că aceștia au avut o contribuție mult mai redusă decât Alexandrescu George Sorin la comiterea faptelor deduse judecății, din probele administrate rezultând că acest inculpat a avut inițiativa declanșării activității infracționale și a luat principalele decizii privind etapele și evoluția acestei activități.

Referitor la inculpatul Matiescu George Daniel, Curtea reține că acesta a avut o atitudine sinceră în fața organelor judiciare și, totodată, că nu a avut cunoștință despre activitățile infracționale desfășurate de ceilalți inculpați. După cum rezultă din probele administrate în cauză, acest inculpat nu a făcut altceva decât să semneze scrisorile adresate părților contractului de asociere în participațiune, fără a cunoaște

nimic despre întâlnirile dintre Alexandrescu Sorin și persoana vătămată și, implicit, nici despre infracțiunea de șantaj comisă de acest inculpat.

Într-adevăr, o astfel de conduită este discutabilă (potrivit propriei declarații, inculpatul a semnat scrisorile fără să fi văzut măcar contractul de asociere în participațiune despre care se vorbea în cuprinsul acestora), însă nu are semnificație penală.

Drept urmare, simpla semnare a scrisorii adresate persoanei vătămate, atâta timp cât inculpatul nu a cunoscut și nu avea nici elemente să cunoască împrejurarea că prin această acțiune contribuie la comiterea unei fapte penale, nu poate reprezenta o infracțiune de complicitate la șantaj, nefiind îndeplinite condițiile laturii subiective a infracțiunii.

Cu privire la persoana juridică SC Antena TV Group S.A., instanța constată că inculpatul Alexandrescu George Sorin a săvârșit infracțiunea de șantaj acționând în calitate de director general al acestei societăți, iar fapta a fost comisă și în interesul acesteia, încheierea contractului de retransmisie urmând să profite direct acestei societăți. Mai mult, inculpatul a folosit în mod direct entitățile media deținute de această societate la săvârșirea faptei și a profitat și de relațiile comerciale pe care societatea le avea cu S.C. Antena 3 S.A. tot în acest scop. Drept urmare, sunt întrunite condițiile atragerii răspunderii penale ale persoanei juridice SC Antena TV Group S.A.

În ce privește persoana juridică S.C. Intact Publishing S.R.L., Curtea apreciază că cele expuse în paragrafele anterioare cu privire la inculpatul Matiescu George Daniel, directorul acesteia, au deplină aplicabilitate și în cazul societății pe care acesta a condus-o. Practic, atâta timp cât latura subiectivă a infracțiunii nu este întrunită cu privire la fapta persoanei fizice care ar fi atras răspunderea penală a unei persoane juridice, în mod evident este exclusă răspunderea penală a acestei ultime persoane cu privire la aceeași infracțiune. Trebuie totodată observat și că faptele inculpaților Alexandrescu Sorin, Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica nu erau de natură să profite în nici un fel S.C. Intact Publishing S.R.L.

Curtea nu poate reține nici vinovăția persoanei juridice S.C. Antena 3 S.A. cu privire la infracțiunea de complicitate la șantaj de a cărei săvârșire a fost acuzată. După cum s-a arătat deja, această inculpată nu a făcut altceva decât să difuzeze de 5 ori în intervalul 9-10.05.2013 spotul intitulat „Exploziv! Mită în fotbal...”, în baza unui contract de promovare reciprocă încheiat la data de 30.12.2011 cu S.C. Antena TV Group S.A. și prelungit ulterior la data de 31.12.2012 (f.75-79 vol. 4 d.u.p.).

Acest contract avea ca obiect publicarea mesajelor publicitare pe care posturile TV deținute de cele două societăți și le puneau reciproc la dispoziție. Potrivit contractului, partea care solicita difuzarea unui astfel de mesaj (beneficiarul) își asuma integral responsabilitatea pentru calitatea și modalitatea de comercializare a produselor/serviciilor promovate, iar cealaltă parte (difuzorul) nu avea nici o răspundere privind eventuale pretenții ale terților în legătură cu conținutul mesajelor publicitare difuzate.

După cum s-a precizat anterior, prin raportare la conținutul spotului menționat, persoanele străine de infracțiunea în a cărei săvârșire era implicat inculpatul Alexandrescu Sorin nu aveau cum să realizeze că spotul respectiv ascundea de fapt un șantaj. Totodată, din probele administrate a rezultat că nici o persoană din conducerea S.C. Antena 3 S.A. și nici un angajat al acestei societăți nu a avut cunoștință despre infracțiunile care fac obiectul cauzei de față. Rezultă așadar că inculpata nu putea să își dea seama că spotul pus la dispoziție de partenerul contractual S.C. Antena TV Group S.A. avea legătură cu comiterea unei infracțiuni de șantaj.

În aceste condiții, S.C. Antena 3 S.A., la fel ca și inculpații Matiescu George Daniel și S.C. Intact Publishing S.R.L., a acționat fără vinovăție, necunoscând și neavând nici posibilitatea să cunoască faptul că ar fi implicată în comiterea unei infracțiuni.

Referitor la mențiunea din rechizitoriu (capitolul încadrare juridică, pct.8) privind faptul că în componența infracțiunii de complicitate la șantaj pentru care a fost trimisă în judecată inculpata Antena 3 S.A. s-ar înscrie și emisiunile difuzate ulterior datei de 30.05.2013 de postul TV Antena 3, prin care s-a urmărit exonerarea de răspundere penală a inculpatului Alexandrescu Sorin, denigrarea sistemului judiciar și influențarea deciziilor magistraților, Curtea apreciază că această faptă, chiar și în ipoteza în care a avut loc, nu poate constitui infracțiune.

Astfel, este incontestabil că orice activitate infracțională a autorului infracțiunii de șantaj, inculpatul Alexandrescu Sorin, s-a epuizat odată cu reținerea sa de către organele judiciare, la data de 30.05.2013. Drept urmare, inculpata Antena 3 S.A. nu putea săvârși acte de complicitate la o infracțiune după data epuizării acesteia, conceptul de complicitate posterioară neputând exista. În mod obișnuit, ajutorul dat unei persoane care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală, ulterior comiterii acestei fapte, reprezintă infracțiunea de favorizare a infractorului, potrivit Codului penal din 1969, respectiv favorizarea făptuitorului, conform Codului penal în vigoare.

Instanța nu putea proceda însă la o schimbare de încadrare juridică în acest sens a faptei anterior prezentate, deoarece actele inculpatei (difuzarea unor emisiuni TV) nu îndeplinesc *de plano* condiția esențială pentru existența infracțiunii de favorizare a infractorului, anume să aibă capacitatea de a îngreuna sau zădărnici urmărirea penală sau judecata unei persoane. În mod evident, o emisiune TV, indiferent de conținutul acesteia, nu poate avea aptitudinea de a influența deciziile magistraților, ci cel mult poate crea un curent de opinie favorabil celui acuzat în cadrul societății. Este însă de netăgăduit că organele judiciare nu își conduc activitatea în funcție de opinia publică, ci strict în conformitate cu dispozițiile legale. În aceste condiții, o eventuală campanie de presă demarată de postul TV Antena 3 (instanța a arătat deja că în faza de urmărire penală nu s-au administrat probe sub acest aspect) în sprijinul lui Alexandrescu George Sorin nu ar fi putut avea semnificație penală, ci ar fi putut atrage cel mult sancțiuni din partea Consiliului Național al Audiovizualului, în măsura în care ar fi fost îndeplinite condițiile pentru aplicarea acestora.

Instanța apreciază că în cazul nici unuia dintre inculpații S.C. Intact Publishing S.R.L. și S.C. Antena 3 S.A. nu se poate reține ca intrând în conținutul infracțiunii de șantaj sau complicitate la șantaj difuzarea sau publicarea de știri negative cu privire la RCS&RDS, dar fără legătură cu contractul de asociere în participațiune dintre această societate și S.C. Bodu S.R.L.

Astfel, după cum rezultă cu claritate din declarația martorului Dinei Mihai, având funcția de administrator al RCS&RDS, entitățile mass-media din cadrul Grupului Intact au desfășurat campanii negative privind pe RCS&RDS încă din anul 2011, odată cu începerea neînțelegerilor grave dintre această societate și S.C. Antena TV Group S.R.L. (f.14-16 vol. 4 d.u.p.). Aceeași situație a fost prezentată de Bendei Ioan cu ocazia declarației din data de 19.04.2013, dată în fața organelor de urmărire penală (f.63 vol.1 d.u.p.).

Drept urmare, nu se poate reține că „știrile negative” la adresa RCS&RDS publicate sau difuzate de entități media deținute de Grupul Intact ar avea legătură cu fapta de șantaj comisă de inculpatul Alexandrescu George Sorin, atâta timp cât, chiar potrivit celor arătate de conducerea RCS&RDS, entitățile media menționate începuseră o campanie negativă privind RCS&RDS încă din anul 2011.

Oricum, chiar și în cazul în care s-ar aprecia că ar exista o legătură între acțiunile inculpatului Alexandrescu și știrile negative difuzate de aceste entități media, aspectele arătate anterior cu privire la lipsa laturii subiective a ambelor inculpate au deplină aplicabilitate și în această situație.

În drept.

Referitor la încadrarea juridică a faptelor inculpaților trimiși în judecată pentru infracțiunile de șantaj sau complicitate la șantaj, Curtea constată că Ministerul Public a formulat pe parcursul judecății în primă instanță trei cereri de schimbare a încadrării juridice a acestor fapte, după cum urmează:

- la termenul din 17.02.2016, a solicitat reținerea dispozițiilor art. 41 alin. 2 și art. 75 lit. a C.pen. din 1969 în sarcina tuturor inculpaților implicați în fapta de șantaj;
- la termenul din 13.04.2016, a solicitat reținerea dispozițiilor art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și cu privire la faptele de șantaj ale inculpaților persoane juridice.

Cu privire la solicitarea Ministerului Public de a se reține în sarcina inculpaților dispozițiile art. 75 lit. a C.pen. din 1969, referitoare la circumstanța agravantă a săvârșirii faptei de trei sau mai multe persoane împreună, instanța constată netemeinicia acesteia. Astfel, după cum s-a arătat în mod constant în doctrină și jurisprudență, această circumstanță agravantă vizează săvârșirea unei infracțiuni de trei sau mai multe persoane care acționează simultan, în aceleași condiții de loc și de timp, ceea ce nu este posibil decât în cazul coautoratului sau complicității concomitente (forma complicității în care contribuția compicelui are loc în același timp cu săvârșirea faptei de către autor).

În cauza de față, infracțiunea de șantaj nu a fost comisă în coautorat și, totodată, contribuțiile complicilor inculpatului Alexandrescu George Sorin nu au fost simultane cu comiterea faptei de către acesta.

În consecință, instanța nu va reține în cauză dispozițiile art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

Referitor la solicitarea parchetului de a se reține în sarcina inculpaților forma continuată a infracțiunilor de șantaj, respectiv complicitate la șantaj, Curtea constată temeinicia acesteia. Astfel, în cuprinsul rechizitoriului s-a arătat cu claritate în cadrul capitolului consacrat încadrării juridice (f.147-155 din rechizitoriu), în cazul tuturor inculpaților, că faptele ilicite ale acestora au avut o anumită întindere în timp și au constat în mai multe acțiuni care au avut același scop – exercitarea de presiuni asupra persoanei vătămate în cazul inculpaților primiși în judecată pentru forma autoratului la infracțiunea de șantaj, respectiv de a acorda ajutor autorului pentru ca fapta sa de șantaj să aibă rezultatul scontat, în cazul inculpaților trimiși în judecată pentru complicitate la șantaj – ceea ce echivalează cu o rezoluție infracțională unică în sensul art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Curtea constată că, deși Ministerul Public a descris în rechizitoriu faptele inculpaților ca infracțiuni continuate, a omis să rețină dispozițiile art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 cu ocazia încadrării în drept a acestor fapte.

Drept urmare, Curtea va schimba încadrarea juridică a faptelor inculpaților trimiși în judecată pentru implicarea în infracțiunea de șantaj (ca autori sau complici) în sensul arătat. Schimbarea de încadrare îi va viza și pe inculpații cu privire la care se vor pronunța soluții de achitare, deoarece și în cazul acestora soluția ce se va pronunța trebuie să vizeze o infracțiune corect încadrată juridic.

Este de asemenea întemeiată și solicitarea Ministerului Public de a se reține în sarcina inculpaților persoane juridice dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000. Potrivit acestui text legal, în forma aflată în vigoare la data faptelor, infracțiunea de șantaj, prevăzută la art. 194 din Codul penal (din 1969), în care este implicată o persoană dintre cele prevăzute la art. 1 (din Legea nr. 78/2000), se pedepsește cu închisoare de la 7 la 12 ani.

Instanța apreciază că art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 este aplicabil și în situația în care persoana vătămată are una din calitățile prevăzute de art. 1 din Legea nr. 78/2000, folosirea de către legiuitor a expresiei *în care este implicată* vizând atât subiectul activ cât și subiectul pasiv al infracțiunii de șantaj. Această opțiune a legiuitorului este logică, deoarece atâta timp cât Legea nr. 78/2000 a cuprins numeroase dispoziții care agravau răspunderea penală a categoriilor de persoane prevăzute la art. 1 al actului normativ menționat, este normal ca aceasta să includă dispoziții care confere și o protecție suplimentară aceluiași categorii de persoane în cazul în care sunt victime ale unor fapte penale de o anumită gravitate.

Drept urmare, având în vedere că persoana vătămată Bendei Ioan deținea la data faptelor calitatea prevăzută de art. 1 lit. b din Legea nr. 78/2000 (îndeplinea, permanent sau temporar, potrivit legii, o funcție sau o însărcinare, participând la luarea deciziilor, în cadrul unei societăți comerciale – administrator și membru al

Consiliului de administrație al RCS&RDS S.A.), dispozițiile art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 trebuiau reținute în sarcina tuturor persoanelor fizice sau juridice trimise în judecată pentru participarea la infracțiunea de șantaj îndreptată împotriva acestuia.

În consecință, prin schimbarea încadrării juridice, instanța va reține incidența art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 și cu privire la faptele pentru care au fost trimise în judecată persoanele juridice S.C. Antena TV Group S.A., S.C. Antena 3 S.A. și S.C. Intact Publishing S.R.L.

În raport de cele arătate, după schimbarea încadrărilor juridice a faptelor inculpaților în sensul arătat, Curtea reține următoarele:

Fapta inculpatului **Alexandrescu George Sorin**, director general al S.C. Antena TV Group S.A., care, în perioada 16.04.2013-30.05.2013, a exercitat acte de amenințare asupra persoanei vătămate Bendei Ioan, administrator al S.C. RCS&RDS S.A., constând în dezvăluirea prin intermediul entităților media deținute de societatea pe care o conducea a unei presupuse fapte de corupție comisă de persoana vătămată, în scopul de a obține încheierea între cele două societăți a unui contract de retransmisie a posturilor TV aparținând S.C. Antena TV Group S.A. la prețul dorit de inculpat întrunește elementele constitutive ale infracțiunii de șantaj, prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Instanța reține în cadrul acestei fapte atât amenințările exercitate de inculpat în mod direct asupra persoanei vătămate (inclusiv cu ocazia primei întâlniri dintre aceștia, la 16.04.2013, deoarece după această întâlnire Bendei Ioan s-a adresat organelor judiciare, iar probele administrate au demonstrat temeinicia faptei sesizate de acesta), cât și cele care au reprezentat presiuni indirecte (expedierea scrisorii semnate de Matiescu George la data de 24.04.2013 și difuzarea, în perioada 9.05.2013-30.05.2013 a spotului intitulat „Exploziv! Mită în fotbal...”).

Infracțiunea este săvârșită în formă continuată, inculpatul comițând numeroase acte materiale care intră în conținutul infracțiunii de șantaj, cu o rezoluție infracțională unică.

Fapta inculpatei **Voiculescu Camelia Rodica**, care în perioada 23.04.2013-21.05.2013, a cunoscut și sprijinit acțiunile de șantaj exercitate de inculpatul Alexandrescu George Sorin asupra persoanei vătămate Bendei Ioan, administrator al S.C. RCS&RDS S.A., realizează elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Curtea apreciază că activitatea infracțională a inculpatei a debutat la 23.04.2013, data la care a avut loc întâlnirea în cadrul căreia aceasta a decis, împreună cu inculpatul Alexandrescu, să expedieze către persoana vătămată scrisoarea semnată de Matiescu George Daniel și s-a încheiat o dată cu ultima întâlnire dintre inculpat și

persoana vătămată, la 21.05.2013, când inculpata a transmis tatălui său, Voiculescu Dan, rezultatul negativ al acesteia. Ulterior acestei date, în sarcina inculpatei nu se mai pot reține acte de complicitate la fapta inculpatului Alexandrescu George Sorin, convorbirile telefonice din data de 30.05.2013 cu tatăl său reprezentând doar probe care dovedesc vinovăția inculpaților.

Sprijinul acordat inculpatului s-a materializat prin ajutarea acestuia la punerea în practică a planului infracțional (decizia expedierii scrisorii către persoana vătămată), acceptul dat acestuia în sensul comiterii faptei (în calitate de acționar al S.C. Antena TV Group S.A., inculpata putea solicita oricând inculpatului să își înceteze acțiunile ilicite), transmiterea către acesta a sfaturilor date de tatăl său, inculpatul Voiculescu Dan și interesul constant exprimat față de rezultatul acțiunilor inculpatului.

Fapta a fost comisă în formă continuată, sprijinul acordat inculpatului constând în mai multe acte materiale, săvârșite cu o rezoluție infracțională unică.

Fapta inculpatului **Voiculescu Dan**, care în perioada 13.05.2013-21.05.2013, a cunoscut și sprijinit acțiunile de șantaj exercitate de inculpatul Alexandrescu George Sorin asupra persoanei vătămate Bendei Ioan, administrator al S.C. RCS&RDS S.A., realizează elementele constitutive ale infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Activitatea infracțională a acestui inculpat a debutat, conform probelor administrate în cauză, la 13.05.2013, data primei convorbiri telefonice din care rezultă că inculpatul cunoștea și sprijinea activitățile ilicite ale lui Alexandrescu George Sorin și s-a încheiat la data de 21.05.2013, când a fost informat de fiica sa, Voiculescu Camelia Rodica, despre rezultatul negativ al ultimei întâlniri dintre Alexandrescu George și Bendei Ioan.

Curtea reține atât în cazul acestui inculpat, cât și în cazul lui Voiculescu Camelia Rodica, împrejurarea că este probabil ca acești inculpați să fi acordat sprijin inculpatului Alexandrescu și anterior datelor de 23.04.2013, respectiv 13.05.2013, însă, în lipsa unor probe certe în acest sens, instanța nu poate prezuma existența unor activități infracționale.

Sprijinul acordat de inculpatul Voiculescu Dan inculpatului Alexandrescu George Sorin a constat în acordul ca acesta să comită fapta de șantaj care face obiectul cauzei, în sfaturi privind comiterea faptei (în acest sens, discuția din 13.05.2013, sfaturile de a fi prudent transmise prin intermediul fiicei sale), dar și în interesul acordat rezultatului activității infracționale a acestui inculpat. Referitor la acordul inculpatului privind comiterea faptei, instanța reține că, după cum rezultă din convorbirile interceptate, dar și din propria declarație, numitul Voiculescu Dan, deși nu deținea vreo funcție administrativă în cadrul societăților care compun Grupul Intact, avea posibilitatea de a influența deciziile conducerii societății, iar acceptul acestuia pentru ca Alexandrescu George să acționeze în felul arătat a avut o deosebită importanță în întărirea rezoluției infracționale a acestuia.

Nu trebuie pierdut din vedere nici că atât Voiculescu Dan, cât și Voiculescu Camelia, și-au exprimat în mai multe rânduri interesul privind rezultatele obținute de inculpatul Alexandrescu în urma întâlnirilor cu Bendei Ioan, aspect de natură a-l determina pe acesta din urmă să își intensifice presiunile asupra persoanei vătămate.

Fapta inculpatei **S.C. Antena TV Group S.A.** este aceeași cu cea a inculpatului Alexandrescu, care a acționat în numele acestei societăți, în calitate de director general al acesteia, iar fapta comisă urma să profite atât persoanei juridice, cât și inculpatului Alexandrescu George Sorin. Drept urmare, sunt îndeplinite toate condițiile prevăzute de art. 19¹ C.penal din 1969 pentru antrenarea răspunderii penale a inculpatei persoană juridică sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj în formă continuată prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Cu privire la aplicarea legii penale mai favorabile, Curtea constată că a făcut deja aplicarea acestei reguli în cazul inculpatului Pop Șerban (punctul 2 al prezentei hotărâri), rămânând ca legea penală mai favorabilă să fie stabilită și în cazul inculpaților a căror vinovăție a fost anterior reținută pentru implicarea în fapta de șantaj.

Astfel, în ce privește infracțiunea de șantaj prevăzută de dispozițiile art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000, săvârșită de persoane fizice, aceasta era sancționată până la data de 1.02.2014 cu pedeapsa închisorii între 7 și 12 ani. După intrarea în vigoare a noului Cod penal, fapta menționată este sancționată cu pedeapsa prevăzută de lege pentru infracțiunea de șantaj, ale cărei limite se majorează cu o treime.

Drept urmare, pedeapsa aplicabilă inculpaților persoane fizice conform legii penale în vigoare la acest moment pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj prev. de art. 207 alin. 2 și 3 C.pen. cu aplic. art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 se situează între 2 ani și 8 luni și 9 ani și 4 luni închisoare.

În același timp, dacă inculpaților li s-ar acorda circumstanțe atenuante, pedeapsa prevăzută de lege ar scădea, conform disp. art. 76 lit. b C.pen. din 1969, la limite cuprinse între 1 an închisoare și 6 ani 11 luni și 29 de zile închisoare.

Potrivit art. 76 din noul Cod penal acordarea unor circumstanțe atenuante ar avea ca efect scăderea pedepsei prevăzute de lege la limite cuprinse între 1 an 9 luni și 10 zile închisoare și 6 ani 2 luni și 20 de zile închisoare.

Curtea constată însă că, raportat la gravitatea concretă a infracțiunii săvârșite, inculpaților nu li s-ar putea acorda decât circumstanțele atenuante personale, prevăzute de art. 74 lit. a C.pen. din 1969 (conduita bună anterior comiterii infracțiunii), care nu se mai regăsesc însă în dispozițiile art. 75 din noul Cod penal. Drept urmare, inculpații nu ar putea beneficia de circumstanțe atenuante decât în cazul aplicării față de aceștia a legii penale în vigoare la data comiterii infracțiunii.

În cazul inculpatei persoană juridică S.C. Antena TV Group S.A., potrivit dispozițiilor art. 71¹ alin. 3 din vechiul Cod penal, acesteia ar urma să i se aplice pedeapsa

amenzii, ale cărei limite se situează între 10.000 și 900.000 lei. Conform noului Cod penal, pedeapsa aplicabilă persoanei juridice, stabilită conform art. 137 alin. 2 și alin. 4 lit. c din acest act normativ, s-ar situa între 18.000 lei și 1.500.000 lei.

Drept urmare, în cazul acestei inculpate, dispozițiile vechiului Cod penal sunt vădit mai favorabile.

La *individualizarea pedepsei* ce se va aplica inculpatului Pop Șerban, instanța va avea în vedere criteriile generale prevăzute de art. 74 din noul Cod penal, act normativ reținut ca fiind mai favorabil inculpatului. Astfel, fapta săvârșită de acest inculpat este de mare gravitate concretă. După cum s-a arătat deja, acest inculpat, deținând una dintre cele mai înalte funcții din aparatul administrativ al Ministerului Finanțelor Publice – cea de președinte al Agenției Naționale de Administrare Fiscală – și-a ignorat cu bună-știință obligația de a păstra confidențialitatea informațiilor obținute în această calitate și, mai mult decât atât, a predat unui terț documente ridicate în urma unui control desfășurat la un agent economic de comisarii Gărzii Financiare.

O astfel de faptă, comisă și de o persoană care ocupa funcția menținută anterior, este de natură să aducă grave atingeri ordinii publice și în special încrederii cetățenilor în corectitudinea și imparțialitatea funcționarilor A.N.A.F. Mai mult, inculpatul a comunicat informații și documente confidențiale numitului Alexandrescu George Sorin datorită relațiilor de prietenie avute cu acesta cu intenția de a-i crea un avantaj comercial în fața unui competitor.

Încălcarea gravă a obligațiilor de serviciu de către inculpat a avut ca efect crearea situației premisă pentru săvârșirea unei infracțiuni de șantaj de mare gravitate. O importanță deosebită în acest sens a avut-o comunicarea de inculpatul Pop Șerban către inculpatul Alexandrescu a interpretării pe care funcționarii din subordinea sa o dădeau contractului de asociere în participațiune încheiat între RDS&RCS și SC Bodu (posibilitatea ca acesta să ascundă o faptă de corupție), ceea ce a contribuit semnificativ la crearea convingerii numitului Alexandrescu Sorin că are posibilitatea reală de „a fructifica” informațiile și documentele obținute.

Singurul aspect relativ favorabil inculpatului în afară de lipsa antecedentelor penale îl reprezintă atitudinea sinceră avută în faza de urmărire penală. În fața instanței, acesta, după ce a adus anumite modificări declarațiilor anterioare, a refuzat să își asume responsabilitatea faptei săvârșite, apreciind că o dispoziție abrogată din Codul de procedură fiscală și interpretarea vădit incorectă a unor dispoziții din legea privind liberul acces la informațiile de interes public i-ar fi permis să comunice inculpatului Alexandrescu documentele și informațiile anterior menționate.

Raportat la cele arătate, Curtea apreciază că o pedeapsă de 2 ani închisoare, însoțită de pedeapsa complementară a interzicerii exercițiului drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și k C.pen. pe o durată de 3 ani, reprezintă o sancțiune suficientă pentru fapta inculpatului Pop Șerban. Având în vedere gravitatea deosebită a faptei reținute în sarcina inculpatului, se impune ca această pedeapsă să fie executată în

regim de detenție, simpla lipsă a antecedentelor penale fiind un element insuficient pentru a se putea dispune amânarea aplicării pedepsei sau suspendarea sub supraveghere a executării acesteia.

Referitor la pedeapsa complementară aplicată, care atrage și aplicarea pedepsei accesorii cu același conținut, instanța consideră că aceasta se impune cu necesitate în raport de calitatea deținută de inculpat la momentul comiterii faptei, aspect de natură a-l face pe acesta vădit incompatibil să ocupe funcțiile publice prevăzute de art. 66 lit. a, b și k C.pen.

În ce privește situația inculpaților a căror implicare în infracțiunea de șantaj în forma autoratului sau complicității a fost anterior reținută de instanță, la individualizarea pedepselor vor fi avute în vedere criteriile stabilite de disp. art. 72 C.pen. din 1969, act normativ care va fi reținut și ca reprezentând legea penală mai favorabilă în cazul acestor inculpați.

După cum s-a arătat deja, probele administrate în cauză duc la concluzia că inculpatul Alexandrescu George Sorin a avut rolul principal în comiterea infracțiunii de șantaj, fiind persoana care a obținut documentele folosite în săvârșirea faptei, a conceput planul infracțional și l-a pus în aplicare, exercitând în mod direct presiunile asupra persoanei vătămate. Inculpatul nu a șovăit să folosească resursele media ale societății comerciale pe care o conducea la comiterea faptei anterior descrise. Procedând astfel, în condițiile în care coordona unele dintre cele mai importante instituții media de pe piața românească, inculpatul a adus prejudicii grave inclusiv încrederii de care presa ar trebui să se bucure în cadrul societății.

Referitor la atitudinea inculpatului față de infracțiunea comisă, acesta a fost convins că persoana vătămată a comis o faptă de corupție care a adus prejudicii Grupului Intact (convingere întărită atât de inculpatul Pop Șerban, cât și de opinia juridică exprimată de martora Pușcaș Raluca Fraga asupra contractului de asociere în participațiune) și că această împrejurare poate fi folosită pentru a obține avantaje comerciale, compensând astfel prejudiciul suferit anterior.

De altfel, aceeași atitudine par să o fi avut și inculpații Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica, aceștia considerând și ei că întreaga situație reprezintă „o chestiune comercială”, chiar și după ce inculpatul Alexandrescu fusese reținut de organele judiciare.

Cei trei inculpați au urmărit prin săvârșirea faptei obținerea unor importante avantaje materiale pentru S.C. Antena TV Group S.A., în cuantum de 4.320.000 euro/an (0,4 euro/abonat/lună, în raport de ultimul preț solicitat de inculpat și de cei 900.000 de abonați ai RCS&RDS S.A.) vreme de 5 ani.

Nici unul dintre inculpați nu avea antecedente penale la data săvârșirii faptelor și cu toții avuseseră anterior performanțe deosebite în domeniul pieței media, posturile TV deținute de S.C. Antena TV Group S.A. și S.C. Antena 3 S.A. numărându-se printre cele mai importante entități de acest tip de pe piața românească.

În aceste condiții, reținând conduita anterioară bună a celor trei inculpați, Curtea le va acorda acestora circumstanța atenuantă prevăzută de art. 74 lit. a C.pen. din 1969, urmând ca acest act normativ să reprezinte și legea penală mai favorabilă aplicabilă acestora.

În consecință, având în vedere contribuția concretă a fiecărui inculpat la fapta comisă, astfel cum acesta a fost descrisă anterior, Curtea va aplica o pedeapsă de 3 ani și 6 luni închisoare inculpatului Alexandrescu George Sorin, respectiv câte o pedeapsă de 2 ani închisoare fiecăruia dintre inculpații Voiculescu Dan și Voiculescu Camelia Rodica.

În raport de specificul faptei săvârșite și de funcția deținută la acel moment, se impune ca inculpatului Alexandrescu George Sorin să îi fie interzis ca pedeapsă accesorie și complementară (în cazul acestei sancțiuni pe o perioadă de 2 ani) exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b și c (dreptul de a ocupa funcția de administrator, director sau cenzor în cadrul unei societăți comerciale) C.pen. din 1969.

În baza art. 88 C.pen. din 1969 va deduce din pedeapsa aplicată acestui inculpat durata reținerii și arestării preventive, de la 30.05.2013 la 6.06.2013. Totodată, Curtea apreciază, având în vedere gravitatea concretă a faptei săvârșite și contribuția extrem de amplă a acestui inculpat la activitatea infracțională, astfel cum a fost anterior expusă, că este necesar ca pedeapsa aplicată să fie executată în regim de detenție.

În baza art. 71 C.pen. din 1969, inculpatei Voiculescu Camelia Rodica i se va interzice, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. din 1969, instanța apreciind că fapta săvârșită o face pe aceasta incompatibilă cu ocuparea unor funcții publice.

De asemenea, în baza art. 81 C.pen. din 1969 și art. 71 alin. 5 C.pen. din 1969, Curtea va suspenda condiționat executarea pedepsei principale și a celei accesorii aplicate inculpatei pe un termen de încercare de 4 ani.

Pentru a lua această măsură, Curtea are în vedere lipsa antecedentelor penale ale inculpatei, precum și contribuția mai redusă a acesteia la activitatea infracțională, aspecte care conduc la concluzia că scopul pedepsei poate fi atins și fără executarea efectivă a acesteia.

Și inculpatului Voiculescu Dan i se va aplica pedeapsa accesorie constând în interzicerea exercițiului drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. din 1969, pentru aceleași motive ca și în cazul inculpatei Voiculescu Camelia Rodica.

Totodată, reținând că inculpatul se află în executarea unei pedepse de 10 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b, g C.pen. aplicată prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, Curtea constată că se impune aplicarea tratamentului sancționator al concursului de infracțiuni.

Referitor la regulile aplicabile în această materie, instanța reține că atât fapta care face obiectul cauzei de față, cât și fapta pentru care inculpatul a fost condamnat prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, au fost săvârșite sub imperiul vechiului Cod penal. Totodată, prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală, instanța a reținut ca lege penală mai favorabilă inculpatului dispozițiile noului Cod penal, în timp ce în cauza de față a fost reținut ca lege penală mai favorabilă Codul penal din 1969.

În același timp, prin decizia Curții Constituționale a României nr. 265/2014 s-a constatat că dispozițiile art. 5 din noul Cod penal referitoare la aplicarea legii penale mai favorabile până la judecarea definitivă a cauzei sunt constituționale doar în măsura în care nu permit combinarea prevederilor din legi succesive în stabilirea și aplicarea legii penale mai favorabile.

În fine, prin decizia nr. 29/2015 a Î.C.C.J., pronunțată în procedura dezlegării unor chestiuni de drept, s-a stabilit că, în procedura de modificare a pedepsei prevăzută de art. 585 alin. 1 lit. a din Codul de procedură penală, în cadrul operațiunii de contopire a unei pedepse cu închisoarea aplicată în temeiul Codului penal anterior pentru o infracțiune săvârșită sub imperiul acestei legi cu o pedeapsă cu închisoarea aplicată în temeiul noului Cod penal pentru o infracțiune săvârșită sub Codul penal anterior, se impune determinarea legii penale mai favorabile condamnatului conform art. 5 din Codul penal.

Deși această ultimă decizie nu se pliază perfect pe situația inculpatului Voiculescu Dan, instanța apreciază că, pentru identitate de rațiune și în cauza de față se impune aplicarea aceleiași reguli, deoarece ambele fapte au fost săvârșite de inculpat sub imperiul vechiului Cod penal. Totodată, modul de stabilire a legii penale mai favorabile aplicabile inculpatului prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală a vizat strict acea cauză, și nu poate avea nici un efect asupra tratamentului sancționator aplicabil inculpatului în cauza de față.

Raportat la cele arătate, curtea apreciază că regulile de contopire a pedepselor stabilite de art. 34 din vechiul Cod penal sunt mai favorabile inculpatului, deoarece nu impun aplicarea obligatorie a unui spor de pedeapsă.

Drept urmare, în baza art. 33 lit. a – 34 lit. b, art. 36 și art. 35 alin. 1 C.pen. din 1969 cu aplic. art. 5 C.pen. , instanța va contopi pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată în cauza de față cu pedeapsa de 10 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b, g C.pen. aplicată inculpatului prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală și va aplica inculpatului pedeapsa cea mai grea, de 10 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b, g (dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale, în țară ori în străinătate) C.pen.

Curtea consideră că pedeapsa de 10 ani închisoare aplicată inculpatului prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă

prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală este suficientă pentru sancționarea acestuia și nu se impune adăugarea unui spor la aceasta.

De asemenea, inculpatul va executa pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b și g (dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale, în țară ori în străinătate) C.pen., stabilită prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

În baza art. 36 C.pen. din 1969 rap. la art. 35 alin. 4 C.pen. din 1969 se vor menține măsurile de siguranță dispuse față de inculpat prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

În baza art. 36 alin. 3 C.pen. din 1969, se va deduce din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată, de la 8.08.2014 la zi.

Se va anula MEPI nr. 1171/8.08.2014 emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală și se va dispune emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

Cu privire la inculpata S.C. Antena TV Group S.A., Curtea apreciază că aspectele arătate anterior cu privire la fapta inculpatului Alexandrescu au deplină aplicabilitate și în cazul acestei inculpate, persoana juridică a cărei conducere o exercita inculpatul. Curtea reține și că fapta de șantaj a fost comisă de inculpat în primul rând pentru a obține foloase materiale în beneficiul acestei persoane juridice iar în comiterea infracțiunii au fost implicați inclusiv acționari ai acesteia.

În aceste condiții, având în vedere suma imensă de bani pe care inculpata a urmărit să o obțină în mod ilicit și faptul că aceasta realizează venituri importante din activitatea prestată pe piața media, instanța apreciază că o amendă penală în cuantum de 350.000 lei este adecvată pentru sancționarea acesteia.

Referitor la inculpații Matiescu George Daniel, S.C. Intact Publishing S.R.L. și S.C. Antena 3 S.A., instanța va pronunța, pentru motivele anterior arătate, o soluție de achitare în baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a C.proc.pen. După cum s-a arătat deja, nici unul dintre acești inculpați nu a acționat cu vinovăție, necunoscând și nici neavând posibilitatea de a cunoaște împrejurarea că prin faptele lor participă la săvârșirea unei infracțiuni de șantaj.

Se va lua act că persoana vătămată Bendei Ioan nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 274 alin. 2 C.pen. inculpatul Pop Șerban va fi obligat la plata sumei de 11.500 lei cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 274 alin. 2 C.pen. fiecare dintre inculpații Alexandrescu George Sorin, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Dan și S.C. Antena TV Group S.A. va fi obligat la plata sumei de 24.000 lei cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. 3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare privind pe inculpații Matiescu George Daniel, S.C. Intact Publishing S.R.L. și S.C. Antena 3 S.A. vor rămâne în sarcina statului.

Onorariile apărătorilor din oficiu, în cuantum de 520 lei pentru fiecare inculpat asistat, se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

PENTRU ACESTE MOTIVE

ÎN NUMELE LEGII

HOTĂRĂȘTE:

1. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Matiescu George Daniel din infracțiunea de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatului a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a C.proc.pen. achită pe inculpatul **Matiescu George Daniel** (...) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

2. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimisă în judecată inculpata S.C. Intact Publishing S.R.L. din infracțiunea de șantaj, prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 în infracțiunea de șantaj în formă continuată prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatei a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a C.proc.pen. achită pe inculpata **S.C. Intact Publishing S.R.L.** (înmatriculată sub nr. J40/6989/2010, CUI: 27201863, cu sediul social în sector 1, București, str.Horia Măcelariu, nr. 8-10, bl. 21/1, sc. 1, et. 1, ap. 5, citată **prin administrator judiciar ZPR INSOLVENCY** cu sediul în sector 2, București, str. DIMITRIE RACOVITĂ, nr. 8-

10, bl. 28-30) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de șantaj în formă continuată, prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

3. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpata S.C. Antena 3 S.A. din infracțiunea de complicitate la șantaj, prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 în infracțiunea de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatei a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 396 alin. 5 C.proc.pen. rap. la art. 16 alin. 1 lit. b teza a II-a C.proc.pen. achită pe inculpata **S.C. Antena 3 S.A.** (înmatriculată sub nr. J40/16641/2003, CUI: 15971591, cu sediul în comuna Petrichioaia, str. Hortensiei, nr. 341, județul Ilfov) sub aspectul săvârșirii infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată, prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

4. În baza art. 386 C.proc.pen. schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Pop Șerban din infracțiunea de permitere a accesului unor persoane neautorizate la informații ce nu sunt destinate publicității, prev. de art. 12 lit. b din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice, prev. de art. 304 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen.

În baza art. 304 alin. 1 C.pen. cu aplic. art. 5 C.pen. condamnă pe inculpatul **Pop Șerban** (...) la o pedeapsă de **2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de divulgarea informațiilor secrete de serviciu sau nepublice.

În baza art. 67 C.pen. interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă complementară exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și k C.pen. pe o durată de 3 ani.

În baza art. 65 C.pen. interzice inculpatului cu titlu de pedeapsă accesorie exercițiul drepturilor prevăzute de art. 66 lit. a, b și k C.pen.

5. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Alexandrescu George Sorin din infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de șantaj în formă continuată prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatului a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969, art. 74 lit. a – art. 76 lit. b C.pen. din 1969 condamnă pe inculpatul **Alexandrescu George Sorin** (...) la o pedeapsă de **3 ani și 6 luni închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj în formă continuată.

În baza art. 71 C.pen. din 1969 interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b și c (dreptul de a ocupa funcția de administrator, director sau cenzor în cadrul unei societăți comerciale) C.pen. din 1969.

În baza art. 65 C.pen. din 1969 interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă complementară, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a, b și c (dreptul de a ocupa funcția de administrator, director sau cenzor în cadrul unei societăți comerciale) C.pen. din 1969 pe o perioadă de 2 ani.

În baza art. 88 C.pen. din 1969 deduce din pedeapsa aplicată durata reținerii și arestării preventive a inculpatului, de la 30.05.2013 la 6.06.2013.

6. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimisă în judecată inculpata Voiculescu Camelia Rodica din infracțiunea de complicitate la șantaj prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatei a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969, art. 74 lit. a – art. 76 lit. b C.pen. din 1969 condamnă pe inculpata **Voiculescu Camelia Rodica** (...) la o pedeapsă de **2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată.

În baza art. 71 C.pen. din 1969 interzice inculpatei, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. din 1969.

În baza art. 81 C.pen. din 1969 și art. 71 alin. 5 C.pen. din 1969 suspendă condiționat executarea pedepsei principale și a celei accesorii pe un termen de încercare de 4 ani.

Pune în vedere inculpatei disp. art. 83 C.pen. din 1969 privind revocarea suspendării condiționate a pedepsei în cazul săvârșirii de noi infracțiuni în termenul de încercare.

7. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimis în judecată inculpatul Voiculescu Dan din infracțiunea de complicitate la șantaj prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 în infracțiunea de complicitate la șantaj în formă continuată prev. de art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatului a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 26 C.pen. din 1969 rap. la art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969, art. 74 lit. a – art. 76 lit. b C.pen. din 1969 condamnă pe inculpatul **Voiculescu Dan** (...) la o pedeapsă de **2 ani închisoare** pentru săvârșirea infracțiunii de complicitate la șantaj în formă continuată.

În baza art. 71 C.pen. din 1969 interzice inculpatului, cu titlu de pedeapsă accesorie, exercițiul drepturilor prevăzute de art. 64 lit. a teza a II-a și b C.pen. din 1969.

În baza art. 33 lit. a – 34 lit. b, art. 36 și art. 35 alin. 1 C.pen. din 1969 cu aplic. art. 5 C.pen. contopește pedeapsa de 2 ani închisoare aplicată în cauza de față cu pedeapsa de 10 ani închisoare și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b, g C.pen. aplicată inculpatului prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală și aplică pedeapsa cea mai grea, de **10 ani închisoare** și 5 ani interzicerea exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b, g (dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale, în țară ori în străinătate) C.pen.

Inculpatul va executa pedeapsa accesorie a interzicerii exercițiului drepturilor prev. de art. 66 lit. a, b și g (dreptul de a fi director/împuternicit/asociat/administrator/beneficiar real al unor societăți comerciale, în țară ori în străinătate) C.pen., stabilită prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

În baza art. 36 C.pen. din 1969 rap. la art. 35 alin. 4 C.pen. din 1969 menține măsurile de siguranță dispuse față de inculpat prin sent.pen. nr. 701/26.09.2013 a Tribunalului București – Secția a II-a Penală, definitivă prin dec.pen. nr. 888/A/8.08.2014 a Curții de Apel București – Secția a II-a Penală.

În baza art. 36 alin. 3 C.pen. din 1969 deduce din pedeapsa aplicată inculpatului perioada executată, de la 8.08.2014 la zi.

Anulează MEPI nr. 1171/8.08.2014 emis de Tribunalul București – Secția a II-a Penală și dispune emiterea unui nou mandat de executare a pedepsei închisorii.

8. În baza art. 386 C.proc.pen. admite în parte cererea Parchetului de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. și schimbă încadrarea juridică a faptei pentru care a fost trimisă în judecată inculpata SC Antena TV Group S.A. din infracțiunea de șantaj prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 în infracțiunea de șantaj în formă continuată prev. de art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969.

Respinge cererea de schimbare a încadrării juridice formulate de Parchetul de pe lângă Î.C.C.J. – D.N.A. cu privire la reținerea în sarcina inculpatei a dispozițiilor art. 75 lit. a C.pen. din 1969.

În baza art. 194 alin. 2 C.pen. din 1969 rap. la art. 13¹ din Legea nr. 78/2000 cu aplic. art. 41 alin. 2 C.pen. din 1969 condamnă pe inculpata **SC Antena TV Group S.A.** (înmatriculată sub nr.J40/3765/1991, CUI: 1599030, cu sediul social în comuna Petrichioaia, str. Hortensiei, nr. 341, județul Ilfov) la pedeapsa amenzii penale în cuantum de **350.000 lei** pentru săvârșirea infracțiunii de șantaj în formă continuată.

la act că persoana vătămată Bendei Ioan nu s-a constituit parte civilă în cauză.

În baza art. 274 alin. 2 C.pen. obligă pe inculpatul Pop Șerban la plata sumei de 11.500 lei cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 274 alin. 2 C.pen. obligă pe fiecare dintre inculpații Alexandrescu George Sorin, Voiculescu Camelia Rodica, Voiculescu Dan și S.C. Antena TV Group S.A. la plata sumei de 24.000 lei cheltuieli judiciare avansate de stat.

În baza art. 275 alin. 3 C.proc.pen. cheltuielile judiciare privind pe inculpații Matiescu George Daniel, S.C. Intact Publishing S.R.L. și S.C. Antena 3 S.A. rămân în sarcina statului.

Onorariile apărătorilor din oficiu, în cuantum de 520 lei pentru fiecare inculpat asistat, se vor avansa din fondurile Ministerului Justiției.

Cu drept de apel în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședință publică, azi 12.05.2016.